

Ivančna Gorica (domoznanstvo)
sp 908(497.4)
KLASJE
2009

352(497.4 Ivančna Gorica)
120090191,6

COBISS

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA
CESTA II. GRUPE ODREDOV 17
1295 IVANČNA GORICA

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
Številka 6 letnik 15 julij 2009

Poština plačana pri pošti
1295 Ivančna Gorica

LaMaS
RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040 FAX: 01/7869-045

POPOLNA PONUDBA
Računalniki, tiskalniki, komponente...
Programi za podjetja in sam. podjetnike...
...za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si> e-mail: lamas@lamas.si

V Šentvidu so pevci in pevke zapeli že na 40. Taboru slovenskih pevskih zborov

ČEZ POLETJE...

Poletje je. Je, kar verjemite, da je, vremena pa ne sprašujte o tem. Šole ni in čas letnega dopusta je nastopil, pa gasilske veselice so na sporedu vsak konec tedna. Vse to so sodobni znanilci poletja. Toda o vremenu naj bo dovolj. V poletnih mesecih si navadno nabiramo novih moči. V uredništvu vam želimo, drage bralke in bralci, da bi si jih nabrali čim več. Tudi tole poletno Klasje vam morda popestri kakšno urico z branjem. Uredništvo se od vas poslavlja do sredine septembra. V prvi popočitniški številki pa bomo z veseljem objavili kakšen zanimiv poletni utrinek. Pošljite nam torej kakšno fotografijo in zraven pripišite tudi komentar.

...DO JESEN

Sicer pa uredništvo ne bo samo počivalo. Pripravljamo prenovljeno podobo Klasja in kdo ve, morda prejmete septembrsko številko v novi preobleki. Upamo, da bomo dosegli namen in boste Klasje še naprej radi prebirali. Nasvidenje septembra!

mš

**Dan državnosti smo praznovali
na vrhu Polževega pri sv. Duhu**

**V Sobračah novo gasilsko vozilo
ob 30-letnici gasilskega društva**

Na Muljavi je letošnje igre na prostem krojilo vreme

Naslednja številka Klasja izide predvidoma 21. septembra.
Prispevke sprejemamo do 6. septembra.

ignac.cugelj@siol.net
CUGELJ
PVC OKNA
IGNAC CUGELJ s.p.
Stična 102, Ivančna Gorica
tel./faks 01/7878 535
gsm: 041 757 055

NOVO! RAZSTAVNI SALON
BTC Ljubljana/PTC Diamant, 2. nad., tel.: 01/54 76 526

IZDELAVA IN MONTAŽA
SENČILA
OVEN

- ŽALUZIJE
- ROLETE
- TENDE
- LAMELNE ZAVESE
- PLISE ZAVESE

Tomaž Oven s.p.
Pot v rešje 1, 1295 Ivančna Gorica

GSM: 031/679-079
Tel./fax: 01/7878-266

ZLATARSTVO
TADINA

CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572
Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.
www.zlatarstvo-tadina.com

www.tesnila-altes.si
altes
TESNILA za HIDRAVLIKO
in PNEVMATIKO

ALTES d.o.o. PE Grosuplje
Koločvorska 11, 1290 Grosuplje
tel: 040 302 324, fax: 01 787 8557
e-mail: info@altes.si

Iz Jernejeve malhe

PRIORITETE OBSTAJAJO

Tekom let je Občina Ivančna Gorica imela v svoji prioriteti jasno začrtan cilj, da se razmere v vzgojno-varstveni dejavnosti morajo spreminjati v skladu z družbenimi potrebami. Velika želja po novih kapacitetah nas je silila, da smo iskali rešitve za čas in potrebe v skladu z našimi zmožnostmi. Ob novonastali občini pred petnajstimi leti z desetimi oddelki, bomo leto 2009 zaključili z 28 oddelki.

Tako smo v času desetih let za več kot še enkrat povečali kapacitete na sedmih lokacijah. Razpršene lokacije zagotovo niso slabost za same uporabnike, težje in slabše pa je pri uresničevanju organizacije dela in celoviti logistiki, ki ob visokem kvalitetskem delu in bogatem programu naših vrtcev zahteva visoko usposobljen vodstveni kader in primerno delovno sredino, ki je vezana na našega malčka. Dislocirane enote tako zahtevajo dnevno premeštev kadra. Tako vsakodnevno na poti srečujemo specialne pedagoge, načrtovalce prehrane in vse tiste, ki zaradi razpršenosti in majhnosti zahteva sistemizacija znotraj organizacije. Tako delo nam poveča stroške in podraži izvajanje programa, staršem pa omogoči na številnih lokacijah bližino, ki ima tudi svojo ceno.

Velika sredstva, ki jih občina namenja za doplačila stroškov vključenih otrok v vrtec, se nam iz leta v leto večajo zaradi nove sprejete zakonodaje, ki zmanjšuje plačilo staršem in zahteva večja javna sredstva. S tem ne želim povedati, da so sredstva pri vzgojno-varstvenem delu otrok za starše majhna, saj je vzgoja otroka v osebnem in družbenem standardu danes visoka.

Kljub težavam, ki jih imamo ob našem skupnem delu, si v programu občinskega proračuna postavljamo prioriteto v finančnem in programskem smislu. Gradimo nov vrtec v Ivančni Gorici, ki bo zadostil po sodobnem, modernem in urejenem prostoru v okolju, kjer bo program s še ostalimi vzgojno-izobraževalnimi programi dobil svojo težo, saj sta v tej bližini osnovna in srednja šola. Ob naslednji gradnji – adaptaciji šole na Krki, se načrtuje izgradnja dveh novih oddelkov.

Naši spomini so še kako vezani na otroška leta, zato je izrednega pomena, da lahko otrok obiskuje vrtec blizu doma, saj se tako gradi identiteta na domače okolje, kar dela odraslega človeka še bolj vezanega na naš prostor in dom. Ob tem bi se zagotovo zahvalil vsem, ki so ob vsakoletnih naših pridobitvah sodelovali in nam pomagali, da smo uspeli po korakih vnesti optimizem in pravo počutje našim otrokom. Povsem ne bo zadovoljstva toliko časa, dokler ne bo zadnji otrok vključen v program vrtca. Takrat pa bodo odpadli vsi pravilniki za vključevanje otrok v vrtec in mnogo težav za vas, starše, in nas, organizatorje, ki vsi delujemo enemu in istemu cilju naproti. Vsem staršem in delavcem vrtca želim prijetno delo, veliko razumevanja in skupnih naporov, da bo vzgojno-varstveno delo v prihajajočem obdobju potrjeno z osebnim in družbenim zadovoljstvom.

Vaš župan

PRED JULIJSKO SEJO OBČINSKEGA SVETA

**Svetniki in svetnice med drugim tudi o prostorski stiski zdravstvene-
ga doma in delovanju grosupeljske komunale**

Občinski svet občine Ivančna Gorica bo kljub dopustniškemu času zasedal na svoji 22. redni seji prihodnji teden 22. julija. Sklic seje je za ta čas res malo pozen, toda predvideva se, da bo udeležba zadovoljiva, saj bo večina svetnikov in svetnic tisti konec tedna potovala v pobrateno občino Hirschaid.

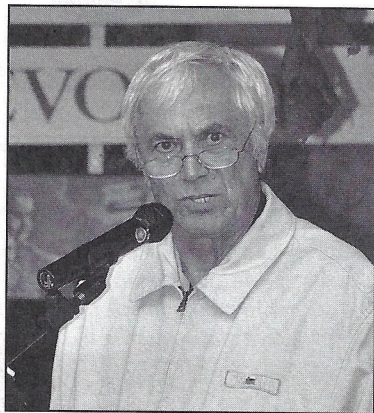
Osrednja točka seje bo poročilo o šestmesečni realizaciji občinskega proračuna. Omenjeno poročilo je zakonsko obvezno in bo povedalo, kako poteka koriščenje letošnjih proračunskih sredstev.

A morda bolj kot to zna biti zanimiva točka o prostorski stiski v zdravstvenem domu Ivančna Gorica. Na seji bo navzoč tudi direktor Zdravstvenega doma Ivančna Gorica Janez Zupančič, ki bo zagotovo znal povedati, kakšni so načrti naše zdravstvene ustanove, da bi bili pogoji dela in nudenje zdravstvenih storitev še boljši kot do sedaj. Povedati je treba, da z bodočo izgraditvijo novega vrtca zdravstveni dom računa na pridobitev prostorov, ki jih trenutno zaseda v isti stavbi vrtca. Vendar prostorska stiska ivanjskega vrtca in odklonjeni otroci za sprejem v vrtec opozarjajo, da se lahko prihodnost omenjenih

prostorov zasuka tudi drugače.

O tem, kako posluje in kakšne načrte ima Javno komunalno podjetje Grosuplje, pa bo poročal direktor grosupeljske komunale Tomaž Rigler. Komunalno podjetje, ki pokriva s svojim delom poleg naše občine tudi občini Grosuplje in Dobropolje, ima troje področij svojega dela: vodooskrba, odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda ter ravnanje z odpadki – zbiranje, odvoz in odlaganje. Prav slednje pa zna biti pomemben del razprave na tokratni seji. Sredi julija namreč poteče okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje tudi naši osrednji deponiji v Špaji dolini. Glede na državni program odlaganja odpadkov v bodoče je delovanje Špaje doline sicer zagotovljeno, ni pa še znano, v kolikšnem obsegu se bodo smeti odlagale v Špaji dolini in katere investicije bodo še potrebne za delovanje v skladu z evropskimi direktivami.

Na dnevnem redu 22. seje je tudi občinski program varnosti občine Ivančna Gorica, ki bo opredeljeval delo občinskega redarstva in sodelovanje Policije in Sveta za preventivo in varnost v cestnem prometu. Na mizah bodo imeli svetniki in svetni-

Pesnik Tone Kuntner

Tudi letošnje osrednje občinsko praznovanje dneva državnosti je potekalo na Polževem. Prireditev sicer ni bila tako mogočna kot zadnja leta, je pa kljub temu vsem, ki so se na večer praznika zbrali pri cerkvi svetega Duha, prinesla poglobljeno sporočilo praznika; bodimo ponosni na svojo domovino in spoštujmo jo!

Poleg tega da osrednje prizorišče proslave ni bilo pri hotelu, pač pa na vrhu Polževega pri cerkvi svetega Duha, letos praznovanje tudi ni bilo organizirano skupaj s sosednjo občino Grosuplje. Toda kljub temu je bilo nekako domače in prijetno. Praznovanje se je začelo z mašo za domovino, ki jo je vodil župnik s Krke Marko Burger. Somaševanju so se pridružili še domači duhovniki in vojaški kurat Jože Plut. Izrečene besede in molitve so misli navzočih popeljale čez prehojeno pot slovenske države. Tudi zato so bile pomenljive besede igralca in pesnika Tonea Kuntnerja, ki je ob koncu maše z recitacijami Ivana Cankarja povzel misli o domovini in Bogu. Bogoslužje je s svojim prepevanjem obogatil krški cerkveni zbor.

Pesnik Tone Kuntner pa je bil tudi osrednji gost kulturnega večera, ki je sledil v nadaljevanju. Predstavil je svojo, pred kratkim izdano pesniško

ce tudi pravilnik o oddajanju kmetijskih zemljišč v zakup in predloge Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja za imenovanje predstavnikov občine v svetu javnega zavoda Zdravstveni dom Ivančna Gorica. Prav tako se bodo izrekli o mnenju k imenovanju direktorice Mestne knjižnice Grosuplje.

Zaradi izida julijske številke Klasja pred datumom 22. seje bomo o poteku seje poročali v prvi naslednji številki v mesecu septembru.

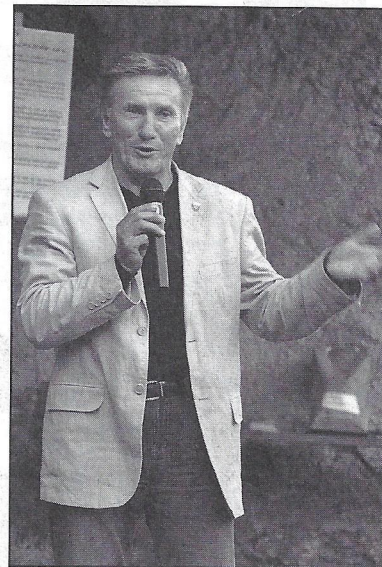
Matej Šteh

Dan državnosti

PRAZNOVALI SMO POLNOLETNOST SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI

zbirko, z naslovom Moj svet – My World. Že naslov pove, da je knjiga dvojezična, pesmi so namreč prevedene tudi v angleščino. Kuntner, ki je znan kot veliki domoljub in ki je tudi sam doživljal nastajanje slovenske države od blizu, je ta večer napolnil z mislijo na pripadnost domovini, medsebojnemu razumevanju in povezovanju tudi zato, da bi Slovenci presegli breme polpretekle zgodovine in da bi se vedno zavedali svoje identitete tudi v sodobni združeni Evropi.

Med posameznimi pesmimi so program s petjem dopolnjevali šentviški slavčki in literarni večer na prostem, ki ga ni ogrozilo tudi sicer v teh dneh muhasto vreme, je prispel do konca. Zadnja pesem – Ta luč – je bila iz-

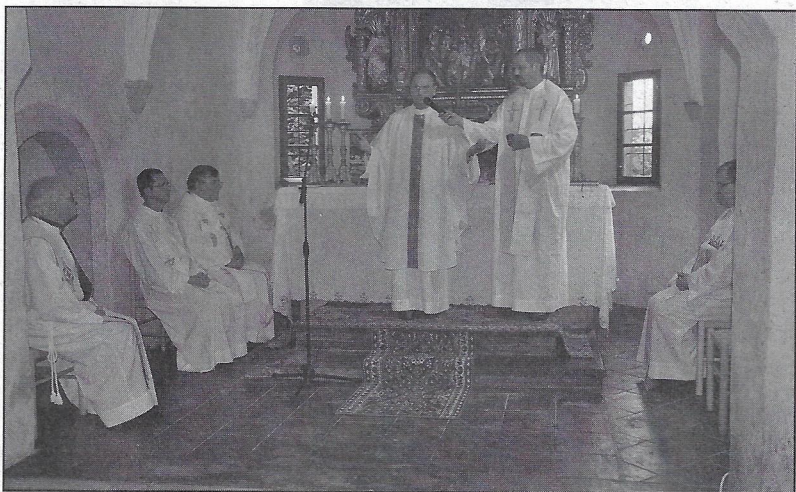

točnica za naslednje dejanje tokratnega praznovanja. Gasilci iz Kriške vasi so prižgali kres in začelo se je lahko sproščeno praznovanje obletnice rojstva naše države. Kuntnerjevo knjigo, ki je tudi bogato likovno opremljena, pa so si obiskovalci lahko tudi kupili.

Za to, da so vsi, ki so ta večer prispeli na Polzevo, lahko zapustili kraj dobro podkrepčeni, so poskrbeli kriški gasilci, znani kot dobri in požrtvo-

valni organizatorji. Pravzaprav si brez njih ne bi bilo možno zamisliti letošnje osrednje proslave, saj je bilo zaradi težjega dostopa do prizorišča potrebno še več priprav kot sicer. Svoj delež pa so prispevali tudi člani TD Polževo, OZVVS Grosuplje, Občinska turistična zveza, radio Zeleni val in občina Ivančna Gorica. Organizacijski odbor je tudi letos vodil podžupan Dušan Strnad.

Matej Šteh

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE NA NOVI LOKACIJI

Upravna enota Grosuplje se bo preselila v nove poslovne prostore in bo od 27. 7. 2009 strankam na voljo v novi poslovni stavbi na Taborski cesti 1 v Grosupljem (lokacija prejšnjega Družbenega doma Grosuplje).

Pritličje je namenjeno upravno notranjih zadevam ter glavni in sprejemni pisarni – sprejem vlog, upravne overitve, blagajna, osebne izkaznice, potni listi, vozniška in prometna dovoljenja, matične zadeve, državljanstvo, tujci.

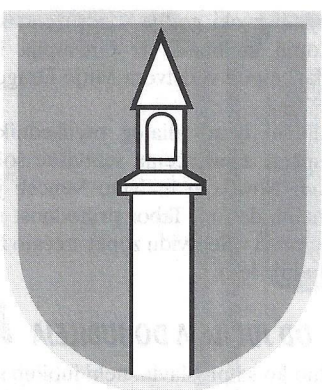
V I. nadstropju boste lahko občani urejali zadeve s področja okolja in prostora – gradbena in uporabna dovoljenja, točka VEM.

V II. nadstropju ima prostore načelnica UE, javni uslužbenci, ki opravljajo spremljajoče naloge (finance, kadri), urejanje zadev s področja kmetijstva, žrtev vojnega nasilja, vojnih veteranov in vojnih invalidov ter zadev s področja orožja in društev.

Prepričani smo, da bomo z izboljšanimi delovnimi pogoji še povečali kakovost naših storitev in zadovoljstvo strank in zaposlenih.

Nevenka Gorec, načelnica UE Grosuplje

Ustanovitelj časopisa KLASJE je Občinski svet Občine Ivančna Gorica. Sedež uredništva: Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, telefon: 781 21 30, fax: 781 21 31, e-mail: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net. Uredniški odbor: Matej Šteh, v.d. glavnega in odgovornega urednika, Leopold Sever (zadnja stran), Maja Ficko, Simon Bregar (šport), Milena Vrhovec (kmetijstvo), Nataša Erjavc (gospodinska stran), Sonja Maravič, Petra Butkovič, Gregor Štrubelj. Lektoriranje: Simona Zvonar. Oblika: Andrej Verbič. Računalniška priprava: AMSET d.o.o., Grosuplje, Pod gozdom c. 3/9; Tisk: KOCMAN Grafika d.o.o., Grosuplje, Jerova vas 10. Časopis KLASJE izhaja v 4.800 izvodih mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Prispevke sprejemamo do 25. v mesecu.

DESET LET KASNEJE

Letos bo preteklo deset let od podpisa listine o pobratenju med občinama Ivančna Gorica in Hirschaid. To slovesno uradno dejanje z vsemi spremljevalnimi prireditvami je potekalo v Ivančni Gorici. Da je za ta slovesni dogodek poskrbela ravno naša občina, je razumljivo, saj se je, kot je bilo že večkrat povedano, vse začelo v Stični in po dolgih letih prizadevanj obrodilo sad. Zakoncema Patzelt so se uresničile sanje, ki so bile gonilna sila njenih prizadevanj. Sedanja Evropska unija, katere članica je tudi Slovenija, je zrasla iz zamisli in ravnanj treh velikih evropskih povojnih politikov, Francoza Roberta Schumana, Nemca Konrada Adenauerja in Italijana Alcida de Gasperija. Evropske narode, ki so se v preteklosti vse prevečkrat sovražili in drug drugega pobijali na bojiščih po Evropi, naj bi v prihodnosti povezovalo medsebojno razumevanje, spoštovanje in sodelovanje. Vsak evropski narod je dolžan negovati svojo kulturno in jezikovno istovetnost, ki je neločljivi del evropske kulturne identitete in vir njenega duhovnega bogastva. Medsebojno spoznavanje odpravlja predsodke in odpira vrata spoštovanju tudi najmanjših etničnih skupnosti. Bogastvo Evrope je v njeni raznolikosti.

Zakonca Patzelt sta ta spoznanja vzela za svoja in jim sledila v vsem njunem delovanju. Pot v prihodnost sta krčila in izkrčila. Z vsakim od njenih obiskov, z vsakim avtobusom, ki je prišel iz Hirschaide, je pot postajala širša in cilji bolj vidni in dosegljivi. Skoraj petnajst let sta delovala neopazno in v skorajda brezupnih razmerah. Marsikdo bi vrgel puško v koruzo, onadva pa sta vztrajala, zvesta sanjam povojne Evrope, ki je izmučena od prve in druge svetovne vojne hrepenela po miru in sožitju. Njuna domovina jima je letos izkazala vse spoštovanje in jima podelila visoko državno odlikovanje za njun prispevek k razumevanju med narodi.

Že nekaj mesecev po podpisu pogodbe o sodelovanju so se začeli stiki med občinama na mnogo ravneh. Povezovanja med društvi, povezave med šolami, kulturna izmenjava, sodelovanje na evropskih projektih v okviru šol so danes resničnost in ne le sanje prihodnosti. Po desetih letih nas prijatelji iz Hirschaide vabijo k sebi, da se skupaj poveselimo ob jubileju.

Podpis listine o pobratenju pred desetimi leti.

V HIRSCHAIDU OSREDNJA OBELEŽITEV 10-LETNICE POBRATENJA

V Hirschaid bo konec julija odšla delegacija iz naše občine, v njej bo tudi naš poročevalec, tako bomo, žal, šele v jesenski številki iz prve roke izvedeli, kako je potekalo jubilejno praznovanje.

V počastitev desetletnice je uredniški odbor Klasja sklenil, da bo naše občinsko glasilo jeseni začelo z vrsto člankov, v katerih bomo bralce seznanili z deželom Franken, njeno zgodovino in znamenitostmi. Za jesen in morda celo zimo se nam obeta zanimivo branje.

M. A. Ficko

MALI OGLAS

V Ivančni Gorici oddamo večnamenski prostor velik 100 m² ali 60 m² + 40 m², na lepi lokaciji s parkirnimi prostori. Informacije: 041 961 295.

INFORMACIJA

V ZVEZI S PRIDOBITVIJO PRAVICE DO PLAČILA OBVEZNEGA ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA S STRANI OBČINE IVANČNA GORICA OB IZPOLNJEVANJU DOLOČENIH POGOJEV in

POZIV

ZA VSE OBSTOJEČE UPORABNIKE TE PRAVICE

Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Ur.l. RS, št. 72/06 - prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07 in 76/08; v nadaljevanju: zakon) za zavarovanje po 21. točki prvega odstavka 15. člena ZZVZZ, po kateri so zavarovani slovenski državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji, ki niso zavarovanci iz drugega naslova, določa, da osebe po tej točki prijavijo v obvezno zavarovanje **občina stalnega prebivališča, če ustrezajo naslednjim POGOJEM:**

- če **nimajo nobenih dohodkov** oziroma - če, ko živijo sami, njihovi povprečni mesečni dohodki v zadnjih treh mesecih ne dosegajo 50 % minimalne plače, to je **294,59 eur na mesec** oziroma

- če, kadar živijo z ožjimi ali širšimi družinskimi člani v skupnem gospodinjstvu, njihovi povprečni mesečni dohodki na družinskega člana v zadnjih treh mesecih ne dosegajo 25 % minimalne plače, to je **147,29 eur na osebo**.

- razen kadar ima dotični ali njegovi ožji ali širši družinski člani prihranke oziroma premoženje, ki dosegajo ali presegajo višino 60 osnovnih zneskov minimalnega dohodka, to je **13,302 eur**.

Ker se zaradi različnega tolmačenja določb zakona postavljajo vprašanja glede družinskih članov, naj pojasnimo, da ima zakon v mislih, ko govori o prosilcu, ki živi v skupnem gospodinjstvu z ožjimi in širšimi družinskimi člani, dohodke vseh družinskih članov, navedenih v določbi 20. oz. 21. člena ZZVZZ, ki živijo v skupnem gospodinjstvu. Ti so otroci (zakonski, nezakonski, posvojenci in otroci, ki so z odločbo pristojnega organa nameščeni v družino z namenom posvojitve), zakonci, izvenzakonski partner, pastorki, vnuki, bratje in sestre, starši (oče, mati, zakonci ali zunajzakonski partner očeta oziroma matere, posvojitelji).

Kot dohodki se upoštevajo dohodki in prejemki, ugotovljeni v obdobju treh koledarskih mesecev pred mesecem vložitve vloge, in sicer v višini, s katero občan razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost.

Glede na dobljeni znesek občina ugotovi, ali je prosilec upravičen do obveznega zdravstvenega zavarovanja na podlagi 21. točke prvega odstavka 15. člena zakona in o tem izda odločbo.

Oseba, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, se vključi v obvezno zdravstveno zavarovanje na podlagi 20. točke prvega odstavka 15. člena zakona (osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, če ne izpolnjujejo pogojev za zavarovanje po eni izmed točk iz prvega odstavka 15. člena zakona).

Prav tako vas opozarjamo, da je treba o zahtevi osebe za prijavo v zavarovanje po 21. točki 15. člena ZZVZZ odločiti z odločbo v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006 - uradno prečiščeno besedilo, 105/2006-ZUS-1, 126/2007 in 65/2008).

Občina v skladu s prvim odstavkom 7. člena Pravilnika o merilih za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja občanov za prijavo v obvezno zdravstveno zavarovanje (Uradni list RS, št. 126/08) **naslednji delovni dan po izdaji odločbe vloži prijavo v zavarovanje pri pristojni območni enoti Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije** na obrazcu, ki je predpisan s Pravilnikom o obrazcih prijav podatkov o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem zavarovanju, zavarovanju za starševsko varstvo, zavarovanju za primer brezposelnosti in o sklenitvi delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 45/05, 121/05 - popr. in 75/08).

Občinska uprava Občine Ivančna Gorica hkrati poziva vse, ki jim občina plačuje obvezno zdravstveno zavarovanje, da, če še vedno izpolnjujejo pogoje, ponovno v sprejemni pisarni občine vložijo vlogo za pridobitev pravice do plačila obveznega zdravstvenega zavarovanja in hkrati predložijo vsa dokazila, iz katerih bo mogoče izračunati njihovo premoženjsko stanje oziroma sporočiti občini odjavo iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in si sami uredijo zavarovanje preko Zavoda za zdravstveno zavarovanje v Grosupljem.

Za vse dodatne informacije se lahko obrnete na Občinsko upravo Občine Ivančna Gorica (Tatjana Markelj, 781 21 01 ali v sprejemno pisarno občine Tanja Bregar, 781 21 00, v kateri so na voljo tudi vloge).

PRAVILNIK O MERILIH ZA UGOTAVLJANJE DOHODKOV, PRIHRANKOV IN PREMOŽENJA OBČANOV ZA PRIJAVO V OBVEZNO ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE, objavljen v Uradnem listu RS, št. 126/2008 z dne 31.12.2008

Na podlagi tretjega odstavka 15. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07 in 76/08) izdaja minister za zdravje v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve

PRAVILNIK

o merilih za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja občanov za prijavo v obvezno zdravstveno zavarovanje

I. Vsebina pravilnika

1. člen

Ta pravilnik določa merila za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja oziroma njegove vrednosti za državljane Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: občani) in njihovih družinskih članov, s katerimi živijo v skupnem gospodinjstvu, za prijavo občanov v obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: obvezno zavarovanje).

II. Zavezanec za prijavo občana v obvezno zavarovanje

2. člen

Občana v obvezno zavarovanje prijavi občina, v kateri imajo prijavljeno stalno prebivališče (v nadaljnjem besedilu: občina).

III. Družinski člani občana

3. člen

(1) Družinski člani občana so osebe, ki jih kot družinske člane določa Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07 in 76/08; v nadaljnjem besedilu: zakon).

(2) Merila za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja oziroma njegove vrednosti, ki so določena s tem pravilnikom za občana, se upoštevajo tudi pri ugotavljanju dohodkov, prihrankov in premoženja oziroma njegove vrednosti družinskih članov občana, če ni zanje določeno drugače.

IV. Ugotavljanje dohodka, prihrankov in premoženja oziroma njegove vrednosti

4. člen

(1) Občan je občini stalnega prebivališča ob vložitvi vloge in med trajanjem obveznega zavarovanja v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1, 126/07 in 65/08) dolžan sporočiti vse podatke o obstoju in vrednosti dohodkov, prihrankov in premoženja, ki vplivajo na prijavo v obvezno zavarovanje in o tem priložiti dokazila, razen o tistih podatkih, ki jih občina lahko po uradni dolžnosti pridobi iz uradnih evidenc.

(2) Občinski organ lahko v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku in 113.a členom Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 - uradno prečiščeno besedilo, 23/07 - popr. in 41/07 - popr.) preveri izjavo občana pri pristojnih davčnih in drugih organih, ki vodijo davčne in druge z zakonom predpisane evidence, ki vsebujejo podatke, ki so potrebni za ugotovitev dejanskega stanja. Pravilnost izjave o vrednosti dohodkov, prihrankov in premoženja lahko občinski organ ugotavlja tudi na podlagi vrednosti, ki izhajajo iz veljavnih tržnih standardov (npr. eurotax centitve za oseba vozila).

5. člen

(1) V skladu z zakonom se kot dohodek po tem pravilniku štejejo dediščine, darila, dohodki in prejemki, ki so viri dohodnine, ter vsi drugi dohodki in prejemki, čeprav niso obdavčljivi, prejeti doma oziroma v tujini, razen:

- dodatka za pomoč in postrežbo in drugih prejemkov za nego in pomoč,
- otroškega dodatka,
- dodatka za veliko družino,
- pomoč ob rojstvu otroka,
- stroškov za prevoz na delo in prehrano med delom,
- stipendij in drugih prejemkov, ki so na-

menjeni za ali omogočajo usposabljanje ali izobraževanje,

- sredstev, namenjenih odpravi posledic elementarnih nesreč,

- denarne socialne pomoči po predpisih, ki urejajo socialno varstvo in po predpisih samoupravnih lokalnih skupnosti,

- preživnina in družinska pokojnina, ki jo prejemajo otroci in pastorki.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se kot dohodek štejejo:

- dohodek iz dejavnosti,
- dohodek iz kmetijske dejavnosti,
- plačilo dela za rejnca, ki ga prejema rejnik

kakor so določeni v predpisih s področja socialnega varstva, ki urejajo denarno socialno pomoč.

(3) Kot dohodki iz tega člena se upoštevajo dohodki in prejemki ugotovljeni v obdobju treh koledarskih mesecev pred mesecem vložitve vloge in sicer, v višini, s katero občan razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost.

6. člen

Pri ugotavljanju vrednosti premoženja se ne upošteva:

- stanovanje, v katerem občan in njegovi družinski člani stalno prebivajo in ga predpisi o stanovanjskih razmerjih določajo kot primerno stanovanje,

- predmeti, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvzeti iz izvršbe, razen gotovina iz 5. točke 79. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 - uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 - ZST-1 in 45/08 - ZArbit) in

- osebno vozilo v vrednosti do višine 35 osnovnih zneskov minimalnega dohodka, - premoženje, ki daje dohodek, ki se po tem pravilniku upoštevajo pri ugotavljanju dohodka.

V. Prijava in odjava v obvezno zavarovanje

7. člen

(1) Občina izda odločbo na podlagi tretjega odstavka 15. člena zakona in naslednji delovni dan vloži prijavo v zavarovanje pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije na obrazcu, ki je predpisan s Pravilnikom o obrazcih prijav podatkov o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem zavarovanju, zavarovanju za starševsko varstvo, zavarovanju za primer brezposelnosti in o sklenitvi delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 45/05, 121/05 - popr. in 75/08).

(2) Izpolnjevanje pogojev za vložitev prijave ugotovi občina z odločbo za čas, za katerega občan izpolnjuje pogoje določene z zakonom in tem pravilnikom. Občan pridobi pravico do obveznega zavarovanja z dnem, ko ga občina prijavi v zavarovanje, vendar najdlje za obdobje enega leta.

(3) Občina po izteku veljavnosti odločbe občana odjavi iz obveznega zavarovanja, razen če na podlagi vloge, ki jo občan vloži pred potekom veljavnosti, ugotovi, da še naprej izpolnjuje pogoje za obvezno zavarovanje.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek občina odjavi občana iz obveznega zavarovanja tudi prej, če ugotovi, da občan ne izpolnjuje več pogojev za prijavo v obvezno zavarovanje.

(5) Občina odjavi občana iz obveznega zavarovanja v skladu s predpisi, ki urejajo odjavo iz obveznega zavarovanja.

VI. Končna določba

8. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-129/2008

Ljubljana, dne 17. decembra 2008

EVA 2008-2711-0118

Borut Miklavčič l.r.

Minister

za zdravje

Soglašam!

Ivan Svetlik l.r.

Minister

za delo, družino in socialne zadeve

Štiri desetletja šentviškega Tabora

KOL'KOR KAPLJIC, TOL'KO LET

V dneh od 20. do 21. junija je v Šentvidu pri Stični potekal že 40. tabor slovenskih pevskih zborov. Jubilejne prireditve se je udeležilo približno 150 zborov z nekaj tisoč pevci. Občinstvo, ki zvesto prihaja v Šentvid poslušat pevce in pevke iz vse Slovenije in zamejstva, je lahko uživalo v bogatem programu, ki je bil izbran za jubilejni tabor. Optimizem iz besed predsednika Tabora Jerneja Lampreta in slavnostnega govornika Igorja Teršarja pa že naznanja začetek novega taborskega desetletja.

Za 40. tabor sta se združili cerkniška godba in pihalni orkester grosupeljske glasbene šole

Scenarist tabora Stane Peček, dolgoletni zborovski ustvarjalec iz Mokronoga, je v dokumentarnem filmu, ki je bil na sporedu tik pred neposrednim prenosom na TV Slovenija, tabor označil za slovensko pevsko božjo pot. In res so se božjepotniki vse nedeljsko dopoldne 21. junija stekali v Šentvid. Na igrišču ob OŠ Ferda Vesela se je koncert največjega slovenskega zbora tako kot običajno začel s slovesnimi fanfarami in nagovorom predsednika upravnega odbora Tabora Jerneja Lampreta. Ta je ob jubilejnem 40. taboru namenil nekaj misli spominom na prehojeno pot, zahvalil se je pevkam in pevcem, ki v spoštovanju tradicije in v najiskrenejši ljubezni do petja in domovine že toliko let prihajajo v Šentvid. Da se upravni odbor skupaj z domačini zaveda pomembnosti tega dogodka, pa pričaja tudi načrti in želje za novo desetletje šentviškega tabora. Lampret je ob koncu nagovora podelil jubilejno plaketo domačima moškemu in ženskemu zboru za 40. udeležbo na taboru. Podpredsednik upravnega odbora Franjo Čuček pa je predsedniku Lampretu izročil najvišje taborsko priznanje, plaketo v obliki taborskega znaka, za uspešno 17-letno vodenje te šentviške prireditve.

Letošnji slavnostni govornik mag. Igor Teršar, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, je v svojem govoru opozoril na pomen ljubiteljskega petja za slovensko kulturo. Udeleženci šentviškega tabora so sicer le del slovenske pevske ustvarjalnosti, ki nastaja v več kot 2500 pevskih skupinah. Pa vendar je Tabor prireditev, ki zaradi svoje posebne narave izstopa v slovenskem prostoru, saj poleg ustvarjalnosti poudarja tudi druženje. Zaključna misel direktorja Teršarja, da bo Javni sklad RS za kulturne dejavnosti stal ob strani Taboru tudi v bodoče, daje optimizem za prihodnje novo taborsko desetletje.

LETOS SMO PREPEVALI O ...

Tudi letošnji izbor pesmi je sledil programski shemi, ki se je začela pred nekaj leti in v kateri pevci prepevajo pesmi skladateljev jubilarov, katerih obletnice rojstva se praznuje v tekočem letu. Letos so bili na vrsti jubilarji, katerih letnica rojstva se končuje s številko 9 in 4. V programu so bile tako zapete pesmi skladateljev Benjamina Ipavca, Blaža Potočnika, Matije Tomca, Pavla Kernjaka, Gustava Gonze, Antona Nedveda in Pavla Kalana, prepevali pa so združeni ženski, moški in mešani zbori. Na 40. Taboru slo-

štariča, gospodarstvenika, Šentvičana po rodu iz Veržaja, in Jožeta Krištofa, takratnega podpredsednika Tabora. Spomin je segel tudi na Alberta Zupanca, učitelja glasbe in zborovodja domačih zborov, ki je bil tudi vpet v delo pri organizaciji Tabora. Podobno kakor tudi Franc Gruden, Andrej Grden, Stane Habe in drugi. Med tistimi, ki so še danes v živem spominu pevcev in pevk, pa sta zagotovo tudi Ladko Korošec in Bogdan Pogačnik.

Na govorniški oder je s pozdravi in čestitkami stopil tudi predsednik Zveze kulturnih društev Slovenije Rudi Simac, sicer tudi organizator velike zborovske prireditve Primorska poje. Z odločno besedo se je zavzel za večjo podporo, ki bi jo morali pevci prejemati za svoje nesebično udejstvovanje. »Ostanite takšni, kakršni ste, in ostanite zvesti slovenski pesmi. In nasvidenje!« je še dodal na koncu in požel bučen aplavz veličastnega zbora. Kako tudi ne, saj je med drugim odkrito pripomnil, da bi si Tabor ob visokem jubileju zaslužil tudi navzočnost ministrov in drugih politikov.

Domača zbora na taboru že vseh 40 let

venskih pevskih zborov smo poslušali in peli mnoge znane pesmi, kot na primer Vsi so venci beili, Nazaj v planinski raj, Teče mi vodica, Še kiklo prodala bom, Tam na vrtru, Ti poučba ja k 'ne lumpaj in Rož, Podjuna, Zila. Medtem ko za scenarij prireditve skrbi Stane Peček, pa dirigentsko palico pred velikim šentviškim zborom že od leta 1994 dalje vihti Igor Švara.

Povezovalka programa Anica Volkar je vodila program od pesmi do pesmi, od spomina do spomina. Spominjali smo se skladateljev, spominjali pa smo se tudi drugih organizatorjev Tabora. Skladatelju Radovanu Gobcu, dolgoletnemu programskemu vodji, so se pevci najprej poklonili. Nato domačinoma Tonetu Kozlevčarju, članu Slovenskega okteta in pobudniku šentviškega tabora, ter Janezu Lesjaku, dolgoletnemu predsedniku upravnega odbora. Spominili smo se Petra Šo-

Mag. Igor Teršar, slavnostni govornik

Prireditve je kot že mnogokrat do sedaj obogatila domača Folklorna skupina Vidovo, pod vodstvom Nataše Hribar, seveda pa tudi tokrat niso

Najvišje taborsko priznanje za 17-letno vodenje predsedniku Jerneju Lampretu

manjkali zvoki godbe – združeno so nastopili godbeniki iz Grosuplja in Cerknice pod vodstvom Mitje Dragošiča.

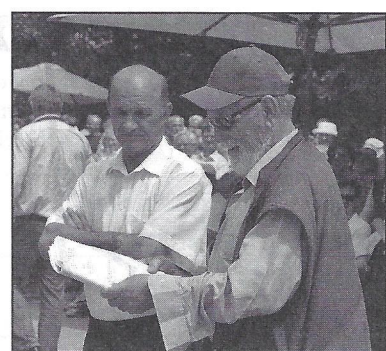
Zaključni igrani dialog predsednika Lampreta z učencema šentviške šole Žigom Novakom in Nino Vencelj je naznanil, da ima Tabor prihodnost in da se pevci v Šentvidu zopet srečajo že prihodnje leto.

OD JUBILEJA DO JUBILEJA

Vedno ko se proslavlja neki jubilej, se pojavlja tudi vprašanje, kako naprej. Tako se tudi pri organizaciji šentviškega tabora zagotovo pojavljajo vprašanja, kako prireditve organizirati v naslednjem novem desetletju. O vlogi, ki jo ima ta vsakoletni dogodek v slovenski zborovski kulturi, ni dvoma, pa čeprav večina, ki Tabor spremlja že desetletja, ugotavlja, da je srečanje v Šentvidu danes drugačno kot včasih. To je res, še posebej, če merimo in primerjamo po množičnosti. A to verjetno ni glavno in edino merilo. Dejstvo je, da Tabor ostaja prireditev za katero je pripravljen svoj čas in trud dati na razpolago upravnemu odboru, skupaj s šolo v Šentvidu in številnimi krajanji in društvi, ki še vedno pričakajo tretji junjski konec tedna s posebnim vznemirjenjem.

Seveda vsega se s prostovoljnimi delom in ljubeznijo do domačega kraja in kulture nasploh ne da narediti. Kot že mnogokrat v svoji zgodovini je tudi danes Tabor postavljen pred odločitve, ki jih pogojuje finančno stanje. Vse dokler se potrebna finančna sredstva – ta znašajo tudi že več kot 20.000 evrov – še dajo zbrati preko razpisov Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in Občine Ivančna Gorica ter s pomočjo zvestih sponzorjev in donatorjev, vse dotlej bo ob trenutni programski shemi Tabor še imel pogoje za delovanje. Ob tem pa se ne sme pozabiti še nečesa. Prireditev z neposrednim televizijskim prenosom ponese po vsej Sloveniji in v svet Televizija Slovenija. To ni samo priložnost za promocijo Šentvida in domače občine, to je tudi tisto, kar zbore zagotovo še dodatno privlači in spodbuja za vsakoletno pot v Šentvid.

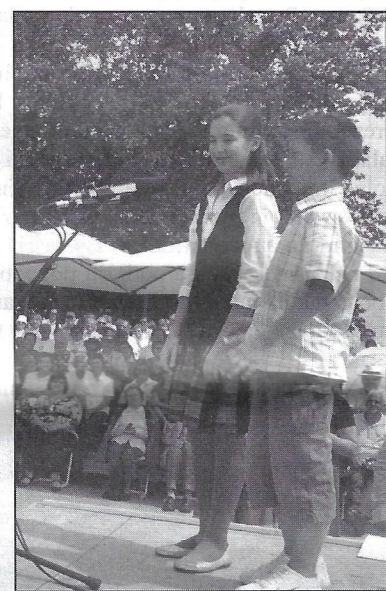
Kot so mnogi ob letošnjem jubilejnem 40. taboru ugotavljali, je škoda, da tega slovenskega narodnega zaklada ni mogel ali pa ni hotel s svojo navzočnostjo počastiti slovenski politični vrh. Sicer obljubljeni, kasneje pa zaradi

Dva Staneta Pečka. Prvi (levo), domačin, ki je prepeval že na prvem kulturnem tednu, drugi, Dolenjec, ki sooblikuje tabor že več kot tri desetletja.

zadržanosti odpovedani obisk predsednika države dr. Danila Türka bi zagotovo dal potrditev tako organizatorjem kakor pevcem in pevkam. Enako bi veljalo, če bi pred šentviški oder stopila kulturna ministrica. A to naj ne bo tisto po čemer bi se morali spominjati 40. tabora. Politika je vedno (so) krojila šentviški praznik in ga verjetno tudi vedno bo. Z zagotovostjo lahko trdimo, da se bo čez leto dni, nekaj minut po 13. uri, zopet zaslislal glas napovedovalke: »Pozdravljen, praznični dan!« Takrat se bo začel 41. tabor slovenskih pevskih zborov.

Matej Šteh

Napoved naslednjega tabora je bila tokrat malo drugačna kot običajno. Zaigrali so jo predsednik Lampret in učenca šentviške šole, Žiga Novak in Nina Vencelj.

TRADICIJA ZAMESJSKIH ZBOROV SE NADALJUJE TUDI V SODOBNI EVROPI

Tudi letošnji tabor se je začel s koncertom zamejskih pevskih zborov na predvečer nedeljske glavne prireditve. Prav prizorišče tega koncerta – šolska avla v Šentvidu, je tisti kraj, kjer se je zgodovina šentviškega tabora začela pred 40 leti. Tu je praznoval Slovenski oktet svojo 20-letnico in tu so se publikii prvič predstavili vsi šentviški zbori.

Danes pravzaprav ne moremo več govoriti samo o zamejskih zbora, saj v Šentvid prihajajo tudi slovenski zbori iz drugih držav, lahko pa se tudi vprašamo, ali zamejstvo sploh še obstaja. Kakor je dejal v svojem nagovoru predsednik Tabora Jernej Lampret, je prav, da še vedno govorimo o zamejskih zbora, saj so prav Slovenci v zamejstvu s svojo vlogo odločilno pripomogli k ohranitvi slovenskega jezika in slovenske pesni zunaj meja domovine in si že zaradi tega zaslužijo svoje ime.

Letošnjega koncerta se je udeležilo 11 zborov iz šestih držav. Stari znanci Šentvida so pevci iz Gornjega Senika na Madžarskem. Iz Hrvaške so prišli – Mešani pevski zbor Encijan iz Pulja, Mešani pevski zbor Triglav iz Splita, Mešani pevski zbor Slovenski dom iz Zagreba, Mešani pevski zbor Bazovica iz Rijeke in Ženski pevski zbor Prešernovke iz Šibenika.

Iz Bosne in Hercegovine je prišel zbor Camerata Slovenica iz Sarajeva in iz Banjeluke Mešani pevski zbor Davorin Jenko Društva Slovencev Triglav. Prvič je nastopil Mešani pevski zbor SKS France Prešeren iz Niša v Srbiji. Z avstrijske Koroške pa sta prišla na tabor Vokalna skupina Akzent in Moški pevski zbor SPD »Vinko Poljanec«. Edini zbor iz Italije je bil Mešani pevski zbor Jacobus Gallus iz Trsta.

Po tradiciji pa so večer pesmi začeli in končali domačini. Koncert so otvorile članice Ženskega pevskega zbora Šentvid pri Stični, sledili so jim še člani Moškega pevskega zbora Šentvid pri Stični, za slovo pa so zapeli Šentviški slavčki. Več kot tri ure dolg koncert je minil v prepletanju pesmi in čustev, saj je to za naše rojake poseben večer, saj je tudi za domačo publiko to posebno srečanje s pevci. Kot je v navadi že nekaj let, je tudi letos po končanem koncertu na prostem zasijal veličastni ognjem ob zvokih tiške godbe.

KRONIKA ŠENTVIŠKIH TABOROV

1970 – Ob 20. obletnici delovanja Slovenskega okteta, je na pobudo njegovega člana Toneta Kozlevčarja, domačina iz Šentvida, organiziran jubilejni koncert, na katerem nastopijo tudi domači moški, ženski, mladinski in pionirski zbor. Pred osnovo šolo Ferda Vesela, kjer je prizorišče prvega Kulturnega tedna, v spomin rojakom po svetu odkrijejo, kip *Ribničana Urbana*, delo kiparja Petra Jovanoviča.

1971 – Organizatorji kulturnega tedna sprejmejo sklep, da bo osrednji dogodek kulturnega tedna Tabor pevskih zborov, na katerem lahko nastopijo zbori iz domovine in tujine, ki pojejo slovenske pesmi. Nastop v Šentvidu naj ne bo tekmovalno pač pa le druženje zborov, ki pokažejo kaj so se naučili v preteklem letu. Na taboru nastopi že preko 500 pevcev, med njimi tudi pevci iz Zgornjega Senika na Madžarskem, ki v Šentvid prihajajo še danes.

1972 – Tabora se že udeleži več kot 1000 pevcev, prireditelj pa finančno podpre večje število podjetij. Slavnostni govornik je predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, Leopold Kresc.

1973 – Tabor dobi širšo podporo javnosti. Pokrovitelj prireditve je Zveza kulturnih organizacij Slovenije, slavnostni govornik pa direktor RTV Ljubljana, Janez Vipotnik. Na čelu organizacijskega odbora prvega predsednika Slavka Videniča, ravnatelja šentviške šole, zamenja Peter Šostarič, Šentvičan iz Veržaja. Jovanovič za Šentvid izdelava novo skulpturo iz krakovskega hrasta, imenovano Puntarija.

1974 – V Šentvidu prvič nastopi več kot dva tisoč pevcev, med njimi tudi zbor iz Zagreba in Reke, ki še danes prihajata na šentviški tabor.

1975 – Ustaljena praksa, da pred skupnim nastopom združenih zborov, vsak zbor nastopi samostojno z nekaj pesmimi, v šolski avli, se tega leta spremeni. Zaradi velikega števila prijavljenih zborov koncert poteka tudi v obnovljenem kulturnem domu. Dve leti kasneje so lahko imeli samostojne koncerte samo še zbori, ki so prišli prvič, od leta 1979 dalje pa zaradi množičnosti tovrstnih predstavitev posameznih zborov ni več. Pokrovitelj je član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj. Ta tabor pa je edini v vsej zgodovini šentviške prireditve, ki je bil prekinjen zaradi dežja.

1976 – Na taboru se prvič zbere 100 zborov, s skoraj 3300 pevci. Začne se pojavljati vprašanje povezanosti s prireditvenim prostorom, ki postaja premajhen. Za rešitev se izkaže šolsko igrišče.

1977 – Tabor se formalno loči od Kulturnega tedna. Organizatorji se dogovorijo, da se tabor organizira vsako leto in da traja dva dni. Od tega leta pa do razpada Jugoslavije je v podjetju Rašica Dom slovenskih pevskih zborov. Datum prireditve se iz začetka julija prestavi v drugo polovico junija, pred koncem šolskega leta. Na ta način so lahko pri organizaciji vključeni šolarji in šolsko osebje.

1978 – V Šentvid pride že skoraj 4000 pevcev, prvič v dotedanji zgodovini pa Tabor doživi kritike, na račun nizke umetniške ravni prireditve.

1979 – Ob desetletnici se tabora udeleži 183 zborov s skoraj 6000 pevci. Pokroviteljstvo prevzame Josip Broz Tito, ki pa zaradi bolezni v Šentvid ne pride. Tega leta so zaradi številčnosti dokončno odpravljeni samostojni koncerti zborov, ohrani pa se koncert zamejskih in šentviških pevskih zborov na predvečer zaključne prireditve. Vpeljejo se skupne priprave zborovodij za nedeljski združeni nastop zborov. Tabor dobi svoj simbol – žveglo.

1980 – Taborsko geslo Bogdana Pogačnika postane *Pojó naj ljudje*. Pokroviteljstvo prevzame predsedstvo SR Slovenije, v imenu katerega nastopajoče nagovori velik prijatelj šentviškega tabora, operni pevec Ladko Korošec. Tabor zaznamuje novost – na predvečer je zapelo istočasno 95 zborov v 26 krajih Slovenije.

1981 – V Šentvidu se zbere prvič preko 200 zborov, ki jih nagovori književnik Matej Bor. Na predvečer tabora prepeva 110 zborov v 27 krajih.

1982 – Na 13. taboru nastop združenih zborov prvič poteka na novo urejenem šolskem igrišču, kjer se osrednja prireditelj odvijata še danes. Stalno pokroviteljstvo prevzamejo slovenske občine. Pri organizaciji pride do sprememb, saj je namesto umetniškega vodje – prvih enajst let je bil to Radovan Gobec, nato pa Marko Munih, – ustanovljen umetniški svet, ki ga vodi Stane Habe.

1983 – Tako rekoč sredi priprav na 14. tabor umre predsednik upravnega odbora Peter Šostarič. Tabor se tega leta odvijata pod vodstvom štiričlanskega predsedstva, ki so ga sestavljali Marjan Kotar, Jože Krištof, Janez Lesjak in Slavko Videnič. Tega leta so zadnjič organizirani sočasni koncerti na predvečer zaključne prireditve.

1984 – 15. tabor v Šentvid privabi okoli 8500 pevcev. Vse glasnejšim pobudam, da bi tabor postal biennialna prireditelj, ki bi se odvijala vsaki dve leti, se naredi dokončno konec. Tabor tega leta dobi svojo himno, *Pojó naj ljudje*, besedilo katere je napisal Janez Kranjc, uglasbil pa jo je Viktor Mihelčič.

1985 – Radovan Gobec za zaključno prireditelj pripravi venček revolucionarnih pesmi, kot spomin na 30-letnico konca druge svetovne vojne. Po tem taboru postanejo stalnica programa tudi venčki narodnih pesmi, saj so tega leta pevci in pevke, pred začetkom televizijskega prenosa, med čakanjem spontano začeli prepevati venček narodnih.

1986 – Priprave na tabor zaznamujejo protesti zborovodij in nesoglasje med Taborom in Slovensko kulturno skupnostjo, ker le ta ni predvidela financiranja prireditve. Prvič pri oblikovanju programa sodeluje Zveza kulturnih organizacij Slovenije, pevce in pevke pa Ladko Korošec nagovori s Trubarjevimi besedami: »Lubi Slovenci, lubi bratje...«

1987 – Gospodarske razmere že nekaj let vplivajo tudi na vsakoletno organizacijo Tabora, toda zbori še vedno množično prihajajo v Šentvid.

1988 – Vodenje Tabora tega leta prevzame Franc Gruden, strokovno vodstvo umetniškega sveta pa prevzame Stane Peček, dolgoletni sodelavec Tabora, ki delo programskega vodje opravlja še danes. V Šentvid pride prvič Milan Kučan in sicer kot predsednik CK ZKS.

1989 – Tabor praznuje 20 let obstoja, taborski krožnik pa prvič ostane prazen, ker za udeležence ni več organiziran topel obrok. Poleg tega morajo pevci polovico zneska za spominski krožnik prispevati sami. Težke gospodarske razmere, zlasti inflacija, postajajo očitne. Kljub temu se v Šentvidu zbere rekordnih 305 zborov z 9000 pevci. Ob jubileju pevce nagovori član predsedstva SRS Ciril Zlobec, Zveza kulturnih organizacij Slovenije pa Taboru podeli svoje najvišje priznanje – odličje svobode z zlatim listom. Predsednik upravnega odbora tega leta postane Marjan Kotar.

1990 – Tabor poteka v spremenjenih družbeno-političnih razmerah. Na račun negotovih gospodarskih razmer udeležba zborov v primerjavi s prejšnjim letom pade, kljub temu jih v Šentvid pride okoli 6500. Pevce nagovori predsednik prve slovenske demokratične vlade, Lojze Peterle.

1991 – Čeprav se še nekaj mesecev pred taborom ni vedelo ali prireditelj sploh bo, pride na 22. tabor prepevat okoli 5000 pevcev. Tabor ki je potekal 23. junija, torej le nekaj dni pred razglasitvijo slovenske samostojnosti in neodvisnosti, ima geslo Za neodvisno Slovenijo. Organizator je pripravil tudi novo slovensko zastavo, ki pa se je še ni smelo izobešiti. Namesto nje to leto na glavnem drogu visi taborska zastava.

1992 – Tabor zaživi v novi demokratični državi Sloveniji, njegov novi predsednik pa postane Jernej Lampret, ki je na čelu Tabora še danes.

1993 – V letu turizma je šentviški tabor tega leta osrednja slovenska »turistična« prireditelj. Minister za kulturo Sergij Pelhan nagovori 211 zborov s skoraj pet tisoč pevci.

1994 – Novost 25. tabora so tematsko izbrane in med seboj povezane pesmi. Scenarij napiše Stane Peček in v njem zbere najzanimivejše pesmi o vinu. Dirigentsko palico prevzame Igor Švara, ki je taborom zvest še danes. Do tega tabora je namreč zaključno prireditelj dirigiralo več dirigentov, izbranih med voditelji zborov, sodelujočih na taboru. Pevce nagovori slovenski predsednik Milan Kučan, ki Tabor odlikuje s srebrnim častnim znakom svobode Republike Slovenije.

1995 – Šestindvajseti tabor je organiziran v novonastali občini Ivančna Gorica, s približno 13.000 prebivalci. Na tabor pride 210 zborov z več kot pet tisoč pevci in z najmanj toliko poslušalci – število občanov se tako za en dan skoraj podvoji. Pevce nagovori varuh človekovih pravic Ivo Bizjak. Pevci pojejo pesmi o vojski in vojaštvu.

1996 – Tabor postreže s pesmimi na temo »vasovanje« in pevcev –vasovalcev je preko šest tisoč. Med

njimi ni več človeka, ki je v veliki meri zaslužen za šentviški praznik, Toneta Kozlevčarja.

1997 – Več kot šest tisoč pevcev, zbranih v 248 zborih, zaploska podelitvi zlatega grba občine Ivančna Gorica slovenskim pevcem, z utemeljitvijo, da so ime Šentvida ponesli daleč prek meja. To leto se poje pod geslom – Kdo veselo živi? Odgovor je jasen – mlinarji, kosci, krojači, furmani, krošnjarji...

1998 – Pevska tematika tega leta postanejo letni časi. Pevci začnejo z zimo in končajo s poletjem. Zapoje približno 6500 pevcev.

1999 – Jubilejni – trideseti tabor, zaznamujejo pesmi, ki so med pevci najbolj priljubljene. Že tretjič jih nagovori predsednik države Milan Kučan, ki pevcem čestita za požrtvovalno delo, s katerim se iz roda v rod prenaša biser slovenske kulture.

2000 – Začne se nov vsebinski cikel, ki pevske tematiko povzema z naslovom *Hodil po zemlji sem naši*. Z njim se pevci začnejo sprehajati v pesmi po slovenskih pokrajinah. Scenarij še vedno pripravlja Stane Peček, ki leto 2000 obeleži s pesmimi o Dolenjski in Beli krajini. Na pokrajino je vezan tudi slavnostni govornik, tako s svojo jasno in s čustvi nabito besedo pevce tega leta nagovori pesnik Tone Pavček.

2001 – Pevci se s pesmijo sprehodijo po Notranjski, Primorski, Benečiji in Reziji, z vznesenim govorom pa jih nagovori tržaški Slovenec in kulturni delavec Miroslav Košuta.

2002 – Pevska tematika 33. tabora zaobjame Štajersko, Prekmurje in Porabje. Nastopi 188 zborov, s približno 4000 pevci. Govornik je dr. Bruno Hartman, znani štajerski kulturi delavec.

2003 – Okrog 3500 pevcev s pesmijo obišče Koroško. O pomenu povezovanja domovine z zamejstvom spregovori dr. Janko Zerzer, predsednik Krščanske kulturne zveze v Celovcu.

2004 – Na jubilejnem 35. taboru se pevci spominjajo vstopa Slovenije v Evropsko unijo in prvič se poleg slovenske himne zasliši tudi evropska Oda radosti. Zbore nagovori Igor Teršar, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, pevci pa zapoje o Gorenjski.

2005 – Ciklus *Hodil po zemlji sem naši*, se zaključi s pevskim sprehodom po celi Sloveniji. Slavnostni govornik je minister za kulturo, Vasko Simoniti. Zapoje nekaj manj kot 3500 pevcev.

2006 – Začne se nov cikel taborskih pesmi pod geslom *Vézilo za praznik*. Z njim programski vodja želi vsako leto obeležiti skladatelje in glasbenike jubilate. Tako se na 37. taboru pevci poklonijo skladateljem, ki imajo na koncu svoje rojstne letnice številko 1 ali 6. Besedam slavnostnega govornika, predsednika vlade Janeza Janše, je prisluhnilo nekaj manj kot tri tisoč pevcev.

2007 – Pevce nagovori predsednik Državnega zbora RS France Cukjati. Na tem taboru 139 zborov prepeva pesmi skladateljev, katerih letnica rojstva se konča na 2 ali 7. Porodi se ideja, da bi naslednji, 39. tabor nosil pečat slovenskega predsedovanja Evropski uniji. Začnejo se priprave na prireditelj, v kateri bo Šentvid postal pevske središče Evrope.

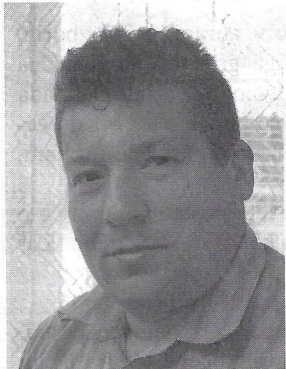
2008 – 39. Tabor zbere pevce iz 16 držav, ki zapojejo v slovenščini. Povabilu za udeležbo na taboru ob koncu slovenskega predsedovanja EU se odzove 14 zborov iz evropskih držav, pridruži pa se jim še izseljenski zbor iz Argentine. Vseh 15 tujih zborov ima na predvečer glavne prireditve samostojne koncerte po različnih krajih Slovenije. V avli OŠ Ferda Vesela istočasno poteka koncert devetih zamejskih pevskih zborov. V nedeljo nastopi 147 zborov in skoraj 3000 pevcev. Predsednik slovenske vlade in predsedujoči EU Janez Janša poudari: »Pesem je naša dediščina. Ob njej smo se oblikovali z njo živimo in povezovala nas bo tudi v bodočnosti.«

2009 – Ob jubilejnem 40. taboru, ki je nosil pevski naslov *Kol'kor kapljic tol'ko let*, po petih letih pevce zopet nagovori mag. Igor Teršar, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Priznanje za 40 udeležb na Taboru prejmeta domača zbor – Moški in Ženski pevski zbor Šentvid pri Stični. Pred pričetkom naslednjega taborskega desetletja pa spet zorijo ideje za nova pevska druženja in doživetja v Šentvidu.

Vir: Kronika šentviških srečanj, Ilija Bregar (Zbornik ob 40. taboru slovenskih pevskih zborov)

KAKO JO OBČUTIMO, TRETJIČ

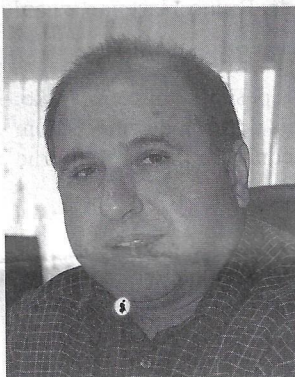
Jože Kastelic,
Universal, Peskokop Podsmreka

V svoji družbi krizo občutimo v več oblikah. Letošnji prihodki do sedaj so primerljivi z lanskimi, ohranjamo jih na račun pridobitve večjega posla, in sicer gre za dobavo nasipnih frakcij za rekonstrukcijo železniške proge oz. železniških prehodov na trasi Grosuplje - Dobropole. Beležimo pa v letošnjem letu bistvena nihanja v razmerju prodanih količin posameznih frakcij.

Pri samih nasipnih frakcijah niti ne, saj smo že lansko leto beležili upad prodaje, kar pomeni, da se izvaja vse manj zemeljskih del. Beležimo pa velik upad pri prodaji betonskih frakcij, in sicer celo za tretjino. Ta rezultat je pričakovan, saj je to posledica manjše aktivnosti pri novogradnjah. Opažamo tudi, da naši kupci vse bolj posegajo po cenejših materialih na račun dražjih in kakovostnejših. Krizo pa občutimo še na en način. Če smo lansko leto dobili na razpis za nova delovna mesta le eno do dve prošnji, jih letos za enaka delovna mesta dobimo preko trideset. Sem mnenja, da bomo letošnje leto gradbeniki še dokaj dobro poslovali in predvidevam, da bodo poslovni rezultati slabši v povprečju za 20 odstotkov, glede na lansko leto. Za leto 2010 pa napovedujem, da bo padec realizacije tudi polovičen, glede na leto 2008.

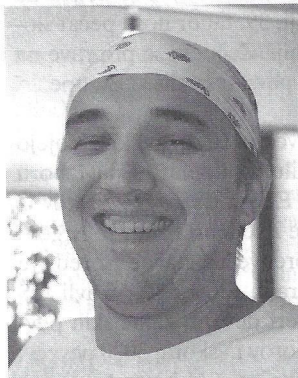
Franc Markelj,
Optika in očesna ordinacija Markelj

Pri nas občutimo krizo tako kot vsi drugi. Se pa lahko naše podjetje, ker smo dovolj majhni, bistveno hitreje prilagodi spremenjenim razmeram, kot večja podjetja. Ko smo lansko jesen opazili prve znake gospodarske krize, smo se nanjo dobro pripravili. Opravili smo pregled nad svojimi dejavnostmi in programi in jih ustrezno ovrednotili.

Okrepili smo sodelovanje z dobavitelji, z določenimi smo opustili poslovno sodelovanje. V fotografskem segmentu krizo občutijo vsi veliki igralci na trgu. Nobenemu ni nujno za preživetje razvijati fotografije ali kupiti novega fotoaparata. Tudi nova sončna očala so bolj stvar luksuza. Zato smo se mi še bolj posvetili stroki, več energije usmerili v storitve in se cenovno približali svojim kupcem. Tudi jaz osebno trenutno precej več časa kot včasih posvetim poslu kot lastnik, direktor in kot delavec. Po mojem mnenju teh turbulentnih časov še ne bo tako hitro konec. Ta kriza ni prišla samo iz Amerike, pač pa je odraz selitve proizvodnje velikih korporacij v Kitajsko s poceni delovno silo, ljudje na stari celini pa ostajajo brez dela. Iz krize se bomo izkopali le s trdim in poštenim delom.

Dejan Cigan, najemnik Gostilne na Sokolski

Krizo pri nas občutimo predvsem v popoldanskem času, kjer beležimo 25 do 30 odstotkov manj gostov. To je posledica manjših prihodkov okoliškega prebivalstva, velik vpliv na manjšo porabo ljudi pa imajo tudi mediji. Ker že skoraj eno leto pišejo in poročajo o krizi in o posledicah le te, smo se vsi ljudje začeli obnašati bolj varčno. Na področju

dopoldanskih malic pa ne beležimo manjšega povpraševanja, saj smo ohranili kakovost in pestrost naše ponudbe. Vsak delovni dan namreč pripravimo ponudbo osmih vrst malic, od jedi na žlico do vegetarijanskih malic. Bogata je tudi ponudba pic, saj ponujamo 33 različnih vrst. Moj moto je - če hočeš od gosta nekaj dobiti, potem mu moraš tudi nekaj dati in človek, ki pride v gostilno, se mora dobro najesti. Zato so naši obroki malic količinsko vsaj za 20 odstotkov večji, kot so obroki v primerljivih gostilnah. To je poleg velikega spektra pic in malic, ter hitre postrežbe, naša pglavlna prednost, ki jo naši gostje zelo cenijo. Sama kriza bo po moje trajala vse do konca letošnjega leta, okrevanje pa bo dolgotrajno.

Simona Petrič, Elvez d.o.o.

Krizo smo seveda občutili tudi mi, saj je naše poslovanje vezano pretežno na avtomobilsko industrijo. V povprečju beležimo upad prodaje za 20 do 30 odstotkov, in sicer pri različnih segmentih kupcev različno. Spremenjenim razmeram smo se bili primorani prilagoditi tudi z zmanjšanjem števila zaposlenih za dobro desetino vseh. Največ v proizvodnih obratih, medtem ko

smo ves strokovni in visoko usposobljen kader zadržali. S februarjem smo prešli tudi na 36-urni delovnik. V takšnih krizah je zelo pomembno zbrati moči, znanja, izkušnje in še tesneje sodelovati, tako s sodelavci, kupci in dobavitelji. Z dobrim delom in skupnimi močmi nam bo uspelo prebroditi takšne situacije, kakršnim smo priča v poslovnem in zasebnem življenju v teh mesecih. Po mojem videnju in občutkih opažam, da se kriza umirja. Kar pa ne pomeni, da ne more biti še slabše. Jaz osebno sem krizo v družbi opazila v obliki nemirnega vzdušja, čuti se jo je v zraku in na ljudeh. Kot podjetje pa posledice krize občutimo tako na prodajni, kot tudi na nabavni strani. Če konkretiziram - naše podjetje predstavlja en člen v večji verigi do dobave končnim proizvajalcem oz. vgrajevalcem sestavnih delov v končni izdelek. Tisti naši kupci, ki se soočajo z manjšimi naročili, tudi pri nas naročajo manj, svojih naročil tudi ne planirajo v takšni meri, kot so jih v konjunkturi. To pomeni, da se za nekatera nenačrtovana naročila podaljšajo roki dobave tudi zato, ker naši dobavitelji zmanjšujejo zaloge sestavnih delov in surovin. Zato postajajo v našem segmentu ravno dobavni časi največji problem in predstavljajo eno od zelo dobro občutenih negativnih manifestacij krize. Zato je pomembno, da se podjetja s svojimi kupci in dobavitelji še bolj povežemo, da več komuniciramo, da smo tudi pozitivno motivirani ter poskušamo biti kar se da odzivni in fleksibilni. Tako bomo lahko v največji možni meri omejili posledice krize in jo tudi uspešno preživeli.

Milena Vrhovec, Kmetijska zadruga Stična

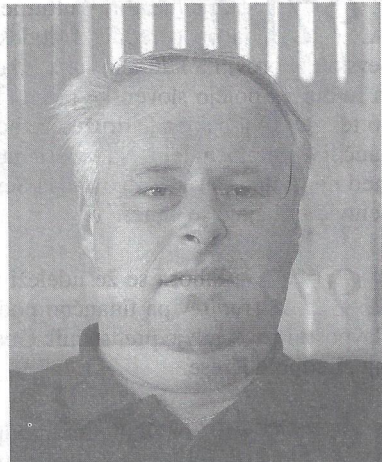
Vsi, ki delamo v kmetijskih zadrugah in je naše poslovanje vezano na kmetijstvo in z njim povezane tržne segmente, smo na različne krizne čase že navajeni. Sedanja kriza nas zato niti ni tako zelo prizadela. V KZ Stična združujemo ker nekaj različnih dejavnosti - odkup kmetijskih pridelkov, oskrba kmetov in ostalih s kmetijskim repromaterialom, vrtni center, prehrambne trgovine in gostinstvo.

Ravno ta pestrost dejavnosti in tudi majhnost naše organiziranosti - že nekaj let ohranjamo 50 zaposlenih, nam omogočata hitrejšo prilagodljivost in odzivnost. Tako ugotavljamo, da se trend ustanavljanja manjših, specializiranih trgovin, kjer so kupci hitro in strokovno postreženi, v teh časih povečuje. Ugotavljamo tudi, da se na področju naše zadruge oz. občine, celoten obseg kmetijskih gospodarstev ne zmanjšuje. Na račun zaprtja manjših kmetij, se povečuje obseg pridelave in predelave na večjih kmetijah. Tako na odkupnem delu mleka in mesa ne beležimo zaskrbljujočih indeksov. Da so pogoji za preživetje lokalnega prebivalstva vse težji, se kaže tudi v vse večjem številu domačih »vrtičkarjev«, ki za svojo lastno porabo ustvarjajo nove ali pa povečujejo obstoječe zelenjavno-sadne vrtičke. Kljub kriznim časom, načrtujemo v KZ Stična eno večjo naložbo v Radohovi vasi.

Zdravko Skubic,
Armex armature

Pri nas delamo na dveh področjih in na obeh se kaže recesija čisto različno. Na področju prodaje gradbenim in komunalnim podjetjem ter za projekte, pri katerih je investitor država, ugotavljamo za dobrih deset odstotkov upada prodaje. Na ekološkem programu, kjer so kupci podjetja in fizične osebe pa nasprotno opažamo velik porast prodaje. Temu pripisujem temu, da smo ljudje vse bolj ekološko ozaveščeni, pa tudi sama zakonodaja nas sili v bolj

ekološko ravnanje. Res je tudi, da so posamezni elementi ekološkega programa vsako leto cenovno dostopnejši, tudi razvoj in nove tehnologije na tem segmentu prinašajo vse bolj učinkovite čistilne naprave. Tako smo lahko pozitivne prodajne rezultate na eni strani lahko nadomestili z upadom na drugi in smo se lahko izognili ukrepom, kot so odpuščanje ali skrajšanje delovnega časa. Prvi ukrep na medorganizacijskem trgu,

ki smo ga bili prisiljeni narediti, je bil, da smo zaostriili plačilno politiko za naše kupce oz. spremenili dobavno-plačilne pogoje. Sam zagovarjam stališče, da si uspešno zaključil prodajni proces šele takrat, ko pride denar na račun podjetja. Tudi sicer svetujem vsem podjetnikom, obrtnikom in menedžerjem, naj identificirajo skrite stroške, naj optimizirajo svoje stroške in še bolj skrbno spremljajo in upravljajo s plačilnim prometom.

Franc Fritz Murgelj

Lepota ni naključje

Da pa bo pot do nje enostavnejša in prijetnejša vam pomaga

KOZMETIČNI SALON
H M
Helena Miranda

Helena Miranda Maček s.p.
Stari trg 22, 1294 Višnja Gora
Telefon: 01 7884 348
Mobil: 041 966 113
E-mail: HelenaMiranda@siol.net

VABLJENI NA POSVET IN OBISK

NOVO! Dosežite popolno telo z aparatur, ki vsebuje stimulacijo mišic, infrardečo luč in ultrazvok.

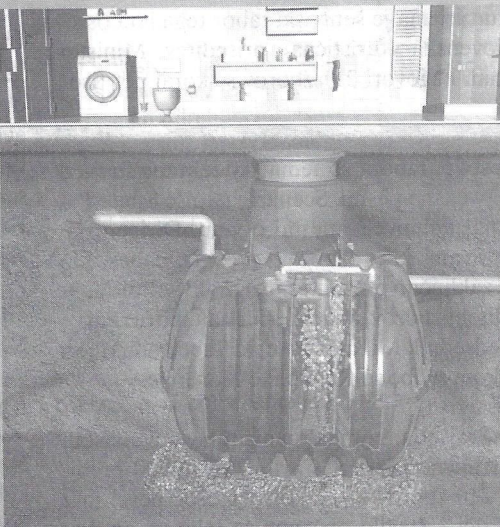
Preizkušene metode, uporaba vrhunskih preparatov znanih blagovnih znamk, predvsem pa izkušnje pridobljene z usposabljanjem v tujini in Sloveniji ter dolgoletna delovna praksa, vam zagotavljajo vrhunske rezultate in dolgoročni učinek, ki ne bo ostal neopažen.

3/15/25 let
Garancije

Sistemi za uporabo deževnice
Biološke čistilne naprave

ARMEX

Bodite pametni in prihranite do 50 % pitne vode. Uporabite brezplačno deževnico.

Posode za vodo - nadzemne in podzemne izvedbe

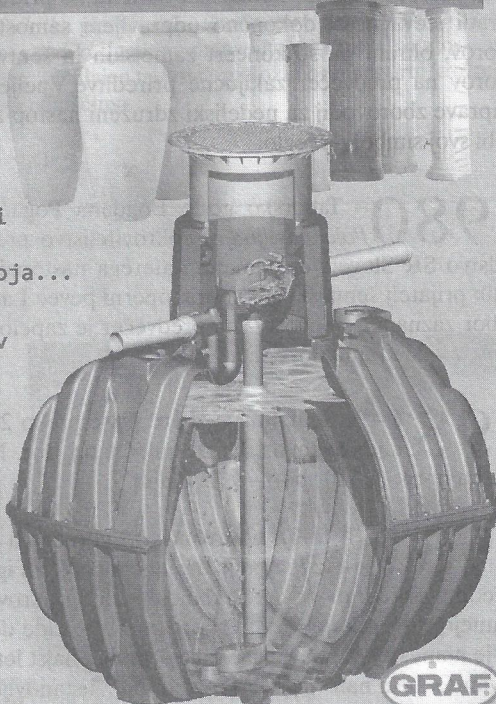
- rezervoarji
- filtri za deževnico
- plavajoči sesalni kompleti
- črpalnišča
- digitalni pokazatelji nivoja...

Ponikalni sistemi za :
- izpust iz čistilnih naprav
- greznic
- odvodnjavanje parkirišč
- odvodnjavanje s streh...

Biološke čistilne naprave od 2 - 200 PE (prebivalcev)

Greznice (zbiralne, dvo prekatne in troprekate)

ARMEX ARMATURE D.O.O. IVANČNA GORICA, LJUBLJANSKA C. 2A
TEL. 01/78 69 270, 01/78 69 260 ali 051 / 652 - 192
E-mail: info.armex@siol.net www.cistilnenaprave-dezevnica.si

GRAF

ČLANI OO SDS IVANČNA GORICA NA IZLETU V POSOČJU IN POLJANSKI DOLINI SDS

V soboto, 27. 6. 2009, je 95 članic in članov OO SDS Ivančna Gorica v okviru tradicionalnega letnega izleta, obiskalo Posočje in Poljansko dolino. Obisk sta nam pomagala organizirati župana občin Bovec in Gorenja vas, Danijel Krivec in Milan Čadež, ki sta tudi poslancata SDS v DZ RS. Skupaj z njima smo pripravili bogat program obiskov naravnih in zgodovinskih znamenitosti, nad katerimi so bili izletniki navdušeni.

Pot nas je preko mejnega prehoda Predel in Loga pod Mangartom vodila do trdnjave v Klužah, nato smo si ogledali Bovec in se z gondolo povzpeli na Kanin. Velika večina izletnikov je bila sploh prvič tako visoko, presenetila pa jih je, za konec junija, še razmeroma velika količina snega. Ogledali smo si

še slap Boka, ki je s skoraj 140 metri največji v Sloveniji. Škoda, da je tako malo poznan. Nato smo si kar iz avtobusa ogledali občini Kobarid in Tolmin, po kosilu v Hotavljah pa še podzemne objekte Rupnikove linije v občini Gorenja vas – Poljane. S pomočjo domačega igralca, častnika kraljeve vojske, smo se za nekaj časa preselili v čase pred drugo svetovno vojno in vsaj deloma spoznali tedanje vojaško življenje na meji. Naš izlet se je končal s pravim kmečkim okrepčilom pod bližnjim kozolcem.

Spoznali smo resnično lep del Slovenije, še bolj pomembno pa je verjetno dejstvo, da smo utrdili medsebojne vezi med tremi občinami in tudi med samimi člani SDS. Tako močni in složni lahko skupaj dosežemo še veliko.

Obisk Državnega zbora Republike Slovenije

V torek, 30. junija, smo člani Slovenske demokratske stranke OO Ivančna Gorica, obiskali naš parlament in našo poslansko skupino. Sprejela sta nas predsednik SDS Janez Janša in vodja poslanske skupine Jože Tanko. V poslanski sejni sobi smo jima zastavili nekatera aktualna vprašanja. Po prijtnem klepetu, smo z vodičem, ki nam je predstavil zgodovino parlamenta, odšli na ogled.

Zgradbo je v treh nadstropjih zasnoval arhitekt Viko Glanz. Gradili so jo v letih 1954 do 1959. Pri zidavi in vseh zaključnih delih je bil uporabljen marmor, les, kamen itd., pripeljan izključno iz raznih krajev Slovenije. Znameniti portal sta okrasila kiparja Karel Putrih in Zdenko Kalin. V veliki avli obiskovalca pričaka freska Slavka Pengova, ki prikazuje Slovence skozi zgodovino, od pradžine do konca druge svetovne vojne. Umetniško neminljivost so v zgradbi s svojimi deli pustili tudi nekateri drugi veliki slovenski slikarji takratnega časa, od Jožeta Ciuhe do Iveta Šubica, Marija Preglja, Ivana Seljaka Čopiča ter Slavka Pengova. Stene pa krasijo tudi novejša in modernejša dela nekaterih sedanjih slovenskih umetnikov. V predhodnjem veliki dvorani so svoj prostor za ogled

dobila raznovrstna protokolarna darila. V času od leta 1992, je državnemu zboru predsedovalo šest predsednikov, ki nas s slik pozdravijo v hodniku pred Velikim salonom. Slika sedmega predsedujočega v Državnem zboru, bo na ogled po končanem mandatu. Velika dvorana, kjer zaseda predsedstvo in vlada, nas pričaka kot sodobni amfiteater. V sklopih in krogu je razporejenih 150 sedežev z mizami na katerih je sodobna računalniška in video oprema. Mala dvorana, kjer deluje državni svet, pa ima sto dvajset sedežev in je ostala

nespremenjena. V njej smo našli sedež državnega svetnika, našega župana, Jerneja Lampreta.

Zgradba Državnega zbora Republike Slovenije, kjer se kroji naša demokracija s predstavniško in zakonodajno funkcijo oblasti, nas je navdušila. V njenih prostorih se vedno znova odpirajo nove teme in sprejemajo zakoni, ki odmevajo v javnosti in zaznamujejo življenje v naši domovini.

OO SDS Ivančna Gorica

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

KMETIJSKO GOZDARSKA ZBORNICA SLOVENIJE

KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD LJUBLJANA

Oddelek za kmetijsko svetovanje

Enota Ivančna Gorica, C. II. Grupe odredov 17

1295 Ivančna Gorica

Tel.: 01/786-93-10, E - mail: kss.ivancna@lj.kgzs.si

OBVESTILO

Kmetijska svetovalna služba Ivančna Gorica želi s projektom Pospeševanje pridelave vrtnin v občini Ivančna Gorica potrošnikom predstaviti in jih oskrbeti z domačin sadjem in zelenjavo, hkrati pa pridelovalcem olajšati prodajo svojih izdelkov.

Tako bodo 21. in 22. avgusta 2009 na območju občine potekali dnevi odprtih vrat na kmetijah, ki se ukvarjajo s pridelavo in predelavo sadja in vrtnin. Vse, ki se želite seznaniti s potekom pridelave in prodaje in se hkrati oskrbeti s kakovostnimi domačimi izdelki, vabimo, da se nam te dni pridružite.

Na omenjenih kmetijah vas te dni z veseljem pričakujejo. Predstavili vam bodo zdrav način pridelave hrane, vi pa boste imeli možnost ugodnega nakupa.

Po predhodni najavi na KSS (01 786 93 10) je možno tudi strokovno vodenje po omenjenih kmetijah. Presenečeni boste nad pestrostjo ponudbe zdrave domače hrane.

Pridelava zelenjave in sadja v Občini Ivančna Gorica

Adamlje Jože

Radohova vas 29, Šentvid pri Stični
Tel: (01) 788 53 16

Pridelava in prodaja: zelje, krompir.

Zelje je ena najstarejših vrtnin na svetu. Ljudje so ga že od nekdaj cenili.

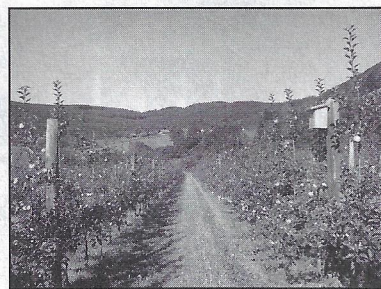
li predvsem zaradi vitaminov in drugih pozitivnih učinkov.

Zdravilne lastnosti zelja: deluje proti rakovim boleznem, preprečuje poapnitev žil, preprečuje težave z ožiljem in srcem, znižuje holesterol, gradi zdrave žleze, uravnava njihovo delovanje.

Bregar Pavla

Znojile 5, Krka
Tel: (01) 780 20 38

Ekološka pridelava in prodaja: čebule, paprike, korenja, rdeče pese in jagod ter jabolka sorte Topaz.

Čebuli pripisujejo različne zdravilne učinke različni narodi. Že faraoni so menili, da jih ščiti pred kugo in kole-ro. Predvsem balkanski narodi danes še vedno uživajo večje količine sveže čebule kot drugi, saj verjamejo, da čebula podaljšuje življenje. Že v pradžini so jo uporabljali kot naraven antibiotik, priporočala se ob prehladih ali gripi in pri sladkorni bolezni, saj zmanjšuje sladkor. Krom, ki ga čebula vsebuje, pomaga vzdrževati normalno raven insulina.

Ostanek Jože

Male Pece 5, Šentvid pri Stični
Tel: (01) 787 46 32

Pridelava in prodaja: sadike, paradiznik, paprika, cvetača, korenček, čebula.

Paprika ima malo kalorij, vsebuje pa balastne snovi, provitamin A, vitamine E, K, B6, folno kislino in vitamin C. Zelenjavna paprika vsebuje predvsem kalij in železo.

Janežič Alojz

Poljane nad Stično 2,
Ivančna Gorica
Tel. (01) 787 85 33

Pridelava in prodaja: jagode, breskve, jabolka.

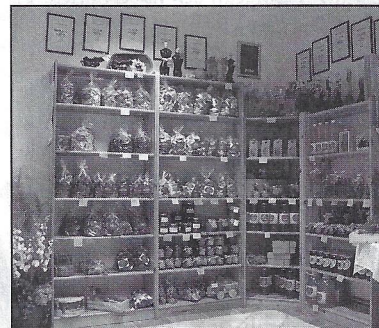

Sadje, pridelano na 600 metrov n. m., je visoke kakovosti, znanega porekla in z visoko biološko vrednostjo.

Kmetija Erjavec

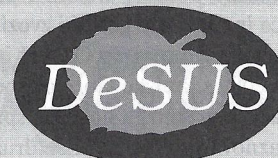
Gorenja vas 7, Ivančna Gorica
Tel. (01) 787 61 36

Pridelava, predelava in prodaja: jabolka, marmelade, sokovi, žganje, kis darilni program.

Kakovostno pridelana jabolka se predelajo v kakovostne končne izdelke, ki dosegajo visoka priznanja na državnih ravni.

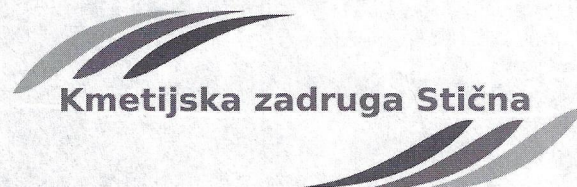
SREČANJE

Čeprav je občinski odbor DeSUS-a glede na delovanje še zelo mlad, smo imeli že kar nekaj sestankov in druženj. Zadnje takšno srečanje je bilo v zadnjem junijskem petku na Gradišču v Lavričevi koči. Razen nekaj opravičenih izjem smo bili prisotni vsi člani stranke. Zbrani pa nismo bili samo upokoenci, mladi so bili tisti, ki so nam pripravili prisrčen program. Ob recitaciji pesmic smo poslušali zvoke harmonike in violine. Razvedrili smo se ob plesu in golažu. Zame pa je bilo izjemno presenečenje izvrstno in raznoliko doma pečeno pecivo, ki so ga članice samoiniciativno ponudile prisotnim. Skoraj bi lahko rekli, da je bila to razstava peciva in slaščic. Še vedno čutim občutek hvaležnosti za takšno dobro voljo. Prisrčna hvala!

Lepo je bilo na Gradišču. Bili smo že drugič, v prihodnje pa nas bo morda še več. Vzeli smo si nekaj časa, da smo se posvetili drug drugemu, se pogovorili o tem, kako sedaj živimo, kako je z našim zdravjem ... Lepo je, da si znamo prisluhniti, da si povemo, kako smo in kaj želimo. Ker je v našem programu glavna skrb namenjena socialni varnosti in želja po urejenem zdravstvenem sistemu, bo morda aktivnih somišljenikov vse več. Torej, pridružite se nam!

Za DeSUS: Milena Vrenčur

Kmetijsko-tehnične trgovine:

Železnina Zagradec (01 788 80 32)

Železnina Radohova vas (01 788 76 28)

Kmetijsko-vrtni center v Ivančni Gorici (01 788 76 24)

SREDSTVA ZA ZAŠČITO IN VARSTVO RASTLIN
REZERVNI DELI ZA KMETIJSKO MECHANIZACIJO
VRTNE KOSILNICE

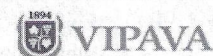
V VRTNEM CENTRU V IVANČNI GORICI (01 788 76 22):

SEMENA ZA POZNEJŠO SETEV
VSE ZA NEGO IN DOGNOJEVANJE OKRASNIH RASTLIN
SADIKE ENOLETNIC IN TRAJNIC
SVEČE
DARILNI PROGRAM IN ARANŽIRANJE

NOVO

V KMETIJSKO-VRTNEM CENTRU V IVANČNI GORICI:

VINOTOČ – ODLIČNA VIPAVSKA VINA po UGODNIH CENAH

Sauvignon
Vipavski Cuvee beli
Cabernet Sauvignon
Vipavski Cuvee rdeči

PGD SOBRAČE LETOS PRAZNUJE 30 LET SVOJEGA DELOVANJA

15. aprila 1979 je bil sklican ustanovni občni zbor, na katerem je bil obravnavan in sprejet statut novoustanovljenega društva. Sprejeti so bili že prvi sklepi in takrat se je začela pisati zgodovina Prostovoljnega gasilskega društva Sobrače. Postopoma se je začela nabavljati gasilska oprema, gradil se je gasilski dom in nekaj let po ustanovitvi je bil kupljen rabljen gasilski avto IMV ...

Želja in potreba našega društva je bilo novo gasilsko vozilo, ki smo ga uspeli letos tudi pridobiti. Našo željo so podprli donatorji in sponzorji, ki se jim na tem mestu še enkrat zahvaljujemo. Še posebej Občini Ivančna Gorica in Občinski gasilski zvezi. Gasilsko vozilo z vodo GVV-1 je 17. junija 2009 s Ptujске Gore prispelo v Sobrače, kjer smo ga slovesno sprejeli. Praznovanje 30-letnice društva, ki smo ga načrtovali v zadnjem junijem vikendu, smo tako obogatili s prevzemom in blagoslovom našega

novega vozila, na katerega smo zelo ponosni.

V petek, 26. 6., je potekala slavnostna seja ob 30-letnici delovanja društva s podelitvijo društvenih in občinskih gasilskih priznanj zaslužnim gasilcem in krajanom. Spomnili pa smo se tudi začetkov delovanja društva, ki je danes gonilna sila kulturnega in športnega udejstvovanja v vaseh KS Sobrače.

V soboto, 27. 6. 2009, se je slavje nadaljevalo s slavnostno gasilsko parado, ki so jo sestavljale enote iz

prostovoljnih gasilskih društev iz naše občine in zunaj nje, konjeniki in Godba Stična. K prazničnemu in slovesnemu vzdušju po prispevali tudi gostje, ki so se udeležili našega praznovanja. S svojim obiskom so nas počastili župan občine Ivančna Gorica, župan občine Šmartno pri Litiji, predsednik in člani UO Gasilske zveze Ivančna Gorica, še prav posebej pa smo bili veseli obiska g. Antona Straha, člana izvršilnega odbora GZ Slovenije, in g. Ernesta Eörya, častnega predsednika GZ Slovenije.

Na slovesnosti je župan Jernej Lampret predal ključke novega vozila GVV-1 predsedniku PGD Sobrače Dragu Lokarju, ta jih je predal poveljniku Slavku Fajdiga, skrbnik vozila Alojz Adamlje pa je ključke sprejel v

imenu vseh šoferjev. Blagoslov je podelil župnik Jože Grebenc.

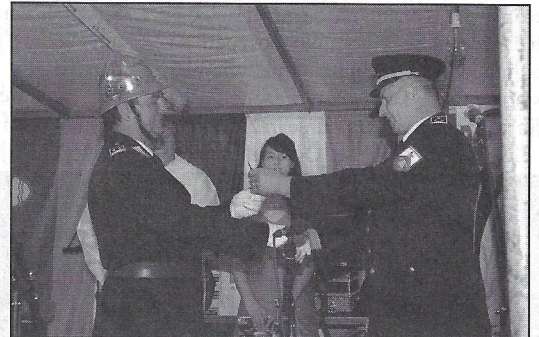
V nadaljevanju slovesnosti je potekalo še slovesno pobratenje z gasilci iz PGD Lucova iz občine Gornji Petrovci, ki smo jim prodali naše dosedanje vozilo kombi TAM. Podeljena so bila republiška gasilska odlikovanja nekaterim našim članom, ki so s svojim delom prispevali k razvoju gasilstva.

Po končanem uradnem delu smo gasilci in krajanje poskrbeli za pogostitev vseh gostov in gasilcev, ki so se udeležili našega praznovanja. Za dobro razpoloženje na veselici, ki je sledila, je poskrbel ansambel Franca Miheliča in niti slabo vreme ni moglo pokvariti našega praznovanja.

Petra in Tanja za PGD Sobrače

Župan je predal ključke novega vozila predsedniku ...

... predsednik poveljniku ...

... poveljnik pa skrbniku novega vozila.

Podpis listine o pobratenju z PGD Lucova je potekalo ob navzočnosti častnega predsednika GZ Slovenije Ernesta Eörya.

OTVORITEV POSLOVILNEGA OBJEKTA – MRLIŠKE VEŽICE IN PRAZNOVANJE KRAJEVNEGA IN DRŽAVNEGA PRAZNIKA V AMBRUSU

Tako kot vsako leto od osamosvojitve dalje v Ambrusu praznujemo dan državnosti, saj je ta istočasno tudi praznik krajevne skupnosti. Na predvečer se zberemo na igrišču sredi vasi, da počastimo praznik, se družimo in zabavamo. Dogajanje je pestro in svečano, razen kadar nam ponagaja vreme. Vedno pa se je skuhal golaž, letos že devetnajstič.

24. junija pa je bilo v Ambrusu še posebej slovesno, saj smo svojemu namenu predali objekt, ki so si ga vaščani že dolgo želeli, to je mrliško vežico. Ob 19. uri se je na parkirišču pred objektom zbralo okrog 400 vaščanov in drugih gostov. V dogajanje nas je popeljal mešani pevski zbor, sledil pa je govor predsednika KS Cirila Šinkovca. V svojem govoru je nanizal nekaj dosežkov v preteklem letu, pri katerih je bil svet KS udeležen, to pa so bili:

- s Telekomom se je dogovoril o posodobitvi telefonske centrale in danes imamo bolj ali manj vsi dostop do Siolovih storitev,
- pri Kajzerčkovih Lojzki je zasvetila žarnica,
- izdelan je idejni projekt modernizacije ceste proti Žvirčam,
- z izvajalcem pa se dogovarja o sanaciji in obnovi pokopališkega zidu

sredi vasi Ambrus.

Največji projekt, ki je zaposloval svet KS, pa je bil izgradnja poslovilnega objekta – mrliške vežice. Od pozitivne temeljnega kamna je minilo točno dve leti, saj je bil položen ravno na ta praznik leta 2007 (Občina Ivančna Gorica je že jeseni 2006 odkupila to zemljišče od Župnije Ambrus). Stroji so na tej lokaciji zabrnili natanko pred enim letom. Ni minilo leto, ko je bil izbran idejni načrt Antona Rusa iz Strug in so bila pridobljena vsa soglasja in dovoljenja. Spomladi 2008 se je z javnim razpisom izbralo izvajalca del. To je bilo podjetje Antona Kreglja iz Biške vasi. Do konca leta 2008 se je gradnja ustavila v tretji gradbeni fazi, zgrajeni so bili vsi podporni zidovi, škrapa in nasuto parkirišče. Mraz, slabo vreme in ponovni izbor izvajalcev za dokončanje del je vzel nekaj dragocenih mesecev

v začetku leta.

Dela so se nadaljevala v zgodnjih pomladnih dneh. Dela je bilo zelo veliko, vendar nismo podvomili o zastavljenem cilju, da predamo vežico v uporabo prav na krajevni praznik.

Seveda brez sodelovanja in prispevka ter finančne podpore Občine Ivančna Gorica ter sodelovanja občinske uprave in župana projekta ne bi končali v tako kratkem času. Predsednik se je ob tej priliki zahvalil tako županu Jerneju Lampretu kot tudi celotni Občinski upravi za res korektno sodelovanje in veliko finančno podporo.

Celoten projekt izgradnje objekta, parkirišča in ureditev okolice je ocenjen na 270.000 evrov.

So pa pri financiranju izgradnje sodelovali tudi krajanje sami. V jeseni 2008 je potekala organizirana akcija zbiranja prispevkov in skoraj vsi so svoj delež tudi prispevali. Tako gre zahvala tudi krajanom, ki so s pozitivnim odnosom do gradnje in prispevkom, ki so ga oddali, pokazali, kako zelo si želijo, da imamo v Ambrusu čim prej tak objekt. Seveda hvala tudi vsem sosedom, ki so potrpežljivo prenašali vse nevšečnosti, ki jih prinaša taka gradnja.

Posebej pa se je predsednik KS zahvalil tudi Andreju Mirtiču, ki se je prostovoljno in nesebično angažiral že pri samem začetku tega projekta in kot strokovni nadzorni organ ogromno svojega prostega časa posvetil tej gradnji.

Sledil je govor župana Jerneja Lampreta, iz katerega smo med drugimi lahko razbrali tudi to, da ga veseli sodelovanje in aktivnost krajanov, katerega rezultati so vidni v podobi in izgledu samega kraja in njegovi kulturi, ki ga zaznamuje. Po prerezu traku pred vhodom v vežico je sledil

še njen svečani blagoslov, ki ga je opravil gospod župnik Uroš Švarc. Po tem dejanju pa so se vrata vežice odprla in vsi prisotni so si lahko ogledali tudi njeno notranjost.

V okviru praznovanja pa je tudi letos, že tretjič zapored, gospe Marjeta Baša s svojimi tečajniki pripravila razstavo izdelkov, ki so nastajali čez leto v delavnicah. Razstava je bila postavljena v šoli Ambrus in veliko obiskovalcev je bilo navdušenih nad kvaliteto in raznovrstnostjo izdelkov in kar niso mogli verjeti, da so to izdelki samih tečajnikov.

Dogajanje se je preselilo na igrišče, kjer so krajanje ob odličnem golažu lahko poklepetali. Poklepetali pa smo lahko tudi z našimi gosti. S svojim obiskom so nas počastili poleg župana še podžupan g. Strnad, direktor občinske uprave g. Radoš, g. Petrlin, nekaj občinskih svetnikov in nekateri predsedniki krajevnih skupnosti, g. Tone Rus in večina izvajalcev del.

Večer pa so popestrili tudi naši mladi člani taekwondo kluba s svojo predstavitev. Da pa je bila prireditev taka kot mora biti in da so bili zadovoljni tudi vsi obiskovalci, pa gre zahvala vsem društvom v kraju; Športnemu društvu in predsedniku Mateju Tekavčiču, Lovskemu društvu Suha krajina in predsedniku Tonetu Hrovatu, Gasilskemu društvu in predsedniku Mitju Blatniku, članom kulturnega društva, Robertu Bradaču, Mitju Hrenu in pevcem ter zborovodji Cirilu Hočevanju. Hvala pa tudi Pekarni Blatnik za sladki prispevek k prireditvi.

Naj zaključim z besedami predsednika Cirila Šinkovca: Vsi skupaj lahko z optimizmom zremo naprej v nove pridobitve za vasi v KS Ambrus. Lahko smo ponosni na to, kar smo, kar imamo in v kar se razvijamo.

Martina Hrovat

Ivančna Gorica, julij 2009

KONJEREJCI IZ RADOHOVE VASI USPEŠNO IZPELJALI KONJENIŠKO TEKMOVANJE

Letos mineva devet let, odkar so se rejci in ljubitelji konj iz Radohove vasi in okolice povezali v Konjerejsko društvo Radohova vas. Predsednik Milan Vrhovec se lahko pohvali s 140 člani, ki so lastniki več kot 200 hladnokrvnih in toplokrvnih konj.

Člani Konjerejskega društva smo v soboto, 4. julija, na Gombiščah pripravili igre spretnostnega jahanja, večer pa smo zaključili z veselico. Začelo se je s slavnostno povorko jahačev in vpreg. Zbralo se je veliko obiskovalcev, predvsem ljubiteljev konj. Poleg domačih konjenikov so se mimohoda udeležili tudi člani okoliških društev (Krtina, Višnja Gora, celo Sežana in Brnik). Na srečo članov društva je vreme prizaneslo toliko, da je občinstvo videlo celotno povorko konj, ki se je morala potem zaradi dežja umakniti v gozd. Smo pa potrdili rek, da za dežjem vedno posije sonce. Nam je sijalo vse do poznega večera.

Prvi so se na igrišču poleg kočje pomerili tekmovalci z vpregami - vozovi. Prijavilo se je lepo število tekmovalcev, vsi so spretno in dobro vozili, a je navzočim vseeno zastal dih, ko so se na progo s posebnimi vpregami podali konjeniki, ki se s spretnostno vožnjo ukvarjajo profesionalno. Tako je v profesionalni konkurenci 1. mesto zasedel Janez Peternej iz Vzrejne hiše lipicancev Barbana, 2. mesto pa Alen Sakič, oba iz Sežane. Med domačimi tekmovalci si je 1. mesto prislužil Anton Gorc, 2. mesto je zasedel Boštjan Gorc, 3. pa je pripadalo Jožetu Kastelicu.

Po kratkem premoru in okrepčilu je sledilo tekmovalstvo jahačev, ki so

in Tomi Špendal. V skupini hladnokrvnih konj pa je slavil Denis Kastelic, drugi je bil Anton Gorc, tretji pa Boštjan Gorc.

Sledilo je spretnostno tekmovalstvo v premagovanju ovir. V startu so morali tekmovalci odpreti vrata in jih tudi zapreti, iti skozi zaveso iz barvnih trakov, preko lesene deske, čez nizko oviro, skočiti s konja, peš prenesti rekvizit za 5 m, ponovno zajezditi konja, odjahati slalom in ponesti odprt dežnik z enega soda na drugega. Tekmovalcem smo merili čas, za vsako storjeno napako pa so bili dodatno kaznovani s kazenskimi točkami. Najbolje se je odrezal Roman Stare, 2. mesto je zasedel Blaž Zupančič, 3. pa Matic Zakrajšek.

Na prireditvi ni manjkalo niti bogatega srečelova z glavnim dobitkom – žrebičkom. Čez popoldne so potekale tudi kmečke igre, na katerih so se obiskovalci pomerili v hitrostnem žaganju in sestavljanju voza lojtrnika. Za prijetno vzdušje večera so poskrbeli člani ansambla Ponočevalci. Člani Konjerejskega društva Radohova vas se iskreno zahvaljujemo vsem sodelujočim tekmovalcem, obiskovalcem in tekmovalcem pa že vabimo na jubilejno srečanje prihodnje leto, ko bo društvo praznovalo 10 let obstoja.

Mateja Glavič

PGD DOB SE ZAHVALJUJE KRAJANOM ZA ZAUPANJE!

PGD Dob se želi zahvaliti krajanom vasi Dob, Podboršt, Sela pri Dobu, Pokojnica, Škoflje, Boga vas in Breg za izkazano zaupanje in pomoč. To so vasi, ki jih pokriva gasilsko društvo. Zahvala gre predvsem za uspešno izpeljano zbiralno akcijo in udeležbo na veselici kljub ne najboljšeemu vremenu.

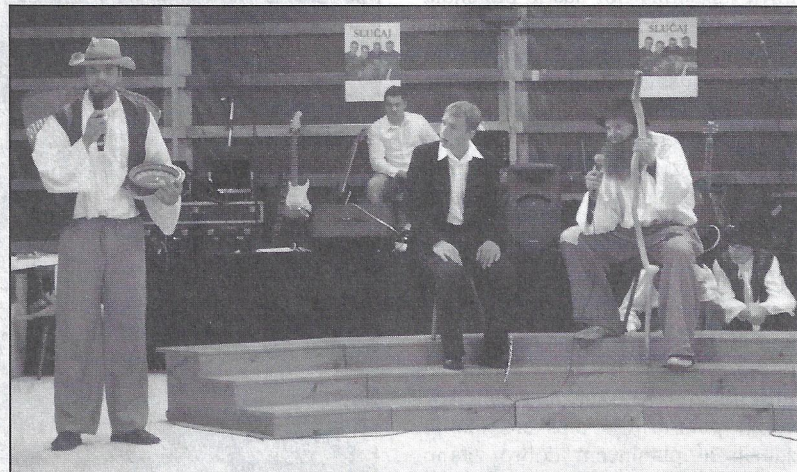
Dobski gasilci se pripravljamo na praznovanje 80. obletnice ustanovitve in v ta namen bi radi vozi park dopolnili z novim vozilom GVV-1. »Nastrgati« več kot 100.000 evrov, kakršna je vrednost vozila, ni enostavno. Zato smo prvi krog pri naših krajanih opravili že letos pred društveno veselico. Z nabirko smo bili zelo zadovoljni, saj smo zbrali znesek nad pričakovanji, in sicer povprečen prispevek na gospodinjstvo je znašal kar 130 evrov, kar je za te čase zelo lep znesek. Od dobrih sto gospodinjstev na območju društva jih je kar devet prispevalo 500 evrov ali več. Predvsem pa pričakujemo izdatno pomoč lokalne skupnosti, kjer smo tudi v rednem planu. Gotovo se uspeh zgoraj navedenega skriva v desetletjih poštenega in trdega dela in ustvarjenega zaupanja na domačem območju. Upamo, da bo tako ostalo tudi v prihodnosti in da bomo gasilsko vozilo čim manjkrat uporabili za to, za kar je namenjeno, če se pa že zgodi, smo pa tudi že dokazali, da vestno opravimo svoje delo.

PGD Dob

TRADICIONALNO SREČANJE VIŠNJANOV

O tem, da Višnjani nismo kar tako, govori že tradicionalno srečanje, na katerem se zbere množica krajanov in krajanek Višnje Gore, pa tudi vseh ostalih okoliških vasi. Gre namreč za tradicionalni dogodek, ki ga poleg krajevne skupnosti Višnja Gora sooblikujejo in organizirajo tudi druga društva.

Srečanje je kot vsa leta do sedaj potekalo 5. junija, to je na večer pred gasilsko veselico, pod velikim šotorom pri gasilskem domu v Višnji Gori. Dobro uro trajajoč kulturni program, ki sta ga vodila naša člana KUD Janez Cigler Irena Virant in Janez Koščak, je bil zelo pester in zanimiv.

Vsem navzočim je najprej spregovoril predsednik krajevne skupnosti gospod Janko Zadel in nato še župan občine Ivančna Gorica gospod Jernej Lampret. Sledil je razgiban kulturni program, v katerem smo lahko slišali prepevanje starejšega cerkvenega pevskega zbora Višnja Gora pod vodstvom Milana Jevnikarja. Člani dramske skupine KUD Janez Cigler smo uprizorili odlomek iz Jurčičeve povesti Zakrpana Višnja Gora in raztrgani Žužemberk, za obilico smeha pa je poskrbela nam vsem že dobro poznana mama Branka. Občinstvo je na noge s svojimi pesmimi spravil tudi domačin pevec Marko Vozelj.

V dvorani gasilskega doma smo si lahko ogledali razstavo ročnih del društva upokojencev, čisto na koncu pa smo lahko z aplavzom nagradili krvodajalce naše krajevne skupnosti. Rdeči križ Slovenije namreč vsako leto po krajevnih organizacijah Rdečega križa podeli priznanja in značke večkratnim darovalcem krvi. To sta letos storila gospa Milena Kum, predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa, in župan občine Ivančna Gorica gospod Jernej Lampret. Po kulturnem delu prireditve je vse navzoče zabaval ansambel Slučaj, za hrano in pijačo pa so zopet dobro poskrbeli višnjanski gasilci.

V nestrpnem pričakovanju naslednjega srečanja lepo pozdravljeni,

Miha Slapničar, član KUD Janez Cigler

Prav vsi bralci ste lepo povabljeni, da obiščete tudi internetno stran www.visnjagora.si, kjer si lahko pod rubriko Kulturno društvo Janez Cigler ogledate fotografije in podrobnejše opise minulih dogodkov. Sledite lahko tudi vabilom na prihajajoče aktualne dogodke, ki so povezani z našim krajem. Vljudno vabljeni še enkrat.

VIŠNJANSKI GASILCI ŽE 30 LET POBRATENI S PIRANČANI

Verjetno ne vemo vsi, da gasilsko društvo Višnja Gora, ki spada med eno najstarejših gasilskih društev v Sloveniji z več kot 130-letno tradicijo delovanja, že okroglih trideset let prijateljuje z somišljeniki iz PGD Piran.

Pobudnik pobratenja obeh društev je bil Ivan Vlahovič, nekdanji ravnatelj v šoli v Višnji Gori, ki ga je življenjska pot iz Višnje Gore popeljala v Piran. Tam se je aktivno vključil v gasilsko organizacijo in nastala je tudi ideja o pobratenju z višnjanskimi gasilci. Po natanko tridesetih letih obe društvi ugotavljata, da je njuno sodelovanje vzorno, o skupaj prehojeni poti naj bi še letos nastal tudi zapis v obliki zbornika.

Slovesna obeležitev obletnice je potekala 6. junija na dan višnjanske gasilske veselice in na dan, ko je gasilstvo v Sloveniji praznovalo 140-letnico delovanja. Pred 140 leti je bilo namreč ustanovljeno prva gasilska požarna varnost v Metliki. Vsem našim gasilcem ob tej priložnosti iskrene čestitke!

mš

Zavod za prostorsko, komunalno
in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

⇒ ČE PA STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše
- za vpis etažne lastnine

Najdete nas
na Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu

01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

NA PRVI POLETNI DAN V POBELJENIH KARAVANKAH

Po nekaj sušnih letih smo se v nedeljo na prvi poletni dan s Planinskim društvom Šentvid opravili na planinski izlet, in sicer smo se podali na 2060 metrov visoko Begunjščico. Pravo zimsko vreme dan pred izletom ni napovedovalo kaj prida udeležbe, a vseeno se nas je zbralo pet najbolj hribov željnih, tistih, ki vemo, da po dežju vedno postije sonce ... In tako je tudi bilo.

Krožno turo smo začeli preko Ljubelja na Zelenico, kjer že stoji nova planinska koča, ki sicer še ne deluje s polno paro, a dovolj, da so nam postregli z jutranjim okrepčilom. Zanimiva razgledna pot nas je popeljala po severozahodnih pobočjih Begunjščice na greben, po katerem smo jo mahnila na sam Veliki vrh, kakor se imenuje njen najvišji vrh. Sončno, a vetrovno vreme je ponujalo razgled po širni Gorenjski. Ob zasluženih malici na vrhu smo uživali v pogledu na sveže pobeljene vrhove Karavank, toda pogled na Julijce je že kazal, da vreme ne bo zdržalo prav dolgo. V ta namen smo izpustili obisk znamenitega Roblekovega doma in jo ubrali preko strmega pobočja na planino Preval. Tam smo na 1311 metrov visoki planšariji v alpskem okolju zaužili le planincem dobro znano »klasično nedeljsko kosilo« in jo tik pred dežjem ucvrli skozi gozd po atraktivni poti skozi Bornove tunele nazaj na naše izhodišče. Na cilju smo bili enotni, da smo ta prvi poletni dan odlično izkoristili in hkrati oprli sezono izletov s Planinskim društvom Šentvid.

Ob tej priložnosti vas vabim k članstvu v društvu, ki deluje na Gradišču, in seveda k udeležbi na prihodnjih planinskih izletih.

Roman Tratar, vodnik PZS

PLANINSKO DRUŠTVO ŠENTVID

25-LETNICA DRUŠTVA DELOVNIH INVALIDOV GROSUPLJE

V letošnjem letu Društvo delovnih invalidov Grosuplje praznuje 25-letnico delovanja. Praznovali smo v soboto, 13. junija, na posebno lep način. Namesto običajne proslave smo imeli celodnevno druženje z ogledom znamenitosti okolice Grosupljega in Ivančne Gorice. Ponosni smo bili, da sta se našega praznovanja udeležila predsednik Zveze delovnih invalidov Slovenije g. Drago Novak in sekretarka magistra Tanja Hočevnar. Prišli so tudi povabljeni predstavniki društev invalidov iz Ribnice, Trebnjega in Črnomlja.

Delovni invalidi občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje ter povabljeni smo se ob 9. uri zbrali na avtobusni postaji in se v lepem vremenu odpeljali proti Taborski jami, ki je bila odkrita že leta 1926. Z vodičko smo se podali od dvorane Ledena mimo Srebrne dvorane in Permetove dvorane do Velike dvorane, kjer smo občudovali mogočne kapnike. Prispeli smo tudi v Blatno dvorano s 7-metrskim stalagmitom ter se podali skozi Matjažev dvorano še v Zadnjo dvorano. Na površje smo se vrnili zadovoljni, posebno težji invalidi, saj so premagali 500 stopnic, pa tudi vsi tisti, ki so lepote tega podzemnega sveta videli prvič. Pred jamo smo se odžejali in nadaljevali pot z avtobusom do Tabora Cerovo. Ob poti smo pozvonili k sv. Antonu ter se povzpeli na griček, kjer stoji čudovito obnovljen tabor s cerkvico sv. Nikolaja. Vodič g. Toni Gruden nam je opisal veliko zanimivosti, v cerkvi pa smo marsikaj izvedeli od župnika gospoda Hostnika. Pred odhodom smo še skupaj zapeli, se poslovili in nadaljevali pot.

Naslednja naša postaja je bila na Muljavi, kjer nas je pričakala gostoljubna gospa Tatjana Lampret. Považila nas je v prostore Zveze kulturnih

društev Ivančna Gorica, kjer smo si ogledali kratko predstavitev Jurčičeve domačije in spominov nanj. Kdor je želel, si je Jurčičev muzej, Krjavljevo kočjo in okolico, tudi sam ogledal. Zahvaljujemo se jim, ker so nam podarili prost vstop na Jurčičevo domačijo.

Tukaj nas je prijetno presenetila naša Karmen, saj nam je v sodelovanju s svojo taščo g. Fani Jurčič pripravila dobro kavo, postregla s pijačo in krofi.

Peš smo se podali do cerkve na Muljavi, ki slovi po enem najlepših oltarjev. V cerkvi smo se posedli in tiho občudovali umetnino, ponovno skupaj zapeli in nadaljevali pot.

Naša končna postaja je bila na Gradišču nad Stično. V šotoru so nas čakale pogrnjene mize, okrašen oder in živa glasba ansambla DUO. Prišel se je uradni del proslave s slovensko himno in uvodnim govorom predsednice našega društva. Predsednik Zveze delovnih invalidov Slovenije g. Drago Novak je izrazil pohvale in lepe želje za naprej ter Društvu delovnih invalidov Grosuplje v imenu ZDIS podelil priznanje ob 25-letnici za prizadevanje in uspešno delo pri uresničevanju in izvajanju pravic in-

validov ter razvoju in krepitvi medsebojnih humanih odnosov. Prav tako je v imenu ZDIS podelil priznanje naši predsednici g. Anici Perme za dolgoletno prizadevanje in uspešno delo v Društvu invalidov pri uresničevanju in izvajanju pravic invalidov ter razvoju in krepitvi medsebojnih humanih odnosov.

Društvo invalidov Grosuplje je podelilo priznanja članom za 15-, 20- in 25-letno sodelovanje v društvu, pa tudi zahvale najbolj aktivnim članom društva. Prisotni člani našega društva smo se predsednici g. Anici Perme in tajnici g. Emi Boh iskreno zahvalili za prizadevanje, strokovnost in predvsem človečnost, ki jo vsakodnevno izkazuje članom društva. Obe sta prejeli tudi pisno zahvalo DI Grosuplje za njuno nesebično delo v društvu.

Naše druženje se je nadaljevalo ob dobri hrani in pijači, pa tudi s plesom. Čeprav smo bili ves dan na poti, je vse skupaj kar prehitro minilo. Prijetno utrujeni in zadovoljni smo se vrnili na naše domove, kjer bomo še nekaj časa obujali spomine na lepo preživet dan.

Nejka Miklič, članica DI Grosuplje

MATURANTSKI IZLET – OBLETNICA!

Se še spomnite našega prispevka »Obletnica mature malo drugače« na Nizozemskem. Takole smo zaključili: »Naslednje leto se spet dobimo. Le kje bo naš cilj?«

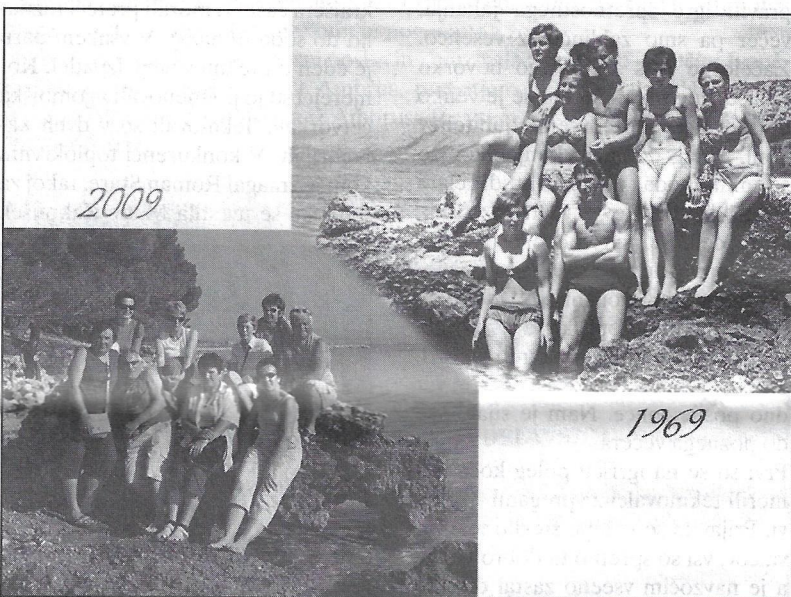
Pa smo si našli cilj. Če se že gremo obletnice, naj bo še obletnica našega maturantskega izleta. Tako lepo smo se imeli pred natanko 40 leti v Makarski. Kar 14 dni smo preživeli v tem prelepem obmorskem kraju na jugu Dalmacije. Marsikaj smo si privoščili, predvsem pa smo se kot vsi mladi naučili morja in seveda nočnega življenja. Da bi si ogledali okolico, ni bilo časa, zato smo se letos podali nazaj, da vidimo, kje smo bili in si za posledek ogledamo še druge zanimivosti.

V soboto, 23. maja 2009, smo se v zgodnjih jutranjih urah z Iztokovim kombijem podali na pot. Devet sošolcev se nas je odločilo. Naš prvi cilj je bila Makarska. Nastanili smo se v hotelu, nato pa začeli raziskovanje kraja, kjer smo pustili toliko lepih spominov. Našli smo kamp, kjer smo bili nastanjeni pred toliko leti; le pust, zaraščen prostor z osrednjim pokritim paviljonom, kjer smo se prehranjevali, pa kup zastarelih neuporabnih prikolic. Nič ni ostalo od tistega lepega urejenega kampa z mnogo šotori.

Nad Makarsko se dviga visoki gorski masiv Biokovo. Tam stoji kot velikan in kliče, da se povzpemo nanj. Pa se nismo. Naš sošolec Jože je imel preveč slabe spomine, ko je takrat plezal na to gorovje. Lačen in žejen je dosegel vrh v veliko daljšem času, kot je pričakoval. Zato naj vrh le kraljuje nad Makarsko riviero in vabi. Mogoče se kdo odzove.

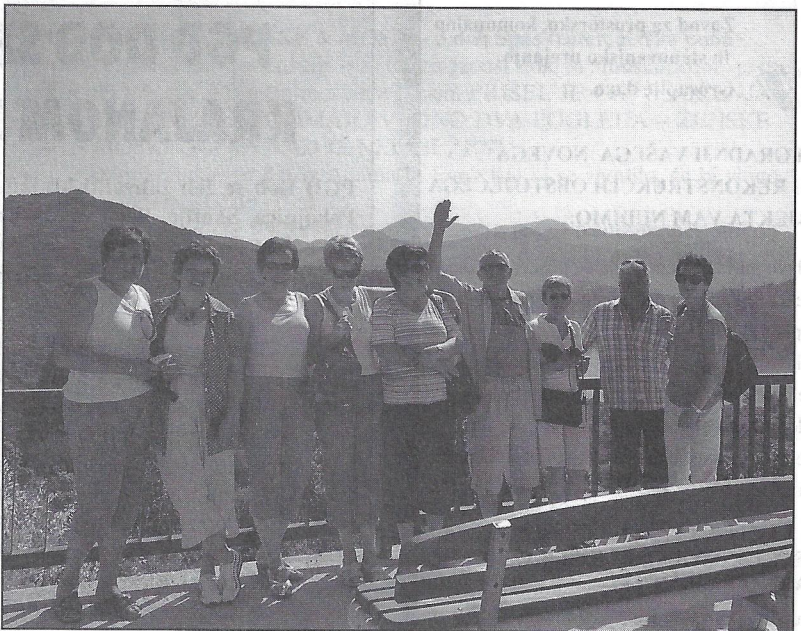
Plaža. Ja, ja ... Ta je še vedno tam, lepa in urejena z globokim čistim morjem ter s prijetno hladnimi borovimi gozdiki, ki segajo prav do morja. Ob njej so zrasli hoteli, sprehajalne poti ter veliki in manjši lokali, kjer si lahko potešiš žejo in lakoto.

Tudi skala, na kateri smo se slikali, še stoji v morju. Niti zob časa niti morje je nista dosti spremenila. Povzpeli smo se nanjo in naredili novo fotografijo. Opazite kakšno posebno razliko? Mi je ne. Skala je skala, morje je morje in sošolci smo ostali sošolci.

Obiskali smo Hrvaški Lurd, ki smo ga takrat videli le redki, samo tisti, ki smo doma dobili stroga navodila, da se je treba nedeljske maše udeleževati tudi na počitnicah. Takrat nismo vedeli, da je kraj imenovan Hrvaški Lurd, bil pa je nekaj posebnega. V votlino, ki je podobna lurški, so leta 1908 postavili oltar in kip Lurške Marije. Sedaj je kraj še lepši, seveda turizmu primerno urejen. Naslednji dan smo se odpeljali v Dubrovnik. Tudi pred 40 leti so nam organizirali izlet v Dubrovnik, pa nismo imeli niti volje niti časa. Mogočno obzidje okrog starega mestnega jedra z ozkimi uličicami je spomenik kraju in času. Tretji dan smo se vračali domov. Ustavili smo se v Nacionalnem parku Krka. Z ladjico smo se popeljali do slapov Krke, se sprehodili med slapovi in uživali ob delu narave. Mici, ki je pripotovala na obletnico iz Nizozemske, je bila prvič v tej čudežni deželi. Lepo, prelepo, to moraš videti in doživeti.

Po vrnitvi z ladjico smo si v Skradinu privoščili pravo morsko pojedino in se polni lepih doživetij in vtisov odpravili domov.

Nacionalni park Krka

Naslednje leto bomo imeli 40. obletnico mature. Organizirali jo bomo bližje domu, da se je bomo udeležili vsi, ki smo se skupaj veselili mladosti.

V imenu sošolcev Ljudmila V.

NAJ PROSTOVOLJKA 2008

11. junija 2009 je na predlog Društva upokojencev Ivančna Gorica gospa Marija Strah iz Gabrovca 9 pri Krki prejela priznanje za naj prostovoljko 2008. Priznanje je podelil Mladinski svet Slovenije. Častni pokrovitelj

projekta je bil predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk. Gospa Marija Strah, ali po domače Minka Strah, že polnih 20 let dela kot prostovoljka v Društvu upokojencev, zadnje leto pa še kot aktivna

prostovoljka pri projektu Starejši za starejše. Nagrada za njeno delo z ljudmi je prijazen sprejem in povabilo na naslednji obisk. Za prejeto priznanje ji iskreno čestitamo!

Društvo upokojencev Ivančna Gorica

OBISK PROSTOVOLJKE (v razmislek)

Buh daj dabr dan.

Kdu pravte, de ste?

Aja.

Kga bi pa rad?

Kga me pa hodte gledat, al ste mi kej pr-nesli?

Saj sa mi tamlad rekli, da ne smem na-benmu adprt, pa sm vseglj pagledala, kdu trka. Mnde kaj ne pradajate, saj ne bom nič kpila. Tistih 180 evru pakajnine dam skoraj vse tamladim, saj nemaja, k pravja, da je treba nekaj dost paložnic plačat.

Pravte, da ste bli že lan pr'mn, pa se vas nič ne damislim.

Če sm zdrava?

Kaku bo stara baba zdrava. Pa moram bit, saj še da dohtarja tešku pridem, me nema kdu pelat. Če pa že kaku pridem, pa ne dela. Včasih hodim dva dni, de dabim tiste tablete.

I kaj bi vam prpovdvala, stara sm, stara. Pa ne smejte tamladim pavadat, da sm vam adprla, pravja, de krađeja pa hišah kar padnev.

Če kaj nucam?

I kaj, nič ne nucam, sam de bi bla zdrava še en cajt.

Če žihr še kaj pridete?

I le pridte, če že čte, saj sm drgač zmeraj sama.

Pa adija.

OTVORITEV NOVIH IN PRENOVLJENIH PROSTOROV V DOMU STAREJŠIH OBČANOV GROSUPLJE

S prvimi poletno vročimi dnevi smo v Domu starejših občanov Grosuplje dočakali otvoritev novih in prenovljenih prostorov. Prostore smo uradno predali namenu v sredo, 27. maja 2009, na prireditvi v počastitev 25-letnice ustanovitve Doma starejših občanov Grosuplje.

Dvonnadstropni prizidek s 134 kvadratnimi metri površine je stal 500.000 evrov. Zgradili smo ga sami, brez finančne podpore države in občine. Občina Grosuplje nam je odstopila devet kvadratnih metrov zemljišča. Na gradnjo prizidka smo se pripravljali več let, po letu 1986 je to prva večja investicija. V prizidku je večja klimatizirana jedilnica, točilnica za stanovalce in obiskovalce in skupni upravni prostori, ki so bili do sedaj razdrobljeni po vsej hiši.

Na otvoritveno slovesnost so bili povabljeni predstavniki ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, predstavniki Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, predstavniki občine Grosuplje, predstavniki Centra za socialno delo Grosuplje, predstavniki drugih domov dolenske regije, šole in vrtci, predstavniki društev upokojencev ... Nove prostore sta odprla direktorica Doma magistra Marta Gašparovič in grosupeljski župan Janez Lesjak. V bogatem kulturnem programu so sodelovale pevke ženskega pevskega zbora Lastovke iz Grosuplje, Ribniški oktet, Nuška Drašček in Veronika Zajec z violin-skimi citrami.

Dom Grosuplje

EN LEP DEŽEVEN DAN

Ko takole v deževnem dnevu sedim pri oknu in pogledujem skozenj, se mi ure zelo počasi pomikajo naprej. Na tak temačen, deževen dan pa zares nimaš kaj pametnega početi. Listati po knjigi ali časopisu se da kakšno uro, potem pa moraš malo odložiti branje. Oči začnejo peči tudi ko zvečer gledaš novice ali pa kakšen slab film na televiziji. Dan se zares vleče po polzevo. Želja je seveda, da malo posije sonce in te povabi ven na vrt ali v gozd. Kar tako malo na sprehod. Ampak ti zadnji tedni so smolasto deževni in mokri. Če gledaš ven ali pa si slučajno zaželiš iti ven, si že lahko moker. Tudi če zares ven ne rineš. Se pa misli sučejo na pol pretekle dogodke in obujajo spomine.

V soboto, 20. junija, smo se upokojenci, člani našega društva z vso odločnostjo spravili v avtobus ter se odpeljali proti Koroški. V te lepe kraje se redko zaide, tako privatno kot službeno. Zato se moraš zares še prav posebno odločiti za takšno ekskurzijo in ogled nam rahlo odročnih krajev. Deževen dan je bil, vendar smo krenili na pot. Po skoraj dveurni vožnji smo se za prvo postajo in za ogled ustavili v Slovenj Gradcu. Pod dežniki smo se hitro odpravili na ogled cerkve Sv. Elizabete v centru mesta. Tam nam je vodička razložila, kdo je Elizabete sploh bila. Mlada in lepa hči Ogrskega kralja Arpada, rojena leta 1207. Poročena z grofom Turingijskim je rodila tri otroke. Prvega že pri petnajstih letih. Moža Ludvika, navdušenega nad križarskim pohodom v Sveto deželo, je v Italiji pokončala kužna bolezen. Elizabeta je kot ovdovela gospodarica začela graditi bolnišnice za reveže, deliti hrano in oblačila ubogim. Plemiči so jo prisilili, da se je odpovedala bogastvu in lahkemu življenju, kajti v njenem delu niso videli pravega obnašanja plemenitajne. Spokorniško življenje, zelo pogosti posti, so načeli njeno zdravje. Zaradi naporenega življenja in dela je umrla leta 1231, stara komaj 24 let. Po njeni smrti so se na njenem grobu že leto pozneje začeli dogajati čudeži in leta 1235 jo je papež Gregor IX razglasil za svetnico. Cerkev je bila zgrajena in posvečena leta 1251. Prvotni gotski slog, pozneje dograjen z drugimi slogi gradbeništva, daje cerkvi zelo zanimiv videz. Glavni oltar je v obnovi, stranski oltar in kipi svetnikov pa so na ogled. Moram priznati, da notranjost cerkve deluje zelo impresivno.

Ker za sprehod po mestu v dežju volja hitro mine, se odpravimo naprej. Po cesti ob reki Meži se po krajšem času pripeljemo do turistične kmetije Končnik. V vasi je sicer še pet kmetij, a ta se resno ukvarja s kmečkim turizmom. Na kmetiji redijo krave molznice in edini v Sloveniji imajo robota za molžo krav. V hlevu je res vse avtomatsko. Krave čakajo v vrsti za molžo in ko robot odpre vrata, vstopi vanj prva. Robot ji natrese v korito točno določeno količino mešanice hrane, ki jo goveda naravnost obožujejo. Ko krava hrano liže, ji robot opere vime, pomolze do pet litrov mleka, razkuži vime ter odpre vrata. Krava medtem polže hrano in ko se vrata odprejo, odkoraka ven. Potem je robot pripravljen na naslednjo žival, ki že čaka v vrsti. Po ogledu kmetije in hleva, smo se z motornim vlakcem odpeljali višje v hrib. Tam so ograjeni pašniki in gozd. Gojijo jelene lopotarje, domače jelene in muflone. Pod vrhom hriba stoji domača lovška koč, v kateri je polno lovskih trofej. Medved, divji petelin, ruševac, jazbec, lisica, različni ptiči in ogromno rogovja srnjadi in jelenjadi, ter drugih rogatih živali in prašičev. Potem smo se odpeljali z vlakom nazaj na kmetijo. Kupili smo nekaj salam, narejenih iz omenjene divjačine, medu in medenih proizvodov, ter tudi borovničevca in podobnih dobrot.

Libeliče je najbolj znana koroška vas tik ob avstrijski meji. Po plebiscitu leta 1920, ko naj bi prišli pod Avstrijo, so se vaščani temu uprli. Dve leti so premikali mejne kamne, nagajali orožnikom in oblasti, se pretepali z Nemci. Imeli so mnogo protestnih shodov, kot bi se danes temu tako reklo, ter s tem svojim uporništvom prebudili zanimanje veseli, tako da so te leta 1922 premaknile mejne kamne proti severu in Libeliče so pripadle tedanji Kraljevini Jugoslaviji in s tem Sloveniji. V bivšem župnijskem gospodarskem poslopju je lokalni muzej z razstavo starega orodja in prikazom nekaterih osnovnih kmečkih opravil. Tako na fotografijah kot z lutkami. Zelo zanimiv je pogled na prve kosilnice, na konjsko vprego, na cel kup sekir, kos in mnogo drugih različnih orodij. Tudi takšnih, ki jih na Dolenjskem ne poznamo. Razlagalec razstave je bil prijetno presenečen in je našo skupino zelo pohvalil zaradi velikega interesa za razstavljene predmete ter tudi zaradi velikega poznavanja le-teh. V župnišču smo si ogledali zelo staro črno kuhinjo z vsemi posodami in kuhinjskim orodjem, ki se jo je uporabljalo stoletja nazaj. Vodič pa je zelo plastično opozoril na posebnosti kuhinje in način dela v njej. Potem smo si ogledali še libeliško cerkev, ki je lepo obnovljena. V njej so maše samo še občasno. Na koncu pokopališča je manjša in mnogo starejša cerkvica. Pod to cerkvico pa je ena od štirih še obstoječih kostnic v Sloveniji, kjer so zložene kosti in lobanje pokojnih. To kostnico so prenehali polniti pred 300 leti, ko se je spremenil način pokopa pokojnih. Danes je le še na ogled kot zgodovinska in muzejska znamenitost.

Z avtobusom smo se odpravili skozi Dravograd proti dolini reke Drave v vas Brezno. Tam smo stopili na flos, s katerim bi se morali peljati po Dravi gor in dol. Zaradi dežja in močno narasle Drave ter premočnega toka reke vožnja ni bila mogoča. Ostali smo privezani ob pomolu. Posadka Dravski splavarji nam je obrazložila zgodovino flosa in flosarjev, način dela in splavila lesa po reki navzdol. Priredili so nam nekaj humorističnih prizorov in krst na flosu, pogostili z golažem in polento in naša dekleta preimenovali v štajerske frajlce. Po dveh urah smo se poslovili ob njih, se odpravili proti domu skozi Maribor. Na Trojanah smo se ustavili na krožnik goste juhe, ričeta, pasulja in pa seveda krofov. Proti enajsti uri zvečer smo se zadovoljni in utrujeni pripeljali domov.

Kot vidite, je lahko tudi deževen dan zanimiv. Z malo več potrpljenja in dobre volje se tudi v takšnem vremenu zgodi kaj zanimivega. Tudi deževen dan je lahko poln dogodkov in pričakovanj, pa tudi dobre volje in smeha. Vse to te nekako pogreje v srcu in duši. Pa čeprav ti večino dneva žvrklja v čevlju in imaš mokre noge. Se pa potem doma nekaj časa greješ, čas pa preganjaš s spomini na zanimive dogodke, ki si jih preživel.

Z. Zabukovec

ZD IVANČNA GORICA

NOVA OBLIKA GRIPE

Okužba z novim virusom gripe povzroči bolezen, podobno običajni, sezonski gripi. Na novo gripo pri ljudeh posumimo pri bolniku z akutno okužbo dihal in vročino, ki je sedem dni pred pojavom bolezenskih znakov potoval oz. bival na območjih, kjer se je pojavila nova gripa pri ljudeh, ali je bil v stiku z bolnikom, pri katerem je bila potrjena okužba z novim virusom gripe A (H1N1).

Bolnik ima povišano telesno temperaturo, kašelj, vnetje žrela, bolečine po telesu, glavobol, mraženje in utrujenost. Pri majhnih otrocih poteka okužba lahko z neznatno klinično sliko in jo težko ločimo od drugih virusnih okužb. Okužba z novim virusom poteka blago, le pri redkih bolnikih težko, tako da potrebujejo zdravljenje v bolnišnici. Tako kot sezonska gripa se tudi nova gripa prenaša s človeka na človeka. Prenaša se kapljično na razdalji enega metra. Kužne kapljice nastanejo pri kašljanju, kihanju, govorjenju ipd., zato je zelo pomembna samozaščita.

Širjenje okužbe lahko preprečimo z ustrezno higieno. Če kašljate, si usta pokrijte z robčkom ali z zgornjih delom rokava, robček pa potem odvrzite v smeti. Z neumitimi rokami pa si ne dotikajte ust, nosu in oči. Roke si umivajte pogosto in pri tem uporabljajte tudi milo.

Če ste se vrnili z območja, na katerem so se že pojavili primeri okužb z novim virusom gripe, pozorno spremljajte svoje zdravstveno stanje. Ob pojavu slabega počutja, vročine, prehladnih znakov, bolečin v žrelu, kašlja in bolečin v mišicah pokličite svojega zdravnika po telefonu in se z njim posvetujte.

Pomembno je, da, kadar zbolite, poskrbite, da ne prenesete okužbe na svoje bližnje, zato:

- prvih sedem dni ostanite doma in pokličite svojega zdravnika, ki vam bo dal nadaljnja navodila;
- pogosto si umivajte roke z vodo in milom – roke si umijte vsakič, ko jih ob kihanju, kašljanju ali smrkanju onesnažite z izločki dihal;
- ob kihanju, smrkanju in kašljanju si pokrijte usta in nos s papirnati robčkom, ki ga po uporabi odvržete v koš za smeti;
- ne delite jedilnega pribora in kozarcev oz. česarkoli, kar je onesnaženo s slino in drugimi izločki dihal, z drugimi osebami;
- se s svojim zdravnikom posvetujte tudi o morebitni prilagoditvi odmerkov zdravil, ki jih jemljete zaradi kroničnih bolezni presnove (predvsem sladkorne bolezni), bolezni pljuč (astma, kronični obstruktivni bronhitis in drugo) ter bolezni srca in ožilja;
- si privoščite te obilo počitka;

ZD Ivančna Gorica obvešča, da je dne 13. 7. 2009 v splošni ambulanti začela delati nova zdravnica,

mag. Vesna Barovič, dr. med.,

pri kateri se boste pacienti lahko registrirali in jo izbrali za svojo osebno zdravnico.

V mesecu juliju bo delala po naslednjem razporedu:

PONEDELJEK,	13. 7.	6.30–13.00 ure
TOREK,	14. 7.	13.00–19.30 ure
SREDA,	15. 7.	13.00–19.30 ure
ČETRTEK,	16. 7.	6.30–13.00 ure
PETEK,	17. 7.	6.30–13.00 ure
PONEDELJEK,	20. 7.	6.30–13.00 ure
TOREK,	21. 7.	13.00–19.30 ure
SREDA,	22. 7.	6.30–13.00 ure
ČETRTEK,	23. 7.	13.00–19.30 ure
PETEK,	24. 7.	13.00–19.30 ure
PONEDELJEK,	27. 7.	6.30–13.00 ure
TOREK,	28. 7.	13.00–19.30 ure
SREDA,	29. 7.	13.00–19.30 ure
ČETRTEK,	30. 7.	6.30–13.00 ure
PETEK,	31. 7.	6.30–13.00 ure

NAROČANJE V SPLOŠNIH AMBULANTAH ZD IVANČNA GORICA

Spoštovani pacienti!

Sestra na sprejemnem okenčku deli kartončke s številkami za tekoči dan, in sicer za dneve,

- ko zdravnik dela dopoldne od 6.15 ure dalje,
- ko zdravnik dela popoldne od 12.30 ure dalje.

Pacientov ne naročamo po telefonu!

**Telefonska številka za splošne ambulante
ZD Ivančna Gorica (01) 781 90 00
V nujnih primerih pokličite
tel. št. (01) 781 90 09 ali 112..**

– zaužijte veliko tekočine (npr. vodo, čaj, druge tople ali hladne napitke), da se prepreči izsušitev, kar je posebej pomembno pri majhnih otrocih.

Pomoč pri dežurnemu zdravniku pa poiščemo, kadar se pridružijo težave z dihanjem, občutek pomanjkanja zraka, glavobol z bruhanjem, poslabšanje kroničnih bolezni. Bolj pozorni moramo biti pri majhnih otrocih – visoka vročina, zaspanost, premajhen vnos tekočin in znaki izsušitve narekujejo obisk pri zdravniku brez odloga.

ZD Ivančna Gorica

Župnijska Karitas Ivančna Gorica

SREČANJE STAROSTNIKOV PRI SV. JOŽEFU

Zadnjega dne v maju smo se spet srečali: stari, bolni, invalidi in vsi ljudje dobre volje iz naše župnije in skupnosti. Naša župnijska Karitas je z veseljem pripravila to že tradicionalno srečanje in praznovanje okroglih obletnic rojstva. Seveda pa je velik poudarek na duhovni oskrbi. Naš vedno dejavni župnik dobro poskrbi, da imajo vsi udeleženci možnost prejetja svetih zakramentov. Zato je bil letos v gosteh pater iz samostana Stična. Na koro in pri orglah pa je »taglavna« Darinka, ki nam že dolgo let pomaga, da je maša polna pesmi z duhovno vsebino.

Letos so okroglo obletnico 80 let praznovali: Štefanija Ceglar, Ivan Zupančič, Angela Bedene, Jožefa Beručan, Katarina Zaman, Albina Strmole, vsi iz naše župnije, in Alojz Kavšek iz Višnje Gore, naš bivši krajan. 90 let pa sta praznovali Angela Jamnik, naša (sedaj že pokojna) Mežnarjeva mama iz Velikega Črnelega, in Terezija Kocjančič. Praznovali so še sodelavci Karitas in pevci Ana Arbiter, Ema Grünbacher, Alojz Duša, Marjan Grden in Ivan Vidgaj. K popestritvi kulturnega programa smo povabili »Zagriske fante«, ki tudi že vrsto let z veseljem prepevajo na naših srečanjih in z nami praznujejo.

Še enkrat se iskreno zahvaljujemo našemu župniku Jožetu Kastelicu za darovano mašo, patru Avguštinu Novaku za spovedovanje in pomoč, zborovodji moškega zbora Ladu Stoparju, organistki Darinki Pirc, vsem

ministrantom in sploh vsem, ki ste pomagali s pecivom, rožami in besedno spodbudo.

Župnijska Karitas
Ema G.

PRAZNOVALA JE KOTNIKOVA MAMA IZ KITNEGA VRHA

V mesecu juniju je 90. rojstni dan praznovala Marjetka Črnivec, po domače Kotnikova mama iz Kitnega Vrha pri Zagradcu.

Marjetka se je rodila 23. 6. 1919 v kmečki družini v Stični. Po poklicu je bila šivilja, vendar svojega poklica ni opravljala dolgo, kajti veliko časa je namenjala skrbi za moža in štiri otroke. Nabralla si je mnogo življenjskih izkušenj, bila je marljiva in ustvarjalna, imela je veliko srce, ki pa je bilo le malo deležno sreče. Mama Marjetka danes rada bere in z zanimanjem spremlja dogajanja okoli sebe, je dobrega srca in za vsakega najde lepo besedo. Je potrpežljiva, z vsem zadovoljna in čilih misli, tako da se spominja še vsega za nazaj. Vesela je vsakega obiska, prijateljev, sorodnikov in svojih vaščanov iz Kitnega Vrha, ki jih je še posebno vesela, ter župnika, ki poskrbi za njeno duševno hrano.

Rojstni dan je preživela s svojimi bližnjimi in z vsemi vaščani Kitnega Vrha, ki so ji prišli voščiti, od prvega do zadnjega, od dojenčka do sovaščanke, le nekaj mesecev starejše. Voščiti pa sta prišla tudi župnik iz Zagradca Boris Žerovnik in župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret. Zapeli in nazdravili smo s pesmijo Kol'kor kapljic, tol'ko let.

Vsem skupaj se za izrečena voščila prisrčno zahvaljujemo!

**RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNO ZDRUŽENJE
RDEČEGA KRIŽA
GROSUPLJE**

vabi na

KRVODAJALSKO AKCIJO

- **V PONEDELJEK, 7. 9. 2009, OD 7. DO 13. URE V OSNOVNI ŠOLI LOUISA ADAMIČA V GROSUPLJEM**
- **V TOREK, 8. 9. 2009, OD 7. DO 12. URE V OSNOVNI ŠOLI DOBREPOLJE, VIDEM - DOBREPOLJE**
- **V SREDO, 9. 9. 2009, OD 7. DO 12. URE V OSNOVNI ŠOLI FERDA VESELA, ŠENTVID PRI STIČNI**
- **V ČETRTEK, 10. 9. 2009, OD 7. DO 13. URE V KULTURNEM DOMU V IVANČNI GORICI**

S seboj prinesite osebni dokument s fotografijo.

SKUPAJ REŠUJMO ŽIVLJENJA!

Območno združenje rdečega križa Grosuplje išče prostovoljke in prostovoljce, ki bi bili pripravljeni nekaj ur mesečno nameniti za pomoč ljudem v stiski (deliti prehranske pakete, oblačila, pripravljati srečanja za starejše, invalidne in osamljene osebe, obveščati o krvodajalskih akcijah ...).

Ko pomagamo drugim, naredimo tudi nekaj zase!

**Za prijave in nadaljnje informacije pokličite na tel.
št. 01/781 16 30 ali 051/380 351.**

PO SPRIČEVALA, NATO NA POČITNICE

Sreda, 24. junij 2009, je bila tudi za učence OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični zadnji šolski dan. Ob 7.30 smo vsi skupaj še zadnjikrat v tem šolskem letu zakorakali skozi šolska vrata. Prvi dve uri smo imeli vsi učenci skupaj z razredniki razredno uro v svojih matičnih učilnicah. Obujali smo spomine na nepozabne trenutke, ki jih je prineslo šolsko leto, ter se zabavali ob dobri glasbi, za katero so poskrbeli šolski harmonikarji in ostali glasbeniki.

Sledila je okusna malica, po njej pa je v avli potekala kulturna prireditev ob zaključku šole in pred dnevom državnosti, ki so jo pripravili šolski recitatorji, instrumentalisti in pevski zbor. V okviru prireditve je bila tudi svečana podelitev šolskih priznanj učencem, ki so se s svojimi dosežki na različnih področjih v šolskem letu 2008/09 najbolj izkazali.

Šolska priznanja so letos prejeli: **Klara Groznik** iz 6. b za dosežke na področju atletike; **Nina Venclj** iz 6. b za plesne dosežke; **Denis Gale** in **Luka Pajek** iz 7. a za dosežke na športnem področju; **Tanja Adamlje Čož** iz 7. a, **Martin Čebular** iz 7. b, **Neja Mele** iz 7. b in **Jaka Hribar** iz 7. b za uspehe na matematičnem področju; **Matjaž Gorenc** iz 8. b za dosežke na področju fizike; **Ajda Kadunc** iz 8. b za uspešno sodelovanje na mednarodnem likovnem natečaju; **Alenka Sever** iz 8. a za uspehe na matematičnem področju in **Manca Groznik** iz 8. a za dosežke na področju slovenščine, matematike, fizike, geografije, zgodovine in atletike.

*Dokler imamo spomine, ostaja preteklost.
Dokler imamo upanje, nas čaka prihodnost.
Dokler imamo prijateljstvo, je lepa sedanost.*

Ponedeljek, 15. junij 2009, je bil za nas devetošolce OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični izjemen. Dopoldne smo se simbolično poslovili od učencev, popoldne pa smo na valetu povabili delavce šole in starše. Ravnatelj g. Janez Peterlin nam je podelil spričevala, ki kažejo na našo rast in žejo po novih spoznanjih. Nekateri smo že vedoželjni, v drugih se bo želja po znanju še porodila, vsi pa smo uspešno zaključili osnovno šolo.

Med letom smo beležili rezultate. Letos prvič bodo ostali zapisani v knjigi uspehov in knjigi dosežkov.

Šolska priznanja so prejeli: **Žan Dežman** za dosežke na matematičnem področju; **Ines Grabnar**, **Nika Medved**, **Ema Lavrih**, **Marko Koleča**, **Andreja Anžlovar**, **Marta Fajdiga** in **Blaž Okorn** za osvojeni naziv zlati bralec; **Uroš Adamlje** in **Martina Štrus** za dosežke na športnem področju; **Tajda Ivanjko** za ustvarjalnost na kulturnem področju; **Manca Štrus** za osvojeni naziv zlata bralka, za dosežke na področju fizike in angleščine; **Nejc Mele** za dosežke na področju matematike, geografije, zgodovine; **Erik Rojč** za dosežke na geografskem področju in za osvojeni naziv zlati bralec.

Počasčeni smo bili, da se je naše prireditve udeležil župan Občine Ivančna Gorica in naš dolgoletni ravnatelj g. Jernej Lampret, ki je z ravnateljem podelil **ZLATI ZNAK ŠOLE** **Žanu Dežmanu**, **Nastji Kastelic**, **Roku Lampretu**, **Niki Medved**, **Nejcu Meletu**, **Eriku Rojcu** in **Manci Štrus**.

Učenci **Uroš Adamlje**, **Alenka Hojč** in **Nejc Mele** pa so prejeli **SREBRNI ZNAK ŠOLE** za izjemne dosežke s tekmovanjem v znanju ter v športnih in drugih tekmovanjih, ki potekajo pod okriljem ministrstva za šolstvo in šport.

OBVESTILA IZ OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

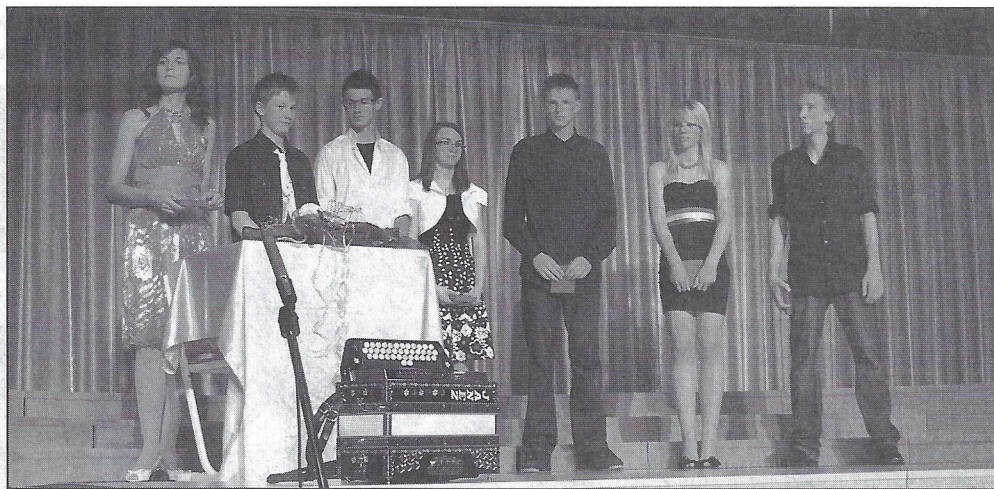
Ponudba interesnih programov

Na Osnovni šoli Ferda Vesela Šentvid pri Stični bomo tudi v šolskem letu 2009/2010 poleg rednega pouka učencem ponudili številne interesne programe, ki jih bomo izvajali po končanem pouku in v poznem popoldanskem času. Da pa bo vsebina čimbolj raznolika, vabimo društva, zasebnike in vse, ki imate veselje do dela z mladimi, da nam pošljete ponudbe z vsebinami, s katerimi želite sodelovati z nami, oziroma z našimi učenci. Poleg vsebine v ponudbi navedite tudi okvirni čas in ime strokovnega delavca, ki naj bi izvajal dejavnost. Strokovni delavec mora imeti vsaj srednješolsko izobrazbo ter opravljen tečaj oziroma usposobljenost za izvajanje programa – trener, vaditelj...

Najem šolskih prostorov

Društva, zasebnike in posameznike, ki želite najeti šolske prostore za izvajanje različnih dejavnosti (športne, plesne, pevske, igralske, likovne...), prosimo, da nam posredujete vlogo za najem prostorov. Prosimo, da v vlogi navedete: vsebino, ki jo nameravate izvajati, prostor (učilnico, avlo, športno dvorano, plesno dvorano, prostor z nizko plezalno steno), ki ga želite najeti ter dan in uro poteka dejavnosti. Po končanem zbiranju vlog bomo povabili vse zainteresirane in se dogovorili o vseh podrobnostih našega sodelovanja.

Ponudbe za izvajanje interesnih programov in vloge za najem šolskih prostorov pošljite do konca avgusta 2009 na naslov Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Šentvid pri Stični 46, 1296 Šentvid pri Stični.

Prejemniki zlatega znaka šole.

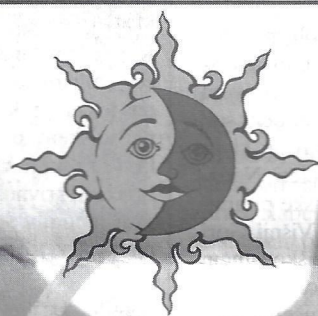
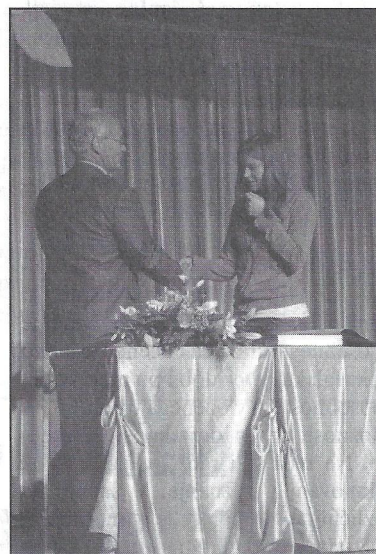
Med najboljšimi je izstopala Manca Groznik iz 8. a (na sliki), ki je osvojila tudi zlato Cankarjevo in zlato Vegovo priznanje. Prejela je srebrni znak šole, zapisana pa je tudi v knjigi dosežkov.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo!

Ob koncu prireditve smo se ponovno vrnili v svoje razrede, kjer so nam razredniki podelili spričevala ter razredna priznanja. Čeprav vsi sošolci niso bili najbolj navdušeni nad zapisi v svojih spričevalih, si kljub temu niso pustili pokvariti posebnega občutka, ki ga prinese zadnji šolski dan.

Še zadnjič v tem šolskem letu smo se na kosilu pošteno najedli šolskih dobrot, potem pa smo odvihrali domov uživati prve dni poletnih počitnic. Kljub deževnemu vremenu smo se zabavali, dopoldne je minilo v prijetnem in sproščenem vzdušju.

*Tjaša Verčič Jovanovič, 7. a
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični*

Palaca Sprostitve
KOZMETIČNI SALON

PON. – PETEK: 9h - 20h
SOBOTA: 8h - 13h

NAHAJAMO SE V
STAVBI ZA
LEKARNO V
IVANČNI GORICI

051 627 427 ali 01/786 92 57

AKCIJA 01.07.-30.08.2009

SPECIALNE NEGE OBRAZA *La Cremerie®* (80 min):

vključujejo površinsko čiščenje, oblikovanje obrvi, piling, globinsko čiščenje, masažo obraza, dekolteja in zatilja ali limfno drenažo obraza, masažo rok, masko, specialni serum, masažno kremo in dnevno kremo:

- Optimalna hidracija BAMBUS IN LOTUSOV CVET REDNA CENA: 50 €
- Nega za nečisto kožo CIMET IN INGVER REDNA CENA: 50 €
- Nega proti rdečici in za občutljivo kožo ORHIDEJA IN GLOG REDNA CENA: 50 €
- Nega za učvrstitev in za lift efekt KAVIAR IN HIDROLIZIRAN KOLAGEN REDNA CENA: 60 €
- Nega proti gubam ZLATA REDNA CENA: 60 €
- Nega s sadnimi AHA kislinami CITRUSI REDNA CENA: 50 €
- Nega proti staranju, za antioksidacijo in detoksikacijo GROZDNO VINO REDNA CENA: 50 €

AKCIJSKA CENA: 45,00 €

La Cremerie®

- La Cremerie® uporablja samo najboljše sestavine, ki so čiste in izbrane izmed najboljših dobaviteljev širom sveta.
- Aktivne sestavine so 100 % naravne, najboljše kvalitete in podvržene strogim in vivo in in vitro testom v laboratorijih.
- V proizvodnji se naenkrat proizvede le manjša količina posameznega proizvoda, kar zagotavlja sveže produkte in skrajša čas od proizvodnje do dostave v salon ter omogoča užitek v tretmajih in njihov funkcionalni kozmetični učinek upoštevajoč popolnoma naravno pot.
- La Cremerie® raje uporablja naravne konzervanse in najmanj kolikor je le mogoče, v cilju zagotoviti povsem varno uporabo.
- Vrhunska kvaliteta profesionalnih kozmetičnih izdelkov La Cremerie® je cenjena po celem svetu zaradi edinstvenosti in poudarka na detaljih.

1. Ob nakupu ČISTILNEGA TONIKA IN KREME ZA OBRAZ *La Cremerie®* vam PODARIMO ČISTILNO MLEKO (enake linije) v vrednosti 28,80 € ali 33,60 € (Kaviar in hidrolizirani kolagen, Zlata linija)

2. Ob nakupu 2 kozmetičnih izdelkov *La Cremerie®* vam PODARIMO 150 ml naravno masažno olje (enake linije) v vrednosti 21,60 € ali 26,40 € (Kaviar in hidrolizirani kolagen, Zlata linija)

3. Krema za noge *La Cremerie®* (100 ml) ZELENI ČAJ IN VITAMIN E ali ŠAMPANJEC IN CVETOVI VRTNICE
REDNA CENA: 30,00 € AKCIJSKA CENA: 21,00 €

La Cremerie®

KO PODOBO LEPOTE SPREMLJA GLAS SRCA

Posamezni akcijski popusti oz. posamezne akcije se med seboj izključujejo in se ne seštevajo.
www.palaca-sprostitve.si, e-mail: salon@palaca.si

NAJLEPŠE JE TAKRAT, KO JE VSEGA RAVNO PRAV

Vsako šolsko leto me spominja na mlinsko kolo iz otroštva: včasih se je vrtelo enakomerno, v poletnih mesecih je komaj še lovilo vodo v svoje lopatice. Ko se je reka Kolpa dvignila do bregov in čez, je mlinsko kolo pokazalo vso svojo moč; veselilo se je mogočnega toka reke, poganjalo mlinske kamne in spreminjalo zrnje v moko. Včasih pa je bilo vode preveč – in kolo je obstalo.

Tako je tudi z nami; najlepše nam je takrat, ko je vsega ravno prav: učenja, spraševanja, preizkusov znanja, mladostne razigranosti ...

Naša šola OŠ Stična se še vedno ponaša z velikim številom učenk in učencev. V letošnjem šolskem letu je nabiralo znanje in veščine za življenje 994 otrok. Ni čudno, šolski okoliš je velik, mladi ostajajo doma, si ustvarjajo družine, priseljujejo se iz drugih krajev. Podružnični šol je šest, vključene so v matično šolo v Ivančni Gorici.

Vsi se trudimo naučiti čim več! Najprej smo morali usvojiti znanje, ki nam pomaga graditi različne veščine in osebnost. Prav vsak učenec je lahko pokazal, kaj je pridobil po meri svojih sposobnosti in vloženega truda.

Možnosti za nadgradnjo je še veliko. Na naši šoli radi sodelujemo na tekmovanjih iz znanja. V znanju na različnih področjih se je pomerilo kar 818 tekmovalk in tekmovalcev. Usvojili smo 253 bronastih priznanj, srebrna in zlata priznanja pa so se povzpela proti številki štirideset.

Običajno predstavimo najboljše med najboljšimi. Letos so to Urša Košak, ki je v 9. razredu prejela zlato Proteusovo priznanje, v 7., 8. in 9. razredu pa še sedem srebrnih priznanj na Cankarjevem in Vegovem tekmovanju, na tekmovanju za Preglovo in Proteusovo priznanje ter na tekmovanju iz logike in zgodovine. Matej Culjkar je letos prejel zlato Preglovo priznanje in tri srebrna priznanja iz znanja kemije in fizike v zadnjih treh letih. Aljaž Zaletelj je v 9. razredu usvojil dve zlati priznanji, Preglovo in Proteusovo, v 7., 8. in 9. razredu pa še tri srebrna priznanja. Svoje znanje je torej pokazal na področju matematike, kemije, biologije, zgodovine in fizike.

Najuspešnejša športnika šole sta Gašper Mišmaš in Kaja Zupančič. Ta naziv sta prejela na osnovi šolskega pravilnika o točkovanju osnovnošolskih športnih dosežkov.

V naši šoli se ne učimo samo v šolskih klopih. Sodelujemo v številnih projektih, raziskujemo, skrbimo za zdravo okolje, sodelujemo z ljudmi v kraju ... Nekaj uspešnejših »podvigov« moramo kar naštet.

Skrbni smo do okolja. Zbirali smo papir, plastične zamaške, stare kartuše, čistili okolico, sadili smreke. Pošiljali smo SMS-sporočila Zemlji. Rebeka je zapisala: »Ko bomo ljudje spoznali, da denarja ni mogoče jesti, bo že prepozno, da bi vse začeli znova.«

Na šoli smo spremljali porabo energije, sodelovali na likovnem natečaju s temo Varstvo pri delu, v 4. in 5. razredu so svoje znanje širili na področju varnosti v prometu ...

Učenke in učenci naše šole posebej radi raziskujejo. V Višnji Gori so izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Zdravje in olika; tudi na matični šoli smo proučevali šolska pravila, ki so veljala pri pouku pred sto leti. Nadaljevali smo projekt Slovenske piramide (kozolci) izumirajo, v Višnji Gori smo na celodnevem raziskovalnem taboru iskali dragoceno poljevo lupino. Na Krki so učenke in učenci raziskali izvir reke Krke, med jesenskimi počitnicami so »osmarji« v Piranu proučevali življenje v morju in ob njem. Zanimala so nas še mokrišča in Žival, rastlina in kamnina leta 2008.

Na naši šoli radi pišemo. Izšli sta dve številki časopisa Časotepec; tradicijo nadaljujemo tudi pri izbirnem predmetu etnologija, pri katerem časopis Potujemo skozi čas izhaja že drugo leto. Letos smo izdali dve številki Kje je polž skrit? in Jaz imam eno zvir.

Šola brez kraja ne more – in obratno, seveda. Na podružnicah smo proslavili materinski dan. Posebej odmevna

je bila počastitev 200-letnice šolske zgradbe na Krki. V Zagradcu so nas ob 40-letnici šolske zgradbe popeljali po šolskem okolišu.

Povezujemo se tudi s svetom. V novembru smo se posvetili širjenju elektronskih gradiv. Gledališče Škrat podružnične šole iz Stične je gostovalo pri Slovencih v zamejstvu z igrico Muca copatarica.

Naši »pasavčki« so v Višnji Gori pripravili posebej lepo razstavo.

Evropa nas je pritegnila s projektom Pomladni dan v Evropi. Ustvarjali so likovniki, literati, glasbeniki ... Zanimala jih je Ljubezen v vseh oblikah. Ste okusili našo orehovo potico v obliki srca?

Kaj se je pri nas še dogajalo? »Muhi-ce« so likovno osvajale Luno, obiskal nas je čarovnik Grega, sodelovali smo na šolskem parlamentu na temo o ljubezni, ki je vse prevečkrat zavita v tančico skrivnosti. Zlati bralci so postali mnogi v 9. razredu; knjižničarki nista pozabili niti na »prvčke« – za pogum in pridno sodelovanje so bili nagrajeni s slikanico Moj očka.

Pohvalimo se lahko z našimi otroškimi pevskimi zbori in z mladinskim zborom. Izročilo starinskih plesov ohranjamo s folklorno skupinico.

Še bi lahko pisala in naštevala, saj vsak dan prinese nekaj novega in zanimivega. A zgodbe niso vedno vesele, polne uspehov in zmag. Vedeti pa moramo nekaj: najprej moramo obrusiti sebe, da lahko spreminjamo svoje okolje in pozneje svet!

Lepe počitnice. Vidimo se v jeseni. Zaupamo vam, da so že izdelane naloge, ki se jih bomo lotili v novem šolskem letu. Zopet se bomo učili, tekmovali, raziskovali – tokrat na Muljavi. Čakajo nas projekti, preizkusi znanja, nasmejani obrazi v šolskih klopih.

Kot voda, ki jo lovi mlinsko kolo in melje sadove naše žetve.

Zlata Kastelic, prof.
učiteljica zgodovine in slovenščine na
OŠ Stična v Ivančni Gorici

SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

JURČIČEVA PRIZNANJA IN NAGRADE ZA ŠOLSKO LETO 2008/2009

Dijaki naše šole dosegajo vsako leto zavidljive uspehe na različnih področjih. Nekateri se izkažejo na regijskih ali državnih tekmovanjih v znanju kemije, matematike, logike, filozofije, jezikov ali katerega drugega predmeta. Spet drugi so odlični športniki, literati, debaterji ali pevci, gledališčniki ali ekonomisti. Gotovo je že zahtevno in uspešno delo v srednji šoli vredno pohvale. Razredniki in mentorji različnih dejavnosti pa so tudi letos še prav posebej izpostavili tiste dijake, ki so se s svojimi dosežki odlikovali v regijskem ali državnem merilu in s svojimi uspehi ponesli ime naše šole izven občine Ivančna Gorica.

Komisija za Jurčičeva priznanja in nagrade je pregledala prispele predloge in sprejela sklep o podelitvi letošnjih Jurčičevih priznanj in nagrad, ki so obenem najvišje nagrade naše šole. Dijakom prvih treh letnikov so bila priznanja in nagrade podeljena ob zaključku pouka s spričevali. Dijaki poklicne in splošne mature pa jih prejmejo ob podelitvi maturitetnih spričeval.

Jurčičevo priznanje za letošnje šolsko leto prejmejo:

Marko Ljubotina, 2. a, Urška Zupančič, 1. i, Neža Trpin, 1. i, Nina Blatnik, 3. d, Urša Boben, 3. d, Katarina Pečjak, 3. d, Rok Kirm, 4. f, David Škufca, 4. b, David Kastelic, 4. a, in Saša Uhan, 4. b.

Bronaste Jurčičeve nagrade:

Nina Strah, 2. i, Matija Omejec in Petra Kavšek, 3. b, Plesna skupina hip-hop in latino plesov Srednje šole Josipa Jurčiča

Srebrne Jurčičeve nagrade:

Rok Berčan, 4. f, Marion Antonia van Midden, 2. b, Rokometna moška ekipa Srednje šole Josipa Jurčiča, Mitja Zidar, 2. a, Julija Vidmar, 4. f, Nina Klemenčič, 4. d, David Bukovec, 4. d

Zlate Jurčičeve nagrade:

Irma Zidar, 4. a, Nika Markelj in David Kastelec, 4. a

Bilo bi predolgo naštevati številne dosežke nagrajencev. Nekateri pa so vredni omembe: imamo državne podprave v rokometu, skupino, ki je osvojila naslov državnih prvakov v tekmovanju iz ekonomije, pa plesno skupino deklet, ki je na državnem tekmovanju osvojila drugo mesto, in seveda par državnih prvakov v standardnih in latinskoameriških plesih, ki si je cenjeni naslov priplesal že tretjič. Nagrajenci so dosegli zlata državna priznanja za znanje v kemiji in fiziki in zlato Cankarjevo priznanje, številna srebrna državna priznanja za izdelane raziskovalne naloge in udeležbe na mnogih tekmovanjih in srečanjih.

Rezultati poklicne mature, objavljeni 6. 7. 2009, so prinesli tri nova imena, saj po Pravilniku o Jurčičevih nagradah in priznanjih dijaku, ki maturira z odliko na poklicni maturi, pripada srebrna Jurčičeva nagrada. Veselimo se že rezultatov splošne mature, ki vsako leto naši šoli prinesejo tudi zlate maturante in s tem prejemnike zlate Jurčičeve nagrade. O njih gotovo poročamo v septembrski številki.

Uspehi dijakov so gotovo uspehi njihovega dela, predanosti in zavzetosti za določeno področje, tudi nadarjenosti, predvsem pa podpore staršev in njihovih mentorjev profesorjev. Šola bo tudi v prihodnje spodbujala delo, ki presega okvir potrebnega in nas plemeniti z izjemnim. Prav je, da se tudi v javnosti zahvalimo dijakom in jim še enkrat čestitamo za bogato šolsko leto. Bronaste, srebrne in zlate Jurčičeve nagrade so tudi denarno ovrednotene. Upam, da bomo s tem popestrili vaše zaslužene počitnice! Iskreno čestitamo.

Predsednica Komisije za Jurčičeva priznanja in nagrade
Maja Zajc Kalar, prof.

PRIMERI DOBRE PRAKSE S SREDNJE ŠOLE JOSIPA JURČIČA

V programu gimnazije zadnja leta intenzivno poteka prenova, ki naj bi izboljšala pouk in pripomogla k večji, aktivnejši vlogi dijakov.

Tako smo v letu 2007/08 na šolah ustanovili šolske razvojne time kot podporo šolam za vpeljevanje sprememb (novi učni načrti, nove rešitve na ravni načrtovanja in izvajanja kurikula), med katerimi so v ospredju sodelovalno poučevanje ter kurikularne povezave. Tako naj bi dijaki neko snov obravnavali celostno, saj bi določeno snov slišali s strani več učiteljev hkrati, seveda z različnih zornih kotov.

Tako so šole ustanovile šolske projektne time za uvajanje medpredmetnih povezav in timskega poučevanja, projektne time pa naj bi načeloma sestavljali učitelji, ki so naklonjeni spremembam, ki

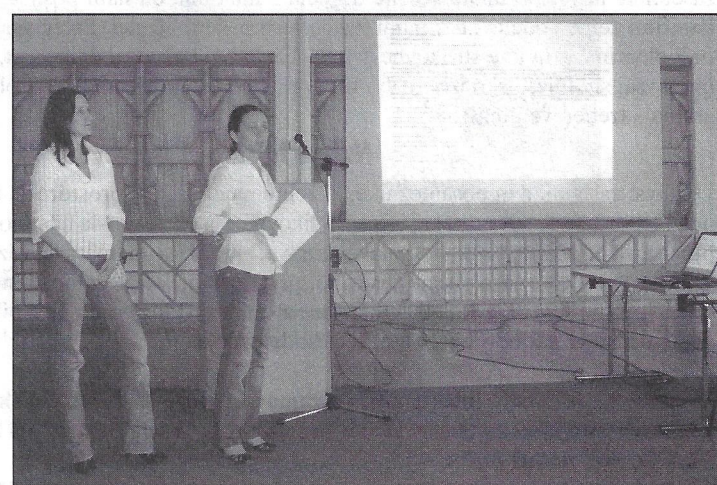
jih zanimajo aktivne oblike dela in ki so pripravljeni te novosti širiti tudi na ostali kolektiv.

V okviru Zavoda za šolstvo sta 30. junija in 1. julija potekala na Rogli dva dneva festivala dobre in obetavne prakse, kjer so učitelji iz srednjih šol iz vse Slovenije predstavljali primere timskega poučevanja, medpredmetnih povezav in aktivnih oblik dela. Med njimi sva bili tudi profesorici s Srednje šole Josipa Jurčiča, Maja Zajc Kalar in Mojca Saje Kušar, ki sva na povabilo vodje šolskega razvojnega tima prof. Petre Marcina predstavili primer medpredmetne (kurikularne) povezave angleščine, zgo-

dovine in likovne umetnosti, ki smo ga izvedli na naši šoli.

Nad primerom so bili posebej navdušeni kolegi jezikoslovci, saj na večini drugih šol jezik ni imel druge vloge kot prevajanje strokovne terminologije, mi pa smo dokazali, da je vsekakor lahko več kot to. Tako naju je kar nekaj kolegov iz drugih šol prosilo za material, ki sva ga pripravili, saj je smisel povezovanja ravno ta, da si učitelji delo razdelimo in izmenjamo in tako dobimo kvalitetnejše izpeljane učne ure v razredu. Konec koncev, več glav (menda) več ve!

Mojca Saje Kušar, prof.
Maja Zajc Kalar, prof.

POSODOBITEV PROGRAMA GIMNAZIJA NA SREDNJI ŠOLI JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

Srednja šola Josipa Jurčiča je od lanskega šolskega leta vključena v projekt Zavoda republike Slovenije za šolstvo Posodobitev gimnazije. To je razvojni projekt, ki ga deloma financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za šolstvo in šport, prednostna usmeritev pa je izboljšanje kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja.

Razvojni projekt ima tri podprojekte, in sicer Posodobitev učnih načrtov, Posodobitev načrtovanja in izvajanja kurikula in Podpora šolam za vpeljevanje sprememb. Naša šola se je torej že lani vključila v ta projekt iz različnih razlogov; prvi je gotovo ta, da je treba slediti vsem novostim v naši in evropski pedagoški praksi in jih prenašati na dijake. Tudi generacije dijakov, ki danes obiskujejo gimnazijo, se gotovo razlikujejo od generacij pred njimi. Mladi so bolj vedoželjni, vendar do podatkov, za katere smo včasih porabili veliko časa, pridejo

hitreje, treba je le, da vedo, kako iskati podatke, jih razvrstiti in ovrednotiti ter znanje povezati.

Ravnatelj je za posodobitev imenoval Šolski razvojni tim (člani so Anton Brčan, Vesna Celarc, Alenka Grur, Milan Jevnikar, Simona Sašek, vodja pa je Petra Marcina), ki se že drugo leto spopada z vpeljevanjem novosti, to sicer čaka v prihodnjih letih vse gimnazije. Novosti so predvsem v poučevanju (sodelovalno in timsko poučevanje, medpredmetno povezovanje, projektno delo). Nekatere učitelje posodobitve zanimajo in jih bodo izvajali pri pouku v prihodnjem šolskem letu, veliko pa jih je že letos uspešno preizkusilo nove prijeme pri pouku.

V iztekajočem se šolskem letu smo v okviru Šolskega razvojnega tima izvedli tudi dva večja projekta. Prvi z naslovom Kulturno izročilo starega veka je bil namenjen vsem dijakom 1. letnika gimnazije (pri tem je sodelovalo 20 učiteljev pri 13 predme-

tih), drugi z naslovom Josip Jurčič in njegov čas pa dijakom 2. letnika (sodelovalo je 12 učiteljev pri 5 predmetih). Dijaki obeh letnikov so bili s projektoma večinoma zelo zadovoljni, in sicer zato, ker je bil način dela drugačen, do spoznanj so morali priti sami s pomočjo literature, pridobljeno pa povežemo itd. Ena od dijakinje drugega letnika je kot svoje mnenje zapisala, da je spoznala Josipa Jurčiča in njegov čas z več vidikov (zgodovinskega, sociološkega, literarnega in ekonomskega) ter tako povežala in osvetlila znanje z različnih področij, pri pouku posameznih predmetov pa se znanje preveč »razdrobi«, sama pa ga tudi ne zna povezati dovolj.

Za prihodnje šolsko leto smo že pripravili načrt dejavnosti in se marsičesa naučili. Lepi spomini na brezskrbne vrtečevske dni bodo zagotovo ostali za vedno.

Vesna Celarc, prof.

Vrtec Miška Stična

MEDVEDKI IN POLŽKI NA VELIKI PLANINI

Vremenska napoved je bila za soboto, 13. junija, dobra in je obetala, da bomo s polžki in medvedki na Veliki planini preživeli lep dan. Kot za vse, kar je lepega na tem svetu, smo se tudi za ta izlet potrudili in poskakali izpod toplih odej malo prej kot ponavadi. Svež jutranji zrak in kavica v rokah je marsikoga do konca prebudila.

Četrť pred sedmo smo na parkirišču pred vrtcem že zbrano sledili navodilom vodje izleta Toneta Cilenška, ki je šoferjem opisal potek poti in naš cilj. Po nekaj minutah se je kolona avtomobilov odpeljala proti Marijaninim njivam visoko na vzhodnem pobočju Velike planine, sam pa sem skočil po zadnje zaspance naše družine. Še dobro, da mi je bila pot domača, saj sem jo pred leti marsikdaj predihal na kolesu. Tudi zdaj smo srečali nekaj prepotenih kolesarjev in jih v ritmu Plestenjakovih rim skozi okno spraševali: »Daj povej, si okej?« Nisem prepričan, da so občutili prešerno razpoloženje, ki je vladalo v našem avtu in so bili v mislih bolj pri vzponu, ki jih je še čakal.

Tudi mi smo utihnili in se zlili s svežim jutrom, ko smo stopili na pot med zadnjimi smrekami. Kljub temu da je bila glavna skupina že daleč spredaj, so me moji otroci prijetno presenetili in pokazali prve zametke prave planinske vztrajnosti, ki sva jo z ženo Metko z veseljem nagradila s kratkimi postanki pri velikih mravljiščih. Otrokom sem pokazal star trik in podžal roko tik nad mravljiščem. Kislina, ki jo mravlje izločajo, nas je požgečkala po nosovih in začudene male glavice so za nekaj trenutkov pozabile na »utrjene« noge. Pri Jarškem domu na Mali planini smo ujeli glavno skupino, ki se je ravno posedla po klopih. Otroci so našli svoje prijatelje in se razkropili po slikoviti okolici koč. Nazaj so jih priklicali veseli zvoki Domnove harmonike in prazni trebuščki, ki so jih polnili z dobrotami iz nahrbtnika in iz kuhinje Jarškega doma. Gostov je bilo veliko in marsikdo je svoje naročilo prejel tik pred nastopom, ki so ga z vzgojiteljicami medvedkov Marto in Matejo ter polžkov Marico in Manco pripravili otroci za svoje družine. Pesmice so prepevali glasno in ubrano in vsako smo poslušalci nagradili z aplavzom, ki se je nadaljeval tudi pri podelitvi priznanj Zlati sonček. Žarečih obrazov so jih otroci prinesli staršem v varstvo in pripravljeni smo bili za nadaljevanje poti do kapelice Marije Snežne.

Tam nam je pastir Andrej povedal nekaj o zgodovini planine, o pastirjih in

njihovem delu na planini. S svojim širokim klobukom, »leseno« pelerino in lesenimi coklami je bil kot prijazna prikazen iz davnih časov, ki jih je iz planin pregnal napredek v podobi elektrike v stanovih in cest po planini. Le krave so kot prej. Iz ure v uro, iz dneva v dan vadijo svoj »najpametnejši pogled«. Z njim bodo naslednje leto očarale svojega pastirja in prejele vodniški zvonec. Njegovo cingljanje krave menda prepoznajo med vsemi ostalimi in jih drži skupaj. Dobra vodnica tako pastirju prihrani marsikatero skrb in pot.

Tudi naša skupina je imela dobrega vodnika, zato je bila pot nazaj precej krajša od prihoda, za kar so bile hvaležne skoraj vse nogice najmlajših planincev. Če niso pospali že na ramah, so skoraj gotovo med vožnjo domov.

Organizatorjem iskrena hvala za čudovit dan!

Ker lepa doživetja sežejo globoko v spomin in srce in kličejo: še, še, še, razvedno sprašujem: »In kam gremo prihodnjič?«

oči Rok medvedke Ane in polžka Uroša

MINIMATURANTJE

Konec tega šolskega leta se je od vrtca Sonček v Zagradcu poslovila že 10. generacija otrok.

Za otroke, starše in vzgojiteljice je bil to pomemben dogodek, posebej pa za tistih devet otrok, ki se poslavljajo in odhajajo v šolo. Kot vsako leto smo tudi letos pripravili skupno srečanje. Otroci so se na ta dan še posebej pripravili.

Bilo je lepo sončno petkovo popoldne. Zbrali smo se pred vrtcem. Za prijeten začetek so nam otroci zaplesali plesa Pika nogavička in Pikapolonica. Ker so se v zadnjih dneh otroci v vrtcu veliko pogovarjali o nevarnostih, ki jih povzroča sonce, so si pred odhodom v naravo skrbno nadeli vsak svoje pokrivalo in sončna očala. Zatem smo se podali proti Ambrusu, natančneje na Kal, kamor so nas povabili Zojini starši. Starši smo dobili nalogo, da pripravimo za otroke tri stvari: nekaj sladkega, osvežilno pijačo in majhno presenečenje. Res smo jih postregli s piškoti in pijačo, za presenečenje pa smo jim starši zapeli pesem »Mi se imamo

radi«. Sledilo je povabilo na piknik, ki smo ga pripravili starši.

V nadaljevanju je sledilo nekaj družabnih iger in za konec še najpomembnejše, slovo otrok, ki odhajajo v šolo. Devet šolarčkov je korajžno in samozavestno nastopalo s pesmijo »Mi smo minimaturantje, v šolo kmalu bomo šli ..., za nas se igra je končala, šola nam bo delo dala ...«. Starši smo jih ponosno poslušali in se čudili, kako so naši otroci pripravili na šolo in kako se veselijo tega dogodka. Nataša in Marija sta jim razdelili še nagrade in spominke. Otroci so se še malce poigrali na travniku, starši pa sproščeno poklepetali. Naše druženje smo počasi zaključili in se

OSVEŽITVENI TEČAJ ANGLEŠČINE ZA BODOČE DIJAKE PRVIH LETNIKOV

Tudi letos se je na ponudbo podpisanih mentoric in izvajalk osvežitvenega tečaja angleščine odzvalo veliko bodočih dijakov – kar oseminštirideset.

Delavnice so potekale 22. in 23. 6. 2009 na Srednji šoli Josipa Jurčiča. Zaradi velikega števila sva dijake razdelili v dve skupini, ki sta preživeli dva delovna in zanimiva dopoldneva. Bodoči dijaki na prijeten način obnovijo in prevetirijo svoje znanje angleščine z igro, pesmimi in kvizi, zanimivimi zgodbami in kreativnim pisanjem. Delo poteka s pomočjo računalnika in vedno popestri naše delo, ki je sedaj že stalnica ob koncu šolskega leta. Letos smo se lotili različnih tem, ki jih bodo bodoči srednješolci srečevali tudi pri urah tujega jezika: prijateljstva, ljubezni, šolanja in pričakovanj ob vstopu v srednjo šolo. Vmes pa nekaj slovnic, nekaj šal in pesmi, še celo ravnatelju so zapeli!

Tak način druženja je prijetna priložnost za prvi stik z bodočo šolo in sošolci. Tudi zaradi tega je zanimanje učencev za naša srečanja iz leta v leto večje. Ob zaključku deseturnega tečaja bodoči dijaki prejmejo potrdilo o udeležbi, ki ga bodo v prihodnjem šolskem letu lahko uveljavljali pri opravljanju obveznih izbirnih vsebin.

Če še vedno niste prepričani o vabljenosti naše ponudbe, poskusiva še z vabilom, ki ga objavlja že sedaj: le pridružite se nam jeseni, spremljajte spletne strani naše srednje šole in »see you in autumn!« Pa lepe počitnice.

Mojca Saje Kušar, prof.

Maja Zajc Kalar, prof.

ZAKLJUČNO DRUŽENJE PIKAPOLONIC NA GRADIŠČU

Zdi se, kot bi bilo včeraj, ko smo starši svoje otroke zaupali v varno naročje vzgojiteljicam gospe Mileni Sadar in gospe Mariji Iliškovič v vrtec v Šentvidu pri Stični, pa vendar je od tega že dve leti. Naši otroci so medtem postali pravi korenjaki, sklenili prva prijateljstva in se marsičesa naučili. Lepi spomini na brezskrbne vrtečevske dni bodo zagotovo ostali za vedno.

Da pa bi bil zaključek skupnega dvoletnega druženja še bolj slovesen, smo starši, otroci in vzgojiteljice odšli na piknik na Gradišče. Predvideni pohod je zaradi slabega vremena odpadel, toda vse ostalo je teklo po načrtu. Otroci so se staršem predstavili s kratkim programom, sledile so družabne igre in podelitev nagrad za pridne bralce, na koncu pa kot se za piknik spodobi čevapčiči in pijača. Ob klepetu in rajanju smo skoraj pozabili na čas in kar prehitro je bilo našega druženja konec. Zadovoljni smo se že v mraku vračali v dolino.

Ob tej priložnosti se v imenu vseh staršev zahvaljujem vzgojiteljicam za ljubezen in toplino, ki sta jo razdajali med naše otroke. Hvala tudi gospodu Maksu, ki nam je na Gradišču omogočil prijetno druženje.

Petra Zadel, mama pikapolonice Zale

odpravili proti domu.

Ta dan je bil najpomembnejši za naše otroke, njihove oči so jim žarele od pričakovanja in ponosa. Posebno zahvalo za vsakodnevno delo in prizadevanja z našimi otroki pa zaslužita

vzgojiteljica Nataša in pomočnica Marija. Otroci Sončki vaju imajo radi.

*Mašina mamica
v imenu vseh staršev šolarčkov*

NEKDANJA FANTOVSKA VASOVANJA V VIŠNJEGORSKI FARI

Fantovska vasovanja (kratko smo temu rekli kar fantovanja) so bila nekdanje zelo pomembno in hkrati prijetno dogajanje na deželi, pa ne tako dolgo nazaj tudi v mestih. Tudi pod Ljubljanskim gradom so fantje Vesni (v istoimenskem filmu) zaigrali zelo romantično podoknico, dokler jih ni pregnal gimnazijski sluga s svojo pleh muziko. Da je bilo večerno fantovanje s prepevanjem podoknic nekdanje zelo aktualno, vedo povedati tudi številne narodne pesmi, kot na primer: Fantje kam pa nocoj v vas pojdemo, na vas, na vas, na vas ali Nocoj pa, oh, nocoj, ko mesec svetil bo, in tudi poznani ansambli, kot so bili nekdanji ljubljanski kvartet Fantje na vasi ali pa pozneje Fantje s Praprotna in drugi so dali pomembno obeležje temu lepemu slovenskemu običaju. Danes smo na to že skoraj pozabili ali pa se nam zdi to zaostalo kmečko opravilo, ki je, hvala bogu, zamrlo. Pa ni tako.

Pravo kmečko fantovanje je bilo svoj čas povezano še s številnimi drugimi običaji, ki danes prehajajo v pozabo. Bili so šaljivi, včasih so imeli tudi neprijetne posledice. Te pa še zdaleč niso bile tako tragične, kakor v nesrečnem primeru, ko je pobesneta masa mladih ljudi do smrti pomendrala mlada dekleta pred prenapolnjenim disko klubom. Vsi pa nasedajo zaslužkarstvu, ki ga nekdo organizira na njihov račun.

V višnjegorski fari smo fantje neposredno po drugi svetovni vojni uživali razmeroma brezskrbno mladost. Hodili smo k večernim pevskim vajah in

po vajah smo pogosto odšli na vas in kakšno lepo zapeli. Učili smo se tudi štiriglasnega petja. Pri tem smo zganjali tudi raznovrstne norčije, vendar se nismo nikoli spuščali v fantovske pretepe, kvečjemu v fantovske šale in potegavščine. Po pretepih, včasih tudi krvavih, so bili poznani v naši fari predvsem hribovski fantje, kar je bilo verjetno posledica še starih, plemenskih nasprotij in preprirov ter obračunavanja med ljudmi v preteklosti. Za fantovske pretepe so bila pri nas znana zlasti obrobna področja s sosednjimi farami, kot je na primer Poliška, Muljavska (Polževo na primer, kamor so prihajali tudi fantje iz Vrhov iz Muljavske fare) in območje pod Seli, Vrhom in Leskovcem. Teh krajev ne omenjam zato, ker bi jih hotel očrtniti pred javnostjo, ampak ker so povezani še z nekaterimi našimi poznejšimi predstavami in strahovi.

Večino teh fantovskih pretepev v preteklosti je bilo povezanih s prepiri za lepa dekleta. Zgodilo se je, da sta imela dva prijatelja, Jože in France, dve sestri za svoji dekleti. Jožetovo dekle je postalo všeč tretjemu fantu Janezu in ta je razmišljal, kako bi se ji približal in jo po možnosti prevzel Jožetu. Takrat je bila navada, da smo hodili snubit svoja dekleta ponoči, po pevskih vajah in po podoknicah. Ker je bil konkurenčni snubec Janez moteč, sta se prijatelja Jože in France dogovorila, kako se ga bosta znebila.

Jože (ogroženi snubec) se je skril v gospodarskem poslopju svoje izvoljenke, njegov prijatelj France pa je po poprejšnjem medsebojnem dogo-

voru pripeljal konkurenčnega snubca Janeza pod okno dekleta. Skriti fant je začel na lepem ropotati in razgrajati v gospodarskem poslopju, njegov prijatelj, ki je pripeljal novega snubca Janeza, je zagnal preplah, da so to gotovo hribovski fantje, ki včasih koga tudi »zašitajo« in je začel bežati proti dolini. Janez, ki je prvič prišel pod okno svoje oboževanke, se je spustil za njim v dir, kajti njegov spremljevalec, ki ima izkušnje na tem koncu, zagotovo ve, da je nevarno. Ves zasopel je dohitel Franceta in ko sta po dolini tekla po poti tik ob potoku, ga je France »po nesreči« sunil v potok, ki je bil približno en meter nižji od same poti. France je neprestano stopnjeval paniko in kričal: »Za nama so, beži-va, ti tudi koljejo« in nesrečni vasovalec Janez ni imel niti časa po strmem bregu zlesti iz potoka. Ves premočen je tekel kakih tristo metrov po potoku in ko sta prispela do križišča poti sta se tam ustavila. »Zasledovalcev« nankrat več ni bilo za njima, ker je bilo zamišljeno delo opravljeno. Janez se je po toliko prestrahu in naporu premislil in ni več poskušal hoditi za dekletom, ki mu je bilo všeč. Temu so včasih v fantovski potegavščinah rekli »šolanje« nezaželenega fanta pri dekletih. Še vedno boljše, kot kakšno resnično »zašitjanje«.

Valentin Skubic

Pripomba avtorja: zgodba je resnična, le imena fantov so izmišljena.

Pikapolonice smo se poslovile
In poigrale ter posladkale na Leskovcu, na
Kmetiji Čož, kjer lepo so nas sprejeli in pogostili.
Ampak to sploh ni vse, videli smo koze, jahali konja
Ponija pa sta z vozom nas vozila.
Ooo, Joži in Metoda pa sta nas s sladoledom presenetili.
Lepo smo tudi mi se potrudili, pred našimi starši,
Ob glasbeni spremljavi smo razigrano in veselo
Nastopili, smo peli in plesali veliko,
In še več zanimivega pokazali.
Celo vsak svojega konjička, smo v vrtcu naredili,
Enotno v krogu vsi ga zajahali.

Seveda vse to smo znali, saj v vrtcu o kmetiji dolgo smo se učili.
Edinstveno bilo je tudi to, da smo vse si tudi

Pogledali na naših sprehodih po okolici.
Ogledali smo si stroje, poslopja, živali na kmetiji, zato
Se razume, da je tudi naš zaključek bil na kmetiji.
Lepo, veselo, razigrano smo imeli se celo leto,
Ob nas sta Joži in Metoda vedno bili. Predani nam,
Vedno za akcijo in naše vragolije. Res
Iskreno naj vama povemo, RADI VAJU IMAMO – POGREŠALI VAJU BOMO.
Je zdaj čas za počitnice, zato ne bomo jokali, pošiljamo pa vama
Oboji starši in otroci iskrena HVALA z velikim toplim objemom in poljubčkom!

Pikapolonica Teja Zaletelj in njena mamica

NA NARAVEN NAČIN

V PEKARNI GROSUPLJE, MERCATORJEVI DOMAČI PEKARNI, PRIPRAVLJAJO VSE VEČ VRST KRUHA BREZ ADITIVOV IN PRI TEM MARSIKDAJ ORJEJO LEDINO. BARBARA ŠTIGLIC, VODJA SLUŽBE ZA KAKOVOST IN RAZVOJ, JE PRAVA SOGOVORNICA ZA POMENEK O PRIPRAVI IN IZBORU KRUHA BREZ TAKO IMENOVANIH E-JEV, PA TUDI O ŠTEVILNIH KRUŠNIH ZANIMIVOSTIH IN NOVOSTIH.

Iz Mercatorjeve Pekarne Grosuplje prihaja vse več vrst kruha brez aditivov. Zakaj in za katere vrste kruha pravzaprav gre?

Ko se odločamo za razvoj novih izdelkov, upoštevamo tako želje naših kupcev kot sodobne trende v pekarstvu in prehrani. Aditivi so med potrošniki vse manj zaželeni, zato imamo že celo paleto izdelkov, ki so povsem brez E-jev, kot jim tudi pravimo. Brez njih pripravljamo naše priljubljene hlebce: Krjavlja, Soseja, Malnarja, Dolenca, Korošca in Rženi hleček Mercator, pa tudi Bobole, Italijansko pecivo, Ta boljše drobtine, Moj zrnati kruhek in Moj pirin kruhek. Seznam je že kar dolg, kar pomeni, da želimo v Mercatorju zares prisluhniti kupcem, v Pekarini Grosuplje pa se tudi nismo nikoli branili zahtevnih izzivov.

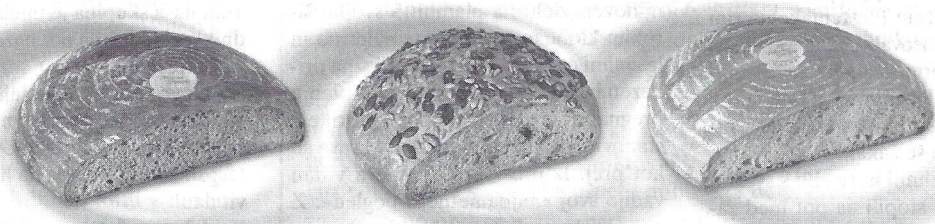
Katere so posebnosti postopka priprave kruha na ta način, brez aditivov?

Pri zasnovi teh izdelkov se, ob pomoči sodobne tehnologije, z velikim veseljem vračamo k starim, preizkušenim dolгим postopkom priprave testa. Stremimo k uporabi zdravih sestavin, ki jih tudi sistematsko preverjamo in nadzorujemo. Kot prvi v Sloveniji uporabljamo fermentorje za pripravo naravnega kislega testa. To starodavno sredstvo za vzhajanje omogoča izdelavo kruha najvišje kakovosti in brez aditivov. Kislo testo daje kruhu sočnost, aromo in daljšo obstojnost, doseženo na naraven način.

Boste kupcem ponudili še kak nov izdelek brez aditivov?

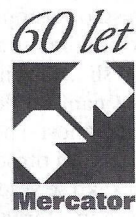
Zagotovo. Odziv je dober in res smo zadovoljni, da po teh izdelkih kupci vse pogosteje povprašujejo. To je dokaz, da smo na pravi razvojni poti. Zdaj pripravljamo nov polnozrnat kruh, spet brez aditivov.

Kaj trenutno ustvarjate v razvojnem oddelku? Kdo sodeluje pri testiranju izdelkov in kdaj jih pošljete na trg?

Tudi priljubljene hlebce Krjavelj, Sosed in Malnar pripravljajo brez aditivov.

Letos se posvečamo predvsem razvoju novih vrst kruha, v katere želimo vnesti značilnosti štirih letnih časov. Pomladni kruh s pehtranom ste že lahko spoznali, zdaj pripravljamo poletni kruh, ki bo z vonjem in okusom priklical poletje. Pri testiranju vsakega izdelka sodelujejo strokovnjaki Pekarne Grosuplje in Mercatorja. Opravimo organoleptično analizo, s katero preverimo izgled, lastnosti sredice in skorje, ter vonj in okus kruha, preverjanja pa opravimo tudi med kupci. Z uvedbo izdelka v proizvodnjo se razvoj zaključuje, za kakovost pa skrbimo tudi potem, ko je novi kruh že na Mercatorjevih prodajnih policah.

NAREJENO Z LJUBEZNOSTJO

Barbara Štiglic, univ. dipl. ing. živilske tehnologije, vodja službe za kontrolo in razvoj v sektorju Proizvodnja Poslovnega sistema Mercator.

DOMOZNANSKA GALERIJA

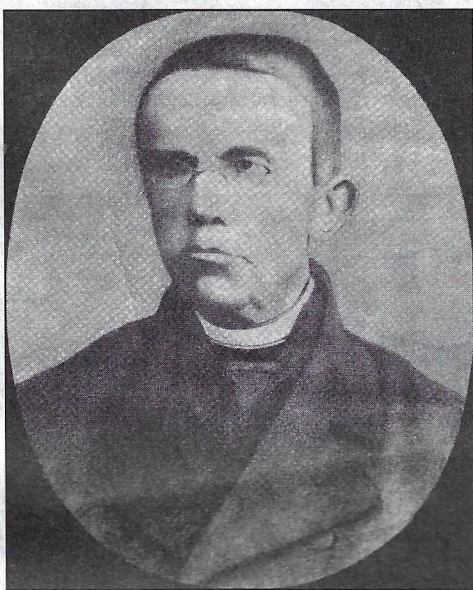
JOSIP JERIČ

(23. 12. 1881–21. 2. 1930)

in njegovi sorodniki z Gradišča nad Stično

Slovenec, 21. 2. 1930

“Ko danes dopoldne zaplapol s stolpa mestnega magistrata črna zastava in so se znaki žalovanja začeli razobešati tudi po poslopih raznih naših gospodarskih ustanov, je šla skozi Ljubljano skoraj neverjetna vest, da je umrl ljubljanski občinski svetnik dr. Josip Jerič, mlad mož, splošno znan in spoštovan javni delavec, ki si ga še pred dobrim tednom videl v družbi prijateljev ali ko je vršil opravke svojega poklica in javnega dela. Za njim žaluje mlada žena s štirimi otročki in številni prijatelji in znanci.”

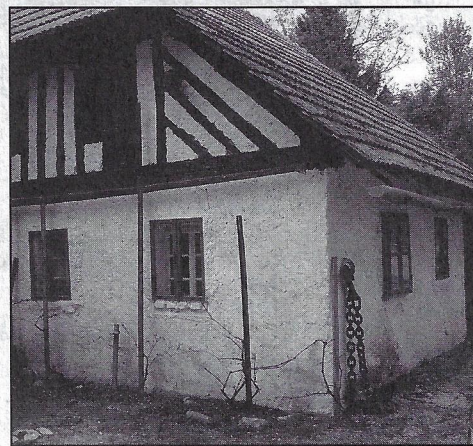
Stric Jožef Jerič

V Slovenčevem Nekrologu pač ni omenjeno, kako je šele žalovala njegova mati doma na Gradišču, ki je tako izgubila še zadnjega in najimenojše izmed svojih sinov.

Ko danes pohodniki obiskujejo Gradišče in se izpred starodavne cerkve sv. Miklavža ozirajo v dolino, morda komaj namenijo pogled opuščenim mežnariji, ki je bila nekoč dom številne in nadarjene družine. Prvi, ki se je podal v svet, je bil Jožef, drugorojeni izmed desetih otrok Antona Jeriča in Elizabete Valentin iz Petrušnje vasi.

Jožef JERIČ (28. 2. 1823–12. 4. 1888), duhovnik in organizator

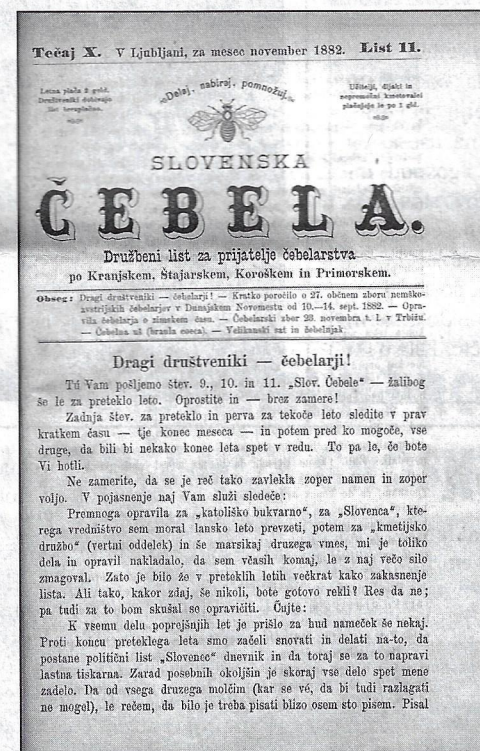
Jožefu Jeriču so ob smrti namenili celo prvo stran v Slovincu. saj je bil “zaslužni soustanovitelj lista in pospeševatelj katoliškega tiska”. Med drugim so zapisali, da je bil “počasen, a vztrajen, železne volje, varčen, a gostoljuben”. To so lastnosti, ki so skromnemu mežnarjevu sinu iz šentviške fare pomagale, da se je uveljavil v takratnem slovenskem javnem življenju. Kot duhovnik je služboval v različnih krajih: Trebnjem, Ajdovcu, Sv. Križu pri Kostanjevici, nazadnje pa kot župnik v Dobovcu pod Kumom, kjer je “slabotni mož marljivo oskrboval težavno hribovsko župnijo, umno gospodaril, delal poizkuse s tujimi rastlinami in novimi pridelki, čebelaril in obnovil cerkev sv. Neže.”

Nekdanja mežnarija na Gradišču

Ko zaradi bolezni ni več zmogel dela na odročni župniji, si je izprosil pokojnino in se preselil v Ljubljano. Tu pa je njegov talent šele zares prišel do veljave. Takoj se je znašel sredi dogajanja; začeli so ga voliti v razne odbore, predvsem pa se je še naprej navduševal nad čebelarstvom. Leta 1873 se je udeležil ustanovitve Kranjskega društva za umno čebelarstvo, ki se je čez dve leti preimenovalo v Slovensko. Postal je njegov podpredsednik in nato predsednik. Bil je tudi urednik mesečnika Slovenska čebela, “družbenega lista za prijatelje čebelarstva”, ki je izhajal v nemščini in slovenščini. Svoje delo je opravljal z velikim veseljem, vendar je moral Čebelo zapustiti, ko je maja 1882 prevzel uredništvo Slovincu in ga razširil v dnevnik.

Da bi postavili katoliški tisk na trdno podlago, se je trudil tudi s Katoliško bukvarno. To je bila založba in knjigarna, ki jo je leta 1879 ustanovil s skupino somišljenikov in jo je kasneje prevzelo Katoliško tiskovno društvo. Kupovala in prodajala naj bi krščanske knjige in podobe, naročala poštene časopise, zalagala koristne in poučne spise. S svojo založniško in knjigotrotsko dejavnostjo je podpirala tudi slovensko slovstvo.

Uvodnik v Slovenski čebeli

Jožef Jerič je rad potoval, udeleževal se je predvsem čebelarskih shodov, peš je prehodil vso Nemčijo. Celo smrt ga ni našla doma, kot so mu to prerokovali prijatelji. Umrl je v St. Vidu na Koroškem, kamor se je zatekel k usmiljenim bratom po zdravje.

5000 goldinarjev je zapustil v dobrodelne namene. Porabili so jih za podporo revnim dijakom. Nikjer ni omenjeno, da bi od tega kaj dobili tudi njegovi nečaki z Gradišča.

ŠTIRINAJST OTROK GRADIŠKEGA JANEZA (27. 5. 1838–1889)

Jožefov mlajši brat Janez, ki je prevzel mežnarijo na Gradišču, je imel v dveh zakonih 14 otrok. Dva sinova iz zakona z Marijo Skubec iz Petrušnje vasi sta postala duhovnika. Anton (3. 6. 1873–25. 1. 1945) je služboval najprej na Brezovici pri Ljubljani, nato pa na Vipavskem na Ustju in v Lozicah. Alojzij (5. 9. 1875–9. 2. 1941) je večinoma služboval v Beli krajini, umrl pa je v Preloki. Tam je pokopan tudi brat France, ki se je preselil k njemu po tem, ko je ovdovel.

Po smrti prve žene se je Janez poročil z Marijo Janežič s Sel pri Višnji Gori. Rodila je devet

Mati Marija Jerič, rojena Janežič

otrok, dvojčici po moževi prezgodnji smrti leta 1889. Tedaj niti sinova iz Janezovega prvega zakona nista še doštudirala, njenemu Josipu je bilo šele osem let. Kako je zmogla preživeti številno družino in še poskrbeti za študente? Pripovedujejo, da je dala poleg mežnarije postaviti hiško, v kateri so se v počitnicah zadrževali dijaki, da so imeli svoj mir. Otroci so jo

Janez Jerič, ml.

imeli očitno radi. Sin Ignacij, ki se je odselil v Ameriko, ji je nekoč poslal celo vrečo kave s pripisom, da mama kavo mora imeti. Sin Josip jo je večkrat povabil v Ljubljano in jo tudi pregovoril, da se je šla fotografirati. Sin Janez, ki naj bi prevzel mežnarijo, je padel v 1. svet. vojni, tako da je doma ostala hči Anica in nadaljevala rod pod priimkom Kastelic.

JOSIP JERIČ (23. 12. 1881–21. 2. 1930), odvetnik, gospodarstvenik in politik

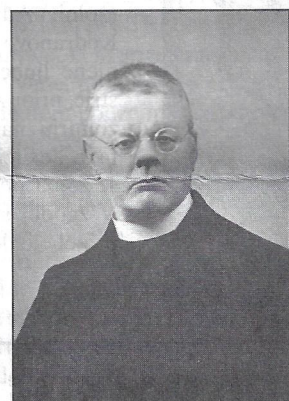
Josip je na Dunaju študiral pravo in se preživil tako, da je po kavarnah igral violino. Ko se je vrnil v Ljubljano, se je, kakor nekoč stric, takoj posvetil javnemu življenju. Politično se je opredelil za tedanje mladokatoliško strujo in leta 1917 vneto sodeloval pri ustanovitvi Nove založbe, ki se je v tedanjih negotovih razmerah pripravljala, da prevzame mesto v slovenski publicistiki. Do smrti je kot tajnik vodil njene posle. S svojo založniško in knjigotrotsko dejavnostjo je zapustila velik pečat na tedanjem kulturnem, verskem in političnem področju, vendar to danes le redko omenjajo.

Dr. Josip Jerič

Na Novo založbo je bil Josip zelo navezan. “Čeprav književna in podobna vprašanja niso spadala v področje njegovih duševnih darov, se je skušal vživeti vanje in je pazljivo bral sodobno književnost. Prijatelji literati so se radi v gospodarskih zadevah obračali k njemu po nasvete.” V poseben ponos mu je bilo zastopstvo dedičev Ivana Cankarja. V letih jugoslovanskega gibanja je bil vedno med najbolj glasnimi “Jugoslavlani” in je bil od leta 1918 do smrti tajnik Narodnega sveta v Ljubljani.

Po vojni je odprl svojo odvetniško pisarno v Ljubljani in si kmalu nato ustvaril družino s Primorko Heleno Pahor ter si v Trnovem postavil dom. Pestro javno življenje, ki se je v prvih letih po vojni hitro spreminjalo, ga je zva-

Duhovnik Anton Jerič

Duhovnik Alojz Jerič

bilo na torišče ljubljanske občinske politike in je nekaj časa tudi načeloval ljubljanski organizaciji SLS. Leta 1928 je prišel v občinski svet in se vneto udeleževal v različnih odsekih. Kot javni delavec je prišel tudi v zastopstva gospodarskih in socialnih ustanov, kjer je zelo prizadevno opravljal svoje dolžnosti.

Sodeloval je v nadzorstvu Zadružne gospodarske banke, bil je član vodskega Pokojnistiškega zavoda, kot občinski svetovalec je postal član upravnega odbora Mestne hranilnice in bil v nadzorstvu Zadružne zveze. Kako vsestranski je bil, pove tudi to, da je bilo v Slovincu objavljenih kar sedem osmrtnic ustanov, za katere je delal.

V nekrologu so zapisali: »Vse to so mesta, ki zahtevajo – ne glede na strokovno stran – od človeka visokih moralnih lastnosti in te lastnosti je dr. Jerič imel.« Veljal je za razboritega moža, toda nenadoma je postal tih. Njegovo zdravje je začelo pešati. Odšel je v bolnišnico, trebušne komplikacije so zahtevale takojšnjo operacijo, a njegovo oslabele srce je ne bi preneslo. Umrl je štiri dni pred deseto obletnico poroke. Ženo je moževa smrt tako prizadela, da je zaradi njene žalosti umrl tudi najmlajši otrok Jožek. Josipovi potomci še vedno živijo v hiši, ki jo je bil zgradil v Trnovem. Podedovali so tudi njegovo ljubezen do glasbe.

Valerija Ravbar

KLOŠTRSKI ŽOLNIR TUDI AVGUSTA

Kulturno društvo Josipa Jurčiča Muljava je letos v letnem gledališču obudilo Jurčičevega Kloštrskega žolnirja. Zgodbi o tujcu, ki je prišel na Kostanjevico in vnesel nemir med domačine, pa vreme letos ni bilo naklonjeno. Tako bo mogoče zgodbo, v kateri se je Jurčič močno približal kriminalki, ponovno videti v petek, 7., in v soboto, 8. avgusta. Predstavo je v idilični naravni amfiteater pod Jurčičevo domačijo, po dramatizaciji Danice Kastelic, postavila Tatjana Lampret. Za izjemno realistično scenografijo pa je poskrbel Dore Južna. V predstavi o tujcu, ki slovenskemu narodu prinaša nesrečo, sodeluje 35 igralcev in 15 članov tehnične ekipe. Vzor in spodbudo vsem sodelujočim tudi letos predstavlja že 87-letni pranečak Josipa Jurčiča Ciril Jurčič, ki ga lahko prepoznate v vlogi opata. Predstavo zaznamujejo ljubezen in prizadevnost igralcev, pristna dolenjska govorica in čudovit okoliš, v katerem že skoraj trideset let nastajajo uprizoritve Jurčičevih del. V zgodbi o Kloštrskem žolnirju se prepletajo boj med vero, ljubeznijo

in nezaupanjem v tujca, ki pride v Kostanjevico. Mladi tujec, inženir (žolnir) Adam Žabranek se zaljubi v Kodranovo Katrico, a oviro do izpolnjene ljubezni mu predstavlja njen stric, prior Avguštin. V skrivnostnem žolnirju namreč stric sluti grožnjo tako deklici kot okolici, saj sumi, da se žolnir poleg jezika loči tudi v veri. V zgodbi sledi preplet naključij, ki pripeljejo do neslutene konca.

Saša Senica

Kmetje od kraja niso vedeli, kako bi ga imenovali, kadar so o njem in njegovemu početju govorili; kmalu pa so dobili na ušesa, da mu pravijo menihi »gospod inženir« in, ker njihov slovenski jezik ni mogel tuje besede s samoglasnikom od spredaj lahko izgovarjati, prekrstili so ga hitro in vsak je pravil le o »kloštrskem žolnirju«. (Josip Jurčič, Kloštrski žolnir)

ŠENTVIŠKI LIKOVNIKI PO POLOVICI LETA

Člani Kulturnega društva likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični, so se konec marca srečali, da bi pregledali uspešnost svojega dela in si začrtali smer-nice bodočih nalog. Predsednica Milka Gruden je na zbor prinesla nič kaj obetavne novice s sestanka občinske zveze kulturnih društev. Recesija bo pač vplivala tudi na finančno plat kulture. S tem pač moramo računati, istočasno pa nas je novica usmerila v iskanje morebitnih drugačnih virov, ki naj bi vsaj delno omilili izpad.

V letu 2008 je društvo delovalo dokaj aktivno, saj so se njegovi člani in članice samostojno ali pa skupinsko predstavili na 15. razstavah v različnih krajih. Predstavili so več kot 150 svojih slik, kar je pomemben prispevek k bogatjenju ljubiteljske kulture širom po Sloveniji.

Letos smo s svojimi eksponati začeli sodelovati s kulturnim društvom v Teme-nici. S 13 cvetličnimi motivi smo popestrili prireditveni prostor, kjer je pote-kala proslava ob materinskemu dnevu, ki so ga organizirali tamkajšnji kulturni delavci. V počastitev materinskega dne smo cvetlične šopke obesili tudi v kulturnem domu v Ivančni Gorici, ta postavitev se je pokrivala tudi z Ivankinim sejmom. Dvotedenski termin za našo razstavo pa imamo v Domu ostarelih občanov v Fužinah v Ljubljani.

Novost, ki jo bomo skušali uvesti, bo dan odprtih vrat v galeriji v Šentvidu, ob sredah dopoldne, ko poteka slikarska delavnica. Obiskovalci, posamezniki ali manjše skupine se bodo lahko seznanili s tehniko slikanja, tudi sami bodo lah-ko poizkusili, če se morda v njih ne skriva nekaj umetniškega talenta. Pridite! Vabimo vse, ki jih likovna dejavnost zanima.

T. Drab

AKTIVNO POLETJE FS VIDOVO IZ ŠENTVIDA

Folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični ima letos zelo aktivno poletje. Junij so zaznamovali letni koncert, na-stop na 40. Taboru slovenskih pevskih zborov ter udeležba na mednarodnem folklornem festivalu v Bovcu, v juliju pa nas čakajo redne vaje, da se pripravimo na nastope v Hirschaidu v Nemčiji in na mednarodnem festivalu na Madžar-skem, ki se ga bomo udeležili v začetku avgusta.

V kulturnem domu v Šentvidu pri Stični je 13. junija zvečer potekal naš letni koncert. Predstavili so se odrasla in otroška domača folklor-na skupina ter skupina iz Zagradca, program pa sta popestrili Jana Ven-celj in Maja Radič z igraliskim vlož-kom. V dobri uri smo pokazali šest odrskih postavitev iz Dolenjske in Gorenjske ter Bele krajine, šli smo se ohcet, vasovali smo ter videli obred tepežkanja skupaj s spleti plesov in nasmehi nastopajočih. Večer pa je bil poseben tudi zaradi podelitve presti-žnih jubilejnih Maroltovih značk. To se prejme za dolgoletno aktivnost v folklorni dejavnosti. Bronasto znač-ko za petletno sodelovanje sta dobili plesalki Iris Pekolj in Anita Kotar, ki tudi vodi otroško folklorno skupino ter plesalci Mežek Matjaž, Medved Robert in Gorišek Boštjan. Klemen Zorec in Gregor Sever sta folklorni-ka v odrasli folklorni skupini že več kot deset let, zato sta dobila srebrno značko. Nataša in Gregor Hribar pa sta za sedemnajst let sodelovanja dobila prestižno zlato Maroltovo značko. Danes mož in žena sta člana folklorne skupine Vidovo že od nje-ne ustanovitve leta 1993, sprva kot plesalca, kmalu pa je Nataša prevze-la vodenje najprej otroške kasneje pa odrasle folklorne skupine, ki jo vodi še danes. Gregor ji pri tem pomaga in tudi sam je nekaj let vodil otroško

Otroška folklorna skupina pri plesu kowtre šivat (Foto: Nejc Puš)

Folklorna skupina Zagradec pri valčku (Foto: Nejc Puš)

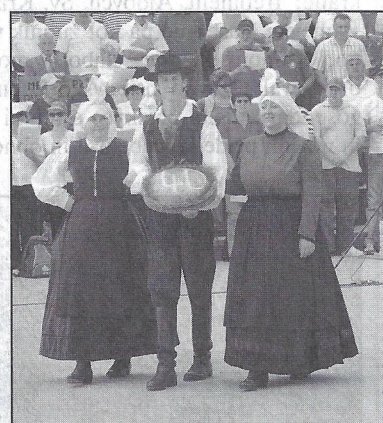
folklorno skupino v društvu. Večer, ki smo ga zaključili ob dobri hrani in zvoku harmonike, je zaznamova-lo veselo vzdušje in dobro izpeljani nastopi.

21. junija se je v Šentvidu zgodil že 40. Tabor slovenskih pevskih zborov in s svojim vložkom ga je popestrila tudi naša skupina. Vsako leto pripra-vimo program glede na temo tabora. Letos smo najprej ilustrirali z značil-nimi slovenskimi jedmi in predmeti pesem Slovenska dežela, nato pa v solo točki predstavili splet dolenjskih spletov in zgodbo o zaljubljenih.

Junij pa smo uspešno zaključili se-demindvajsetega v Bovcu. Folklorna skupina BC iz Bovca, s katero tudi aktivno sodelujemo, nas je povabila na svoj že šesti mednarodni folklorni festival. Že od leta 2004 vsako leto v poletnem času organizirajo do štiri-dnevno srečanje skupin iz tujine in Slovenije za popestritev bovške turi-stične ponudbe. Običajno tuje skupi-ne ostajajo ves čas festivala, domače pa se menjajo vsak dan. Festival se seli po okoliških krajih celo v sose-dnjo Italijo, zadnji dan pa poteka s povorko na »placu« Bovca. Letos je na festivalu sodelovalo pet skupin; domačini z ljudskimi pevkami Buške Čeče, prekmurska skupina Štefan raj iz Turnišč, italijanska skupina Val Resia iz Režije, hrvaška skupi-na Zora iz Opatije ter naša Vidovo Šentvid pri Stični. Mi smo nastopili zadnji dan in na trgu mesta, ki je bil poln gledalcev, so nas lepo sprejeli. V dveurnem nastopu smo se vsi na-stopajoči predstavili dvakrat s plesi, značilnimi za pokrajino, iz katerih prihajamo. Po končanem uradnem

Sod na vozičku in majolka, tabor (Foto: Studio Markelj)

Kruh s številko štirideset, tabor (Foto: Studio Markelj)

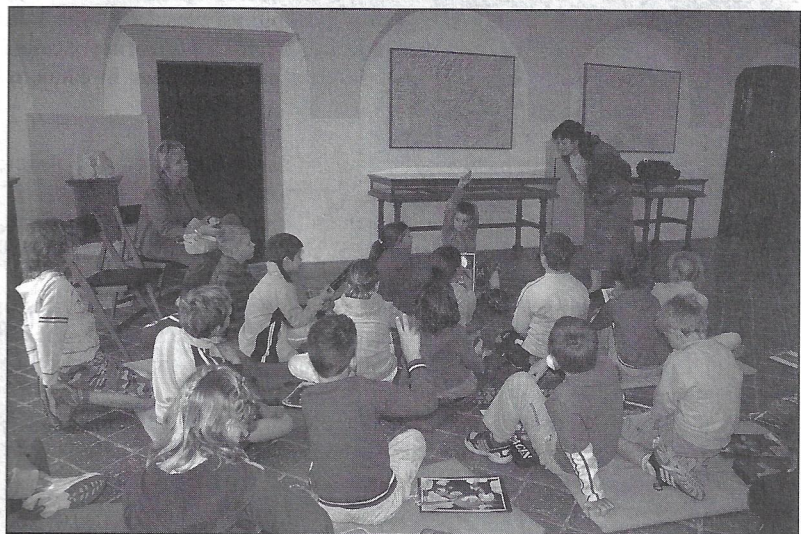
delu pa smo stkali nova prijateljstva, se učili posebnega plesa, podobnega naši polki od FS Zora ter se v začet-ku novega dne odpravili v tri ure od-daljeni domači Šentvid.

AK

»POIŠČI – OPAZUJ – USTVARJAJ«

Poučno-ustvarjalna delavnica za otroke v Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični

Muzej krščanstva na Slovenskem se je tudi letos pridružil »Konservatorsko-restavratorski majski transverzali«, katere namen je predstaviti strokovno delo konservatorjev in restavratorjev ter njihovo kulturno poslanstvo čim širšemu krogu ljudi po vsej Sloveniji. Prireditve potekajo že deveto leto zapovrstjo in so se letos odvijale od 4. maja do 5. junija.

Muzej v Stični je ob tej priložnosti 18. maja pripravil dan odprtih vrat muzejske restavratorske delavnice. Na ta dan so imeli obiskovalci tudi prost vstop v muzej, saj je 18. maj mednarodni dan muzejev. Devetnajstega maja so muzejske razstavne prostore obiskali otroci tretjega razreda OŠ Stična – podružnična šola Stična pod vodstvom učiteljice Marte Okorn. Sodelovali so na brezplačni poučno-ustvarjalni delavnici »POIŠČI – OPAZUJ – USTVARJAJ«. Za otroke smo pripravili posebne delovne liste v obliki pobarvanke, da bi jih na ustvarjalni način popeljali v svet umetnosti in restavriranja. Otroci so najprej izžrebali vsak svoj delovni list, nato pa so se sprehodili po muzejskih prostorih in poiskali izžrebani predmet. Pred tem smo spoznali najpomembnejše pravilo primerne obnašanja po muzeju, kjer se občutljivih in dragocenih predmetov ne dotikamo, ampak jih opazujemo.

Delavnice se je udeležilo enaindvajset otrok, ki so kljub težavni nalogi, kjer je bilo treba na povečane barvne fotografije vrisovati in pobarvati čim več manjkajočih podrobnosti, pokazali zares veliko ustvarjalnosti, daru za opazovanje in zbranosti za delo. Na ta način so se aktivno preizkusili v vlogi restavratorja in »restavriral« poškodbe na umetninah. Med njihovim delom smo izvedli tudi anketo, otroci pa so dali zanimive in zabavne odgovore. Iz odgovorov smo razbrali tudi pomenljiv podatek, da je bil marsikateri otrok prvič v muzeju. Za konec je gospo učiteljico in otroke sprejela tudi direktorica muzeja mag. Nataša Polajnar Frelj, otroci pa so jo zasuli z vprašanji o muzeju in njegovih predmetih. Popoldne se je v živahnem in sproščenem ritmu hitro izteklo. Otroci so na delavnici dobili vpogled v razmeroma slabo poznano področje konservatorstva, restavratorstva in utrip muzeja nasploh, mi pa smo njihove izdelke razstavili tik ob avtentičnih umetninah, da bi imeli tudi ostali obiskovalci priložnost doživeti muzejske predmete skozi zvedave in neobremenjene otroške oči.

V Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični ob tej priložnosti vabimo na obisk tako otroke s starši in stariji starši kot tudi šolske skupine, da srečajo mnoge zanimivosti, ki jih muzej ponuja. V naslednjem maju pa ponovno vabljeni na prireditve, ki jih muzej organizira v okviru »Konservatorsko-restavratorske majske transverzale«, o katerih boste pravočasno obveščeni na muzejski spletni

strani www.mks-sticna.si pod rubriko aktualno!

Tu dodajamo še vtise njihove učiteljice in nekaj utrinkov iz ankete: Marta Okorn, prof. razrednega pouka: »Z veseljem smo se odzvali vašemu povabilu, da obiščemo ustvarjalno delavnico v muzeju. Že lansko šolsko leto smo bili pri vas na obisku v restavratorski delavnici, kjer so si učence in učenci ogledali prostorsko zelo lepo urejen delovni prostor. Z zanimanjem so poslušali in spoznavali osnove vašega umetniškega dela. Zda pa jih je zelo zanimalo, na kakšen način bodo sami ustvarjali, kako in kje bodo delali.

Vsi navdušeni in polni pričakovanj smo odšli v muzej. Učence je zanimalo prav vse. Bili so res ustvarjalni, zelo natančni pri opazovanju, risanju in barvanju. Zelo ponosni so bili na svoje izdelke in radi bi jih odnesli domov. Ko so izvedeli, da bodo izdelki še nekaj dni na razstavi, so bili navdušeni.

Učenci so na ustvarjalni način poglobljeno spoznavali umetniške stvaritve, spoznavali posebnosti likovnih materialov, na svoj način dojemali likovna dela umetnikov in različne načine likovnega izražanja. Pomembno pa je tudi, da so spoznavali bogastvo kulturne dediščine v domačem kraju. Takih srečanj si še želimo.«

Ali si že bil/a v muzeju?

Nina: »Ne, zaradi tega, ker sploh nisem vedela, da je tukaj.«

Žan: »Ne, vendar mi je zanimiv, ker je veliko starih stvari, ki jih še nisem videl.«

Nejc: »Ne, bi pa še prišel, ker je zelo zanimiv.«

Simona: »Ne, nisem še bila v nobenem muzeju.«

Kaj ti je v muzeju najbolj všeč?

Nejc: »Všeč so mi stari kipi, grbi iz starih časov – predstavljajo viteze. Zelo rad imam gradove.«

Kristjan: »Všeč so mi makete in kipi.«

Katja: »Soba z relikviariji.«

Simona: »Rada imam stare slike.«

Žiga: »Tista ladja v pritličju in maketi.«

Ivona: »Všeč so mi bile stare knjige.«

Kaj meniš o sliki/kipu, ki si ga opazoval/a?

Matevž: »Ta slika je težka za delat, ker ima veliko majhnih podrobnosti.«

Hana: »Slika je čisto lahka za narisat.«

Eva: »Ni težko, ker dobro rišem.«

Nejc: »Je težka za delat, ker je veliko detajlov, ni pa bila težka za umetnika.«

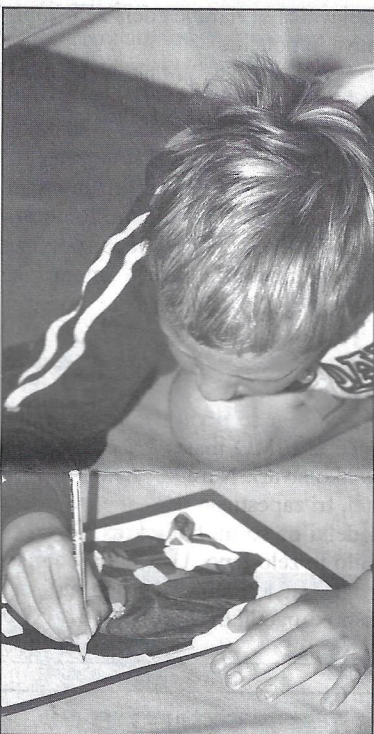
Ana: »Všeč mi je sij nad glavo, krona in pas.«

Nina: »Ni mi všeč, ker se na sliki ubijajo s sabljami.«

Klara: »Vsi imajo enake obleke in en lep grb.«

Nejc: »Obleka je cerkvena, vsi so bili v dolgih oblekah, najbrž zaradi revščine.«

Gal: »Kip je dobro ohranjen, je pa črv noter, ker je veliko luknjic.«

Kaj predstavlja tvoja slika/kip?

Nuša: »Enega strica.«

Ivona: »Predstavlja človeka, ki ga hočejo skuhati, ta pa moli, da ga ne bi.«

Katja: »Svetega Jurija.«

Gal: »Predstavlja človeka, ki je pisal knjige.«

Kaj meniš o starosti slike/kipa?

Uroš, Ivona, Žan, Klara: »100 let.«

Katja: »Kip je star 500 let.«

Ali bi še prišel/prišla v muzej?

Anja: »Z veseljem.«

Ana: »Ja, ker so mi všeč križci, zlate lutke, kostumi ...«

Kristjan: »Ja, komaj čakam.«

Otroke je anketirala Suzana Kuplenk. Tekst, foto in izbor anketnih odgovorov mag. Irena Potočnik

ANGELA MEDVED – MISLI OB RAZSTAVI

Angela Medved – umetnica z nogami, je na povabilo Župnijske karitas Šentvid pri Stični za en teden prišla v šentviško župnijo, da na primeru obširnega in raznovrstnega opusa svojih umetniških in ročnih – pravzaprav nožnih del – podeli svojo življenjsko izkušnjo. Izjemno bogata razstava njenih del je v župnijski galeriji Obok spremljala in bogatila dogajanja ob 40. Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

Vsi imamo v svojem življenju različne težave in zavore, zaradi katerih – si mislimo – ne moremo živeti v polnosti. Vendarle nam Božji glas govori, da z Jezusom lahko zares živimo in živimo v obilju (»Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.« Jn 10,10). Kdo je za to boljši primer kot Angela Medved, ki je nezmogoča uporabljati roke za kakršnakoli opravila. Imela je možnost vdati se samopomilovanju in brezupu, pa tega ni storila, ker je verovala v resničnost Jezusovih besed. Verovala je (»Saj v veri hodimo in ne v gledanju.« 2 Kor 5,7) in se spravila k delu. To, kar s svojimi nogami ustvarja, lahko resnično imenujemo čudež, ne samo zaradi tehnične dovršenosti, pač pa predvsem zaradi čiste ljubezni, ki sije iz njenih del.

Človeka ob pogledu na njena dela preveva eno samo čudenje, ki je začetek vsakega umevanja. To je čudenje ob stvarstvu. Ko ste njene slike enkrat videli in se nanje osredotočili, nikoli več ne boste preproste živali ali rastline obravnavali kot nekaj samo po sebi umevnega, ampak boste umeli, da je Božji dar človeku, ga spoštovali in boste zanj hvaležni. Čudenje ob naravi je neprestani klic k premišljevanju, kako dober je šele Stvarnik, če so že njegova dela tako zelo dobra (»Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro.« 1 Mz 1,31)! Celotno delo Angele Medved prinaša sporočilo upanja za vse ljudi, ki dvomijo in ne vidijo dobrega, ki jih obdaja. Govori nam, da Bog svojih stvaritev ni zapustil, tu je, da nas do preobilja napolni z vsakršnim blagoslovom. In Angela Medved – katere dela so hvalnica stvarstva in Boga v njem – je za to živa priča in prerok.

Z levo nogo piše, riše, ustvarja prave umetnine v najrazličnejših tehnikah. »Če česa ne znam, se potrudim in se naučim. Kar znate drugi delati z rokami, hočem sama poskusiti in se naučiti z nogami.« In tako se je pri 56 letih poskusila v slikanju – danes ji gre od nog slikanje s tempero, z oljem, z akrilnimi barvami – na platno ali steklo ali papir; plete vse od debelih nogavic do prečudovitih izdelkov iz najfinejše preje; kvačka, kleklja, izdeluje tapiserije in makrameje; s šivanko in nitjo ustvarja čudovite podobe; šiva si oblačila, ureja svoj vrtiček, kuha in pospravlja. In ko si 77-letna spretno uredi še pričeksko – glavnik drži z levo nogo, ali vdene sukanec v šivanko v prvi potezi, si potihoma obljubimo: »Nikoli več ne bom tožila, da česa ne zmorem!«

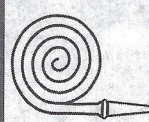
Angelina vedrina in izjemna želja in volja – znati, naučiti se, ustvarjati sta nas v tem tednu bogatila.

Uživali so tudi otroci v OŠ Ferda Vesela, kamor so jo povabili za spodbudo radovedni mladeži. Občudovali smo jo odrasli, saj je z veseljem odgovarjala na naša radovedna vprašanja in rada pokazala, kako ustvarja.

»Da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju!« Angela ga ima in ga deli z drugimi. Bogu hvala za ta pričevanja življenjskega optimizma, vere in zaupanja v Božjo dobroto.

P. M.

POOBLAŠČENI SERVIS GASILNIKOV

Janez Borštnik K.D.

Stranska pot 1/1c, 1290 Grosuplje

tel.: 01/788 25 30, fax: 01/788 25 31

net: www.gasilni.com

GSM: 041/744 866

- POOBLAŠČEN SERVIS GASILNIH APARATOV
- MERITVE IN PREGLED HIDRANTNIH OMREŽIJ
- TRGOVINA Z GASILNO OPREMO
- TEHNIČNO SVETOVANJE

Delavnica: Višnja Gora

USTVARJALNICE FIMO MASA

Poletne likovne delavnice v galeriji likovnikov Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični so letos prvič potekale vsak dan od 6.7. do 9.7.2009. Zbrali smo se ob devetih zjutraj in ustvarjali do treh popoldne. Naša tema je bila FIMO masa, zato smo se spoznavanja polimerne gline lotili sistematično.

V ponedeljek smo po uvodnem predavanju o FIMO masi, o področjih uporabe in o različnih tehnikah oblikovanja, načeli prvi FIMO zavojček in praktično uporabili svoje znanje. Glede na to, da je leto 2009 leto kolaža, smo napravili kolaže na temo »prijateljstvo« kar iz FIMO mase. Z uporabo različnih tehnik smo oblikovali zanimive perle v različnih barvah, strukturah, vzorcih in dimenzijah. Vse izdelke smo utrdili v pečici in jih pripravili za nadaljnje oblikovanje.

V torek smo po izčrpnem predavanju in razmišljanju o nakitu, perle sestavili v unikaten nakit. Naslednji dan se smo zaradi prostorske stiske v likovni galeriji preselili v kulturni dom in nadaljevali z ustvarjanjem. Narisali smo vse svoje asociacije na temo prijateljstvo, risarske izkušnje pa smo prenesli v oblikovanje ročaja jedilnih žlic. Nastale so čudovite žlice z ročaji iz FIMO mase. Zaradi prevelikega trošenja surovin v 21. stoletju smo se vprašali, kaj lahko kot umetniki naredimo za razvoj ekološke osveščenosti. Iz tetrapakov smo izdelali praktične pisarniške pripomočke. Ugotovili smo, da je v današnji družbi nujno potrebno ločeno zbiranje odpadkov. Glede na to, da smo tudi pri oblikovanju iz FIMO mase dobili nekaj odpadkov, smo tudi te uporabili za nakit, štampljke in za nenavadne figurice. V četrtek smo dokončali nakit in ga polakirali s posebnim lakom. Za zaključek smo se še fotografirali in si fotografije tudi ogledali na računalniku.

Zahvaljujemo se društvu likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični, še posebej predsednici Milki Gruden. Hvala KD Vidovo Šentvid pri Stični za prijaznost in izposojajo prostorov kulturnega doma. Za razumevanje in za pomoč pri dobavi materialov se zahvaljujemo trgovini Kašča iz Ivančne Gorice.

Katja Adamlje

Ustvarjalo je 16 mladih umetnikov, ki so zapisali svoja doživetja in višje z »USTVARJALNIC«.

Na delavnicah je bilo zelo dobro, naučili smo se veliko novih tehnik. Mentorica Katja Adamlje je bila zelo prijazna in potrpežljiva. Tisti, ki niste obiskali delavnice, vam je lahko žal.

Ernestina, Sara in Ajda

Na delavnicah pri Katji Adamlje je bilo zelo zabavno. Iz FIMO mase smo naredili zelo veliko stvari, npr. nakit, kolaž, okraske za jedilni pribor. Zelo sem vesela, da sem se lahko vpisala v to delavnico v kateri sem izdelovala stvari iz FIMO mase.

Lucija Balant

Po mojem mnenju je bilo zelo dobro na delavnicah FIMO mase. Izdelali smo različne stvari. Naša mentorica Katja je bila zelo potrpežljiva in prijazna. Tisti, ki niste obiskali delavnice vam je lahko zelo žal.

Anja Fajdiga

V ponedeljek se je v galeriji pričela ustvarjalna delavnica iz FIMO mase. Izdelovali smo nakit iz FIMO mase, okraske za žlice in pa pisarniški pribor iz ekološkega papirja. Najbolj mi je bila všeč izdelava nakita, saj sem spoznala veliko novih tehnik ustvarjanja. Delavnice so se uspešno končale, našo razstavo pa si lahko ogledate 1. avgusta v knjižnici Ivančna Gorica.

Petra Kuplenk

Delavnice so mi bile zelo všeč. Spoznali smo različne tehnike oblikovanja iz FIMO mase, ki smo jih uporabili tudi pri izdelavi zanimivih izdelkov. Bilo je zelo zabavno.

Špela Zupančič

Na delavnicah je bilo je bilo zelo dobro. Naučili smo se veliko novih stvari. Katja nam je z veseljem pomagala. Bilo je res super.

Janja Medved

Na tej delavnici je bilo zelo dobro. Veliko smo se naučili o FIMO masi. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sestavili nakit in se fotografirali. Upam da bo taka delavnica še drugo leto.

Brigita Kuplenk

Na delavnicah najbolje je, ker Katja jih uči in vedno hudo naredi. Če tudi na telefonu je bila, nas je zabavala, pri njej veliko smo se naučili in to tudi pridobili. Zaradi tega delavnica moja najljubša je bila leta 2009.

Branka Podlesnik

Delavnica se nam je zdela zelo zanimiva in poučna.

Maja, Neža, Nika

Ustvarjalnice so bile meni in še mnogim drugim zelo všeč. Presenečale so me barve in razni vzorci, ki jim kar ni bilo konca. Od ustvarjalnic bomo zagotovo domov odnesli lepe spomine in tudi umetniške izdelke, mentorici Katji pa še posebno zahvala, da nas je vse to naučila.

Tanja Adamlje

Letos sem se prvič udeležila delavnice iz FIMO mase. Izdelovali smo veliko stvari. Naredila sem dve ogrlici, tri zapestnice in uhane. Najlepši izdelki pa so mi bile okrašene žlice. Bilo je zelo lepo. Upam, da bom še naslednje leto obiskala to in tudi kakšno drugo likovno delavnico.

Neža Livk

LIKOVNA RAZSTAVA UMETNIN NA PLATNU IN IZ FIMO MASE BO 1. AVGUSTA 2009

Naše umetniške izdelke in fotografsko razstavo si lahko ogledate v knjižnici v Ivančni Gorici. Otvoritev razstave bo 1.8.2009, ob 10. uri. Istočasno bo tudi otvoritev razstave slikarjev, ki slikajo v galeriji likovnikov Ferda Vesela. Tema slikarskih del je poletje.

Vljudno vabljeni!

NA LETNEM GLEDALIŠČU POLEG JURČIČA TUDI LEVJI KRALJ

Potem, ko je Plesna šola Guapa lansko leto na Jurčičevi domačiji uprizorila največjo plesno formacijo na Dolenjskem, kakor so poimenovali predstavo, je letos ob koncu šolskega leta zaživela še produkcija Levji kralj.

Približno 300 obiskovalcev si je lahko 14. junija ogledalo plesno produkcijo znanega muzikala Levji kralj, v katerem so nastopili vsi plesalci Plesne šole Guapa. Poudariti je potrebno, da sta plesna in gledališka uprizoritev v celoti rezultat dela Plesne šole Guapa, kjer pleše približno 100 članov in članic iz celega področja občine Ivančna Gorica.

Kdo je pravzaprav Levji kralj?

V afriških savanah se rodi nov levji princ Simba (Zara Vencelj), to pa povzroči nejevoljo pri njegovem stricu Scaru (Urša Jevnikar), ki s tem postane še drugi dedič prestola. S svojimi zvestimi hijenami tako skuje načrt, po katerem ubije kralja - brata Mufaso (Dunja Verbič), Simbo pa prepriča, da je on odgovoren za očetovo smrt.

Simba tako zbeži iz kraljestva, na svoji poti pa naleti na zabavno bradavičasto svinjo Pumbo (Lea Polončič) in čevkavega puščavskega skakača Timona (Nika Kastelic), ki Simbo posvojita in ga vzgajata v duhu 'hakuna matata', oziroma brezskrbnosti.

Nekega dne pa tedaj odrasli Simba (Kaja Štepic) sreča mladostno prijateljico Nalo (Sergeja Zafran), ki mu pove, kako je pod Scarjevim vodstvom kraljestvo nazadovalo in ga naposled vendarle prepriča, da se vrne ter prevzame odgovornost kot zakoniti dedič prestola.

Nastop je trajal 40 minut in je dodobra razvnel publiko, ki je nastopajoče nagradila z bučnim aplavzom. Tega so se poleg nastopajočih še posebej razveselile plesne učiteljice Maja Pirc, Lea Verbič, Lea Polončič in Katarina Repič. Povejmo pa še, da sta za koreografijo poskrbeli učiteljici Katarina in Maja, ki je skupaj z Gregorjem Zriličem ustvarila tudi sceno, kostume pa je pripravila Gabrijela Štibelj. Sledila je zabava s čevapčiči in kockami, športne navdušence pa sta seveda premamila trampolin in nogometna žoga.

Plesna šola Guapa se ob uspešni postavitvi muzikala zahvaljuje – Občini Ivančna Gorica, KD Muljava, KD Ambrus, podjetjem Sekirnik.com, Harreither d.o.o. in Biba TV, Baru Žogca iz Ambrusa ter vsem, ki so pomagali pri izvedbi Levjega kralja.

mš

AVGUST

17. 8. - 22. 8. 2009: OTROŠKA USTVARJALNA DELAVNICA - likovna delavnica; Družbeni center

Tudi tokratna delavnica bo potekala pod vodstvom odličnih pedagogov iz domačih logov – Marcela - Talta Laha, Danice Petrič in Valentine Vodenšek. Potekala bo pet dni ter se končala z zaključno produkcijo.

29. 8. 2009 ob 20 uri: TONY CETINSKI - koncert; Krška jama

Tony Cetinski je znani hrvaški pop pevec, ki je avtor številnih priljubljenih glasbenih hitov na Hrvaškem. Njegov najljubši instrument je klavir, igra pa tudi bobne in kitaro. Njegove uspešnice kot so Svetica, Blagor onim ko te ima, Čovek od leda, Lagala nas mala... so preplavile tudi slovenske glasbene vrhove.

SEPTEMBER

5. 9. 2009 ob 19 uri: AKORD - koncert; cerkev sv. Kozme in Damjana

KVARTET AKORD sestavljajo izkušeni glasbeniki: violinist Klemen Bračko, harmonikar Aleš Praznik, kitarist Matjaž Brežnik in kontrabasist Marjan Šeško.

Izredno zanimiva instrumentalna zasedba jim omogoča širok in pester in program. Repertoar Kvarteta Akord sestavljajo romance, balade in temperamentni plesi glasbenih izročil slovenskega Prekmurja, Madžarske, Romunije ter Rusije.

6. 9. 2009 ob 15 uri: ŽENSKES & MOŠKI - 3.del; Špas teater; Krška jama

Po dveh uspešnicah v produkciji Špas teatra žensk.com in moških.com, je tu zadnji del trilogije o žensko-moških odnosih. PRIŠEL JE ČAS SOOČENJA! ŽIVLJENJSKE ZGODBE IMAJO VEDNO DVA POGLEDA – ŽENSKEGA IN MOŠKEGA! SPOPAD JE NEIZBEŽEN!

Kaj se je spremenilo od časov Adama in Eve? Kaj bi se zgodilo, če bi vloga žensk prevzeli moški? In obratno?

ŽENSKES: »Zgodilo se je! Ženske vsega sveta, to je vaš trenutek, uživajte ob pogledu: kaj bi se zgodilo ... če bi bili moški taki, kakor si jih želijo ženske? MOŠKI: »Ali obstaja idealen svet za nas?«

Zaprte oči in predstavljate si, kakšen bi bil svet, če bi bile ženske takšne, kakršne si želijo moški...«

V tretjem delu trilogije bomo videli tudi znane Slovence, ki se bodo med drugim preizkusili v vlogah osebnosti, ki so zaznamovale svetovno zgodovino.

13. 9. 2009 ob 15 uri: PERPETUUM JAZZILE - koncert; Krška jama

Vokalni ansambel Perpetuum Jazzile pod taktirko umetniškega vodje Tomaža Kozlevčarja, je edini slovenski jazzovski zbor in bo letos dopolnil že 25. leto delovanja. Njegov repertoar predstavlja atraktivni izbor vokalne jazzovske in popularne glasbe. Stilno široki a cappella in običajno tudi s strani vrhunskih jazz instrumentalistov spremljani repertoar Perpetuum Jazzile, ki koncertira v najrazličnejših številčnih sestavih, se razteza od brazilske bossa nove, swinga, close harmony stila, do z jazzom bolj posredno povezanih funka, gospla in popa. Perpetuum Jazzile svojim poslušalcem ponuja zanimiv splet vokalnih jazzovskih harmonij in ritmov, dotakne pa se jih zlasti z odličnimi solisti, sproščeno in mladostnim žarom. Glasba Perpetuum Jazzile poslušalca neizogibno napolni z energijo in mu obenem prišepne: »Pozabi, da se ti mudi«.

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. Grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivancna@gro.sik.si

POLETNI DELOVNI ČAS:

Od ponedeljka do petka od 11. do 18. ure,
ob sobotah – zaprto.

OTVORITEV LIKOVNE RAZSTAVE Likovnega društva Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični bo v soboto, 1. avgusta, ob 10. uri dopoldan. Likovno društvo se bo predstavilo s poletnim ustvarjanjem, motivi bodo dopustniški, morski. Mlajši člani društva bodo prav tako pokazali, kaj so že ustvarili v poletniškem času iz fimo mase. Vabljeni. Razstava bo na ogled do konca poletja.

NISO SAMO REKLAMIRANE KNJIGE VRE-DNE BRANJA: Med poletnicami se knjižne police z lahko literaturo hitro praznijo, še posebej pa bralci hlastajo za novimi knjigami. Seveda novosti ne dosežejo vseh takoj, zato knjižničarji radi opozorimo še na druge knjige, ki so vredne branja, čeprav niso ravno domet trenutnega reklamnega bombardiranja. V naši knjižnici poteka kar nekaj takih akcij:

POČITNIŠKI BRALNI SREČELOV bo tudi letos potekal v mesecu avgustu. Pripravljali bomo kompletne knjige za otroke, mladino in odrasle. Te knjige skrijemo v pakete in bralec ne ve, kaj si izposodi. Na ta način se zabavamo, marsikdo pa tako pride do knjige, ki je sicer mogoče nikoli ne bi prebral.

BILTEN BERI, BERI, MICIKA je bilten z bralnimi predlogi. Knjižničarji si med sabo že dolgo

pripravljamo kratka bralna priporočila in obnove, v pisarni si jih pustimo na mizi, v šali pa smo to poimenovali Beri, beri, Micika. Nabralo se je že blizu 2000 bralnih zaznamkov, tokrat pa jih 50 objavljamo v poletniškem biltenu, ki ga dobite v knjižnici.

POT K SEBI pa je naslov biltena, ki smo ga pripravili za vse, ki se želijo med poletnicami malce bolj poglobljeno ukvarjati s sabo. To so bralnih nasveti za srečanja s sabo, dvajset bralnih sladkorčkov: tako romanov kot poučnih knjig. Prav tako ga dobite na knjižničnem pultu.

POČITNIŠKA PONUDBA BIOGRAFSKIH IN POTOPISNIH ROMANOV poteka v knjižnici v Ivančni Gorici iz istega razloga kot druge poletniške spodbude za malce »drugačno« branje. V prvem nadstropju smo vam na vidnejše mesto pripravili biografske romane, kasneje pa bomo še potopisne romane. Oboje lahko celoviteje dopolni naše poletniško spoznavanje ljudi, krajev in običajev.

Kjerkoli že boste, želimo vam prijeten oddih s knjigo ☺.

TUDI OBČINA IVANČNA GORICA IMA MLADO PUNK ROCK ZASEDBO

Vsi, ki še ne poznate mlade punk rock zasedbe B.T.K., je sedaj pravi čas, da spoznate mlade glasbene ustvarjalce, ki prihajajo iz različnih koncev občine Ivančna Gorica. Skupina B.T.K. je štiričlanska zasedba, v kateri igrajo: Matic Zorec (bas kitara in vokal), Uroš Zorec (kitara in vokal), Anže Ivanjko (kitara), ritem skupine pa drži Aljaž Omejec (bobni).

NAJSFEST

Leta 2008 je skupina odpotovala na tekmovanje mladih glasbenih skupin z imenom Najsifest pod okriljem Zveze glasbene mladine Slovenija, ki je potekal v okviru festivala Lent v Mariboru. Žirija je za zmagovalce izbrala prav Ivanško skupino B.T.K. Z zmago na omenjenem festivalu pa so se skupini B.T.K. odprla vrata v svet glasbene industrije.

GLASBENA MLADINA SLOVENIJE IN MEDNARODNA GLASBENA MLADINA

Veliko zaslug za prodor skupine B.T.K. na slovensko sceno ima predvsem Mednarodna zveza Jeunesses musicales International (JMI), ki deluje od leta 1945, ima sedež v Bruslju, vanjo pa je vključenih več kot 60 držav članic s celega sveta. Članice povezuje skrb za vzgojo mladih na področju glasbe. Tako v svoje projekte vključujejo predvsem mlado publiko, ki ji želijo približati kakovostno glasbo ne glede na vrsto. Hkrati skrbijo tudi za mlade glasbenike, ki jim na poti v svet profesionalnih glasbenikov omogočajo različne domače in mednarodne izkušnje. Prav omenjena organizacija je ivanški punk skupini omogočila koncert in pa predvsem potovanje v evropsko prestolnico Bruselj.

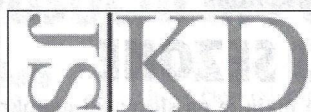
B.T.K. - GOSTITELJI

Fantje iz skupine B.T.K. so bili kot zmagovalci Najsifesta deležni izmenjave evropskih glasbenih ustvarjalcev. Lepa nagrada ni kaj. Tako so v ponedeljek, 29. 6., v Ivančni Gorici gostili dve belgijski skupini. Fantje iz skupine B.T.K. so gostom kar se da najboljše prikazali in predstavili lepote naše občine. Najbolj pa je goste iz Belgije presenetila prava slovenska hrana na turistični kmetiji Obolno. Za konec druženja pa je skupina B.T.K. orga-

nizirala majhen, a prijeten koncert v baru JAMA v Stični, kjer sta nastopili skupini Perils of Penelope in Kaat en Daan iz Belgije. Zahvale gredo predvsem lastniku lokala Domnu Okrožniku, ki slovi kot izjemen organizator kulturnih prireditev in ki je gostom iz Belgije omogočil nepozaben koncert v Stični.

B.T.K. - GOSTJE

V sredo, 1. 7., je skupina B.T.K. odigrala zadnji koncert pred odhodom v Belgijo. Ivanški punkerji so dodobra ogreli množico poslušalcev v Kranju. Omenjeni koncert je služil kot generalka pred odhodom v Belgijo. V četrtek, 2. 7., se je odprava, ki so jo sestavljali skupina B.T.K., Bojan Zorec (vovnik) in Matej Smrke (moderator in zunanji sodelavec Glasbene mladine Slovenije), s kombijem odpravila na pot proti Belgiji. Po 12 urah vožnje je odprava prispela v Bruselj. Naslednjega dne je skupina B.T.K. odigrala svoj prvi koncert v parku ROYAL. Prijeten koncert, na katerem je nastopilo devet skupin iz Belgije, Švedske in Slovenije. Po končanem koncertu pa je sledil improvizatorski koncert, na katerem so nastopili predstavniki vseh skupin skupaj. Slovenijo je zastopal Matic Zorec z bas kitaro. Koncert se je končal v poznih večernih urah, zato se je skupina odpravila v svoje sobe na zaslužen počitek. V soboto, 4. 7., si je odprava ogledala znamenitosti Bruslja. Po krajšem ogledu prestolnice je sledil koncert, ki je potekal v stari zapuščeni tovarni v centru Bruslja. Zahtevna publika je uživala ob ritmični slovenski panki. Odigran koncert je bil pika na i gostovanja v Belgiji. Po končanem koncertu se je odprava s težkim srcem poslovila od gostiteljev in se odpravila na dolgo pot proti Sloveniji.

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Ivančna Gorica, Cesta II. grupe
odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, Slovenija
Tel.: 01 786 90 70, 051 675 238, Fax: 01 786 90 75, E-mail:
oi.ivancna.gorica@jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

NAPOVED AKTUALNIH RAZPISOV

FILMSKI FESTIVAL JOŽETA GALETA

Prijave filmov za drugi filmski festival zbiramo do 15. avgusta 2009. Prosimo, da podpisano prijavnico s pripisom »za Filmski festival Jožeta Galeta«, pošljite na naslov: Zveza kulturnih društev Grosuplje, Adamičeva cesta 16, 1290 Grosuplje. Izmed vseh prispelih filmov bosta selektorja sestavila tekmovalni program. Tričlanska žirija bo izbrala zmagovalca v dveh kategorijah: dokumentarni in igrani film. Nagrade bodo podeljene po ogledu filmov na dan festivala, 9. oktobra 2009. Organizatorji: Kulturno društvo Smila Grosuplje, Zveza kulturnih društev Grosuplje in JSKD OI Ivančna Gorica.

OBMOČNO SREČANJE LITERATOV SENIORJEV

Na srečanje se do 15. avgusta lahko prijavi vsi literarni ustvarjalci, ki so starejši od 40 let in so občani treh občin: Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Na naš naslov pošljite svoja kratka prozna dela, poezijo, prizor dramskega besedila ali pa krajši literarni esej. Srečanje, ki bo 21. septembra v Mestni knjižnici Grosuplje, bo vodila literarna ustvarjalka Ana Porenta.

KOLAŽ, OBMOČNA RAZSTAVA IN SREČANJE ODRASLIH LIKOVNIH USTVARJALCEV

Prijave za razstavo na letošnjem območnem nivoju, ki jo bomo odprli v torek, 29. septembra 2009, ob 17. uri v galerijskih prostorih Muzeja krščanstva na Slovenskem v Stični, so možne še do konca avgusta. Letošnja strokovna spremljevalka, likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, bo strokovno pregledala prijavljena likovna dela, se pogovorila z ustvarjalci in naredila izbor za regijsko razstavo sredi novembra na Turjaku.

MALA ŠOLA RISANJA Z JUDITO RAJNAR

Prijave za risarsko šolo za otroke od 4. do 10. leta zbiramo od 1. do 30. septembra 2009. Šola bo potekala jeseni z uvodnim srečanjem v sredo, 30. septembra 2009, ob 17. uri v garderobi kulturnega doma v Grosupljem. Otroci bodo deset zapore-

dnih sred ustvarjali z likovno pedagoginjo Judito Rajnar. Njihovi likovni izdelki bodo ob koncu šole razstavljeni na prvi pravi razstavi ob dnevu odprtih vrat. Organizatorja: ZKD Grosuplje in JSKD OI Ivančna Gorica.

ROCK MARATON, KONCERT ROCK IN ALTERNATIVNIH GLASBENIH SKUPIN

Prijave za predstavitev skupin na drugem rock maratonu v soorganizaciji s KD Stična zbiramo do petka, 11. septembra. Na maratonu, ki bo potekal v soboto, 3. oktobra 2009, v Stični, bo potekal tudi izbor za nastop v okviru Festivala Stična. Skupine bo strokovno spremljala in naredila izbor tričlanska komisija. V dopoldanskem času bo v kulturnem domu v Ivančni Gorici potekal seminar za uglasbitev besedil za rockovske skladbe.

LUTKOVNI ABONMA 2009/2010

Od 1. do 30. septembra bomo zbirali prijave za tretji lutkovni abonma za otroke občine Ivančna Gorica. Tudi letos bodo v programu štiri najboljše, poučne, zanimive in zabavne zgodbe slovenskih lutkarskih ustvarjalcev, in sicer začnemo v petek, 2. oktobra 2009, ob 17.30 v kulturnem domu v Ivančni Gorici. Sledile bodo še predstave decembra, februarja, marca, kot peto predstav bomo vsem abonentom omogočili brezplačno lutkovno dopoldne v družbi izbranih lutkovnih skupin, ki se bodo predstavile na regijskem srečanju lutkarjev Osrednje Slovenije sredi aprila 2010. Lepo vabljeni k vpisu!

JSKD OI Ivančna Gorica
www.kultura-ustvarjanje.si

Za konec pa se je treba zahvaliti predvsem Bojanu Zorc, ki je profesionalno in predvsem varno odpeljal celotno pot v Bruselj in nato tudi nazaj v Slovenijo. Hvala pa tudi staršem skupine B.T.K., ki so sodelovali in

podpirali njihove sinove na njihovi poti. HVALA!
Lep glasbeni pozdrav in prijetno dopustovanje.

Matej Smrke

AMD Šentvid pri Stični

NA POLOVICI SEZONE

Po dirki za evropsko prvenstvo v Šentvidu pri Stični zadnjega maja je na slovenski motokrosistični sceni sledil slab mesec premora, do četrte dirke letošnjega državnega prvenstva, ki je potekala na dirkališču v Stranski vasi pri Semiču. Na dirki 25. junija je nastopila tudi 16-terica članov AMD Šentvid pri Stični.

Ker je od zadnje dirke državnega prvenstva minilo že več kot dva meseca, je bila dirka v Beli krajini še toliko bolj težko pričakovana. Zbralo se je lepo število voznikov v petih kategorijah, drugič letos pa so se predstavili tudi vozniki štirikolesnikov. V najšibkejšem razredu MX 65 junior si je zmago privozil David Gorkič (GAS Vrtežba) pred voznikom AMD Šentvid pri Stični Janom Pancarjem. Oba sta v istem zaporedju tudi na trenutni lestvici sezone. Na drugem mestu po štirih dirkah je tudi Luka Kutnar v kategoriji MX 85. V Stranski vasi je ponovno zaostal le za letos nepremagljivim Timom Gajserjem (AMD Feroda Celje). Oba se bosta konec avgusta pomerila tudi na dirki evropskega prvenstva v Brežicah, za Kutnarja bo to prva mednarodna preizkušnja, medtem ko je Gajser trenutno vodeči v evropske prvenstvu EMX 85. V Stranski vasi je bil peti še en predstavnik šentviškega društva Aljaž Lampret, sicer četrtouvršeni v prvenstvu.

Kategorija MX 125 je bila tokrat najštevilčnejša, v njej pa so nastopili tudi trije člani AMD Šentvid pri Stični. Najbolje je šlo Roku Virantu, ki je bil osmi, medtem ko je Marko Drvar končal na 15. mestu, Klemen Porenta pa mesto za njim. Zmaga je pripadla trenutno vodečemu Klemenu Gerčarju (AMD Feroda Celje). Najbolj zanimivo je bilo, kot je to že v navadi, v kategoriji MX Open. Za zmago sta se potegovala Sašo Kragelj (Geodrill racing team) in Jaka Može (AMD Trebnje). Slednji je moral priznati premoč Kraglju v obeh vožnjah. Za visoka mesta pa se je potegoval tudi Damjan Smrekar, najuspešnejši izmed peterice šentviških motokrosistov v omenjeni kategoriji. Zlasti prvo vožnjo s tretjim mestom si velja zapomniti, medtem ko je v drugo končal le na šestem mestu. Skupaj je to zadostovalo za četrto mesto, kljub temu pa je po dirki na lestvici prvenstva napredoval za mesto. Sedaj nadaljevanje prvenstva na domači progi v Šentvidu, pričakuje na tretjem mestu. Izmed ostalih šentviških predstavnikov je Borut Koščak dosegel sedmo mesto, ostali pa so si privozili nekaj točk; na 16. mestu Peter Silc, na 17. Robert Kavšek, na 20. Jure Kavšek in na 21. Rok Pečjak.

In kako je bilo pri veteranih? Prepričljivo zmago je osvojil Bogomir Gajser (AMD Feroda Celje), za še tretje drugo mesto na dirki za društvo iz Šentvida pa je poskrbel Igor Pancar. Stane Pečjak je bil šesti, Milan Žvan 10. in na robu uvrščenih še Jože Berdajs na 15. mestu.

Matej Šteh

ZOPET BO ZAHRUMELO TUDI V ŠENTVIDU

Dolina pod Kalom bo na prvo septembrsko nedeljo (6. septembra) naslednje prizorišče letošnjega državnega prvenstva.

Prepričani smo, da bodo ob ugodnih vremenskih razmerah na sporedu zopet zanimive in spektakularne vožnje, ki smo jih ljubitelji motokrosa v Šentvidu že vajeni. Ogledali si bomo lahko deset voženj v petih različnih kategorijah, od najmlajših v MX 50 junior do najstarejših v kategoriji veteranov. Tekmovalni dan se bo kot ponavadi začel z jutranjimi vožnjami za uradni trening, od 11. ure dalje pa sledijo prve vožnje v konkurenci.

SMREKAR ZNOVA DO TOČK SVETOVNEGA PRVENSTVA

Letošnji največji motokrosistični dogodek leta v Sloveniji je potekal 11. in 12. julija, ko je AMD Orehova vas organiziralo dirko za svetovno prvenstvo kategorije MX 3 in evropsko prvenstvo kategorije EMX 2. Priložnost za nastop na tako visokem nivoju je izkoristil tudi Damjan Smrekar, član AMD Šentvid pri Stični.

Smrekar je bil na dirki eden izmed trojice Slovencev, ki so nastopili v kategoriji MX 3. V obeh vožnjah je izkoristil poznavanje proge, nastopil v mednarodni konkurenci zelo samozvestno in uspešno pripeljal do cilja, v prvi vožnji kot 15. in v drugi vožnji kot 16. Enajst novih točk za svetovno prvenstvo je lep uspeh za motokrosista iz šentviškega društva, ki ima svoje glavne načrte v obeh slovenskih prvenstvih, nastop na dirki v Orehovi vasi, pa mu je predvsem velika izkušnja. Spomnimo se tudi njegovega lanskega nastopa v Orehovi vasi, kjer je zabeležil visoko 11. mesto. Z večjimi ambicijami sta nastopila preostala dva slovenska predstavnika. Sašo Kragelj je bil šesti, Matevž Irt pa drugi. Damjanu Smrekarju čestitke za nov podvig, ki mu bo še kako prav prišel pred nadaljevanjem domačega prvenstva.

NK LIVAR Ivančna Gorica

MLADI IN AGRESIVNI

Nogometaše ivanškega Livarja čaka zanimiva sezona. Trener Filip Mendaš, ki po uspešno opravljeni lanskii nalogi seveda ostaja v trenerskem sedlu, bo imel na razpolago zelo spremenjeno zasedbo. Pravzaprav je iz »stare« ekipa ostalo le okrog deset nogometašev, vsi ostali so novinci.

V Ivančni Gorici bodo po novem stavili na mladost in agresivnost na igrišču. Želijo si postaviti boljše temelje za delo z mladimi, zato so prevetrili trenerski kader v kadetski in mladinski ekipi, obeta pa se tudi sodelovanje s sosednjim Grosupljem, na posoji v Ivančni Gorici bodo igrali tudi nogometaši iz Interblocka. Tre-

ner Filip Mendaš na pragu nove sezone razmišlja tako: »Ekipa je povsem prenovljena, v njej bo pretehtala mladost. Ne želimo priti v položaj, ko se bomo borili za obstanek. Čim prej bomo torej skušali skočiti proti sredini lestvice, nato pa mirno nadaljevati prvenstvo. Naša aduta bosta agresivnost in velika želja. Trenutno imam na treningih še okrog trideset igralcev, vendar bom to število skrčil na približno 22. Za zdaj še težko ocenjujem moč ekipe, predvidoma pa naj bi glavni vlogi igrala Rok Brezarič in David Kastelic, ki sta bolj izkušena od ostalih. Od mlajših sta najbolj obetavna Tadej Jankovič in

Mladen Džanan.«

Za livarje se bo zares začelo v nedeljo, 9. avgusta, ko se bodo doma pomerili s Šenčurjem.

Lojze Grčman

PLIN – SERVIS

Popravila:
• plinskih štedilnikov in kuhalnikov
• plinskih pečic za ogrevanje
• plinskih luči

Izdelava:
• vodovodnih instalacij
• centralnega ogrevanja

ZVAR – servis plinskih naprav, vodovod in ogrevanje

Milan Sinjur s.p.

GSM: 041 329 724; 051 639 474

RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica

VRAČA SE GORAZD POTOČNIK, ODHAJA UROŠ ŠPARL

Rokometaši SVIŠ-a Pekarne Grosuplje iz Ivančne Gorice bodo sezono po tradiciji začeli nekoliko kasneje kot njihovi kolegi z nogometnega igrišča. Pri športnikih, ki se ukvarjajo z nekoliko manjšo žogo, se je zgodila menjava trenerja. Na klop ivanške ekipe se je po slabih štirih letih znova usedel Gorazd Potočnik, s katerim je povezan bliskovit vzpon SVIŠ-a pred leti, ko so vijoličnit v treh sezonah zamenjali tri lige.

Novi trener obljublja hitro in poletno igro z dobro obrambo, na voljo pa bo imel dokaj spremenjeno zasedbo. Iz kluba sta poleg Jakoba Vukoviča, Denisa Nuhanoviča, Aleša Kržeta in Aljaža Pavliča odšla tudi Gašper Mamilovič in Matej Košir, najverjetneje bo to storil tudi Luka Strnad. Svojo bogato športno pot, ki je trajala vse od njegovega 14. leta, pa bo sklenila, lahko brez slabe vesti zapišemo, legenda kluba – Uroš Šparl. Ta 32-letnik je s SVIŠ-em doživljal vse vzpone in padce, odigral tri prvotligaške sezone in bil veskozi med nosilci igre, še posebej pri obrambnih nalogah. Njegov prispevek pa je postal še posebej opazen tedaj, ko je bil poškodovan in ga je bilo treba nadomestiti.

Kdo pa bo zamenjal omenjene? Med drugimi bo to Roman Šimon, izkušeni zunanji igralec, ki je bil član Prul, ko so te osvojile naslov državnih prvakov, zadnja leta pa je igral v Škofji Loki. Še en novinec je Gregor Pekolj, sosed iz Trebnja, ki je prišel iz novomeške Krke. Gre za močnega levega zunanjega, ki je bil že večkrat na SVIŠ-evi muhi. V vratih bo Pavliča zamenjal Boštjan Markelc, ki je v zadnjih sezonah prav tako branil v Novem mestu. Na črto pa je prišel mladi krožni napadalec Tevž Grandovec, ki ga je posodil Trimio. Pomembni sta tudi odločitve Francija Zidarja, da bo klubu pomagal vsaj še eno sezono, in vrnitev poškodovanega Aleksandra Polaka, ki je zaradi težav s kolenom izpusil skoraj vso lansko sezono. Ostala mesta bodo dopolnili nadarjeni in prizadevni igralci iz domače rokometne šole. »Klub mi je za cilj postavil obstanek v ligi, jaz pa pravim, da bomo četrti. Nobena ekipa razen morda ene ali dveh v 1. B-ligi namreč po kakovosti ne odstopa. Slabši kot v lanskii sezoni, torej osmi, pa gotovo ne bomo,« je bil v napovedi jednat novi strateg SVIŠ-a Gorazd Potočnik.

Lojze Grčman

EKOFLAM Šentvid pri Stični OGREVALNA TEHNIKA

- Toplotne črpalke • Solarna tehnika
- Obnovljivi viri energije
- Klimatske naprave
- Vodovod • Ogrevanje

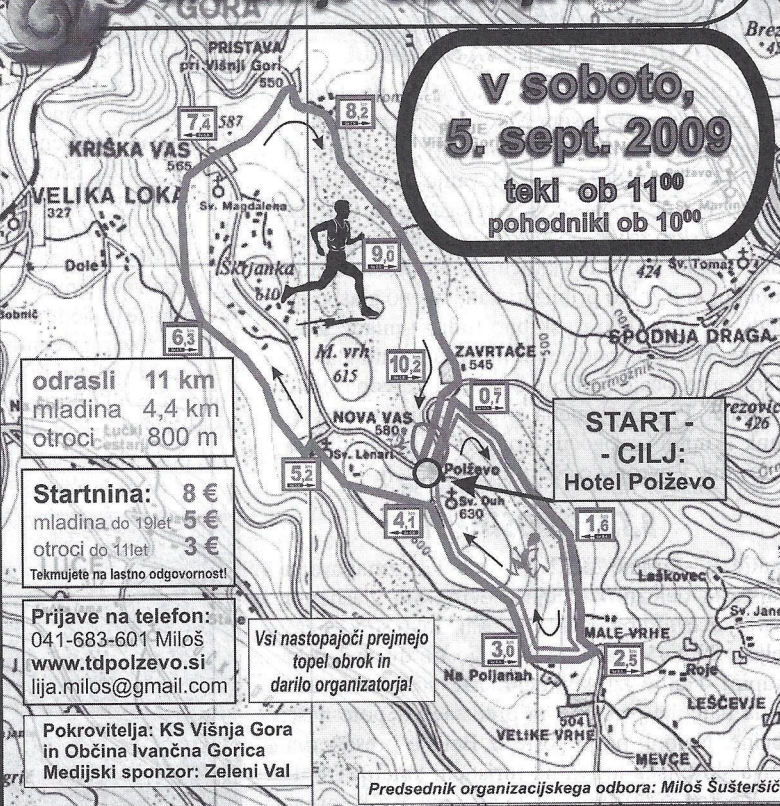
E-mail: ekoflam@volja.net

GSM: 041/626-146, Telefon: 01/7878 283

Turistični društvi POLŽEVO in VIŠNJA GORA organizirata za starejše, mlajše in najmlajše

5. KREVSOV TEK
po KRIŠKO-POLŽEVSKI PLANOTI
vključen v TEKE DOLENJSKE 2009
za pokal Dolenjskega lista
In v akcijo "Slovenija teče"

**v soboto,
5. sept. 2009**
teki ob 11⁰⁰
pohodniki ob 10⁰⁰

odrasli 11 km
mladina 4,4 km
otroci 800 m

Startnina: 8 €
mladina do 19let 5 €
otroci do 11let 3 €
Tekmujete na lastno odgovornost!

Prijave na telefon:
041-683-601 Miloš
www.tdpolzevo.si
lija.milos@gmail.com

Vsi nastopajoči prejmejo
topel obrok in
darilo organizatorja!

Pokrovitelj: KS Višnja Gora
in Občina Ivančna Gorica
Medijski sponzor: Zeleni Val

Predsednik organizacijskega odbora: Miloš Šušteršič

OBČINSKA LIGA V DVORANSKEM NOGOMETU

DELTA NEW WAVE TRDNO V SEDLU

Končal se je spomladanski del občinske lige v dvoranskem nogometu. Kot vse kaže, si je 1. mesto v 1. ligi po rednem delu (pred končnico) že zagotovila ekipa Delta new wave. Samo še teoretično jo lahko prehitita naslednji dve ekipi, če zmagata vse tekme, Delta pa vse izgubi. Sicer pa se bodo v končnico štirih ekip, ki se bodo borile za prvraka, po vsej verjetnosti uvrstile trenutno štiri prvouvršene ekipe, medtem ko se bodo zadnje tri poskušale izogniti zadnjemu mestu, ki vodi v drugo ligo. V drugi ligi še naprej ostaja zapleteno. Za prvo mesto po rednem delu še naprej konkurirajo vsaj 4 ekipe, za končnico štirih pa je v igri vsaj še ekipa TD Grča. Vse se bo razpletlo jeseni. Ta del se bo začel 30. avgusta.

1. LIGA

mesto	ekipa	tekme	zmage	remi	porazi	goli	razl.	točke
1.	DELTA NEW WAVE	9	9	0	0	46 : 4	+42	27
2.	MIZAR. TRUNKELJ KRKA	9	5	2	2	29 : 21	+8	17
3.	MIZ. GNIDOVEC SP. BREZOVO	8	3	3	2	23 : 20	+3	12
4.	DIXI	9	3	3	3	18 : 18	0	12
5.	BAR PR LIVARNI	8	2	0	6	18 : 33	-15	6
6.	ŠD AMBRUS	9	2	0	7	17 : 37	-20	6
7.	FSK MAFIJOZI	8	1	2	5	15 : 33	-18	5

2. LIGA

mesto	ekipa	tekme	zmage	remi	porazi	goli	razl.	točke
1.	RONDO BAR - ŠD TEMENICA	9	4	4	1	29 : 14	+15	16
2.	BENCIN. SERVIS ZAGRADEC	8	4	3	1	18 : 14	+4	15
3.	ŠDM KRKA	9	3	5	1	25 : 20	+5	14
4.	ELEKTRO SENICA	8	4	0	4	30 : 21	+9	12
5.	TD GRČA	8	3	1	4	20 : 21	-1	10
6.	VIRIDIN HRAM STIČNA	9	2	2	5	20 : 39	-19	8
7.	BAR NA POSTAJI	9	1	3	5	12 : 25	-13	6

Najboljši strelci so trenutno: v 1. ligi vodi Uroš Černivec (Delta new wave) z 10 goli pred Kristjanom Čožem (Mizarstvo Gnidovec Spodnje Brezovo) z 8 goli, tretji je Dušan Škorič (Delta new wave) s 7 goli.

V 2. ligi je najboljši Niko Jefim (Elektro Senica) z 12 goli, sledi Izidor Bregar (ŠDM Krka) z 12 goli, na tretjem mestu sta Franci Perko (Elektro Senica) in Gregor Sinjur (Rondo bar - ŠD Temenica) s po 10 goli.

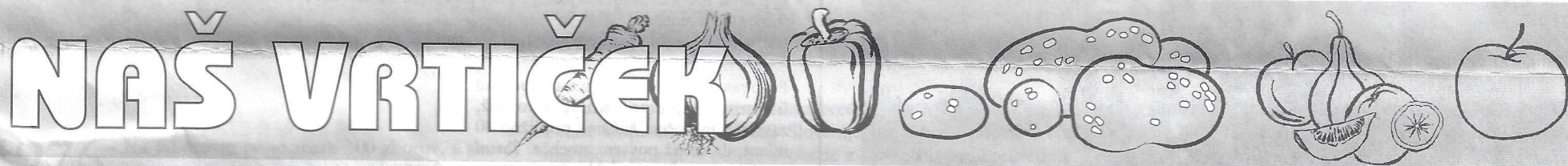
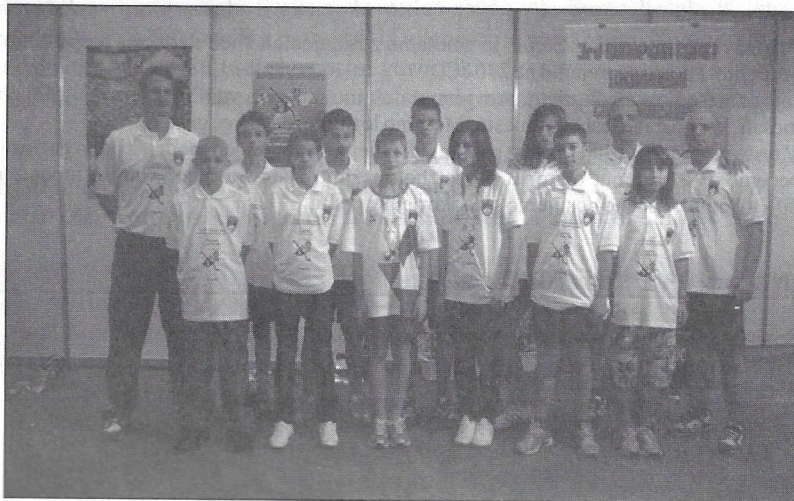
Simon Bregar

Taekwondo klub Kang

ALEŠ TEKAVČIČ NA EVROPSKEM PREVENSTVU

Aleš Tekavčič, član taekwondo kluba Kang, se je že več mesecev pripravljaj na 3. kadetsko evropsko prvenstvo v borilni veščini taekwondo, ki je potekalo od 26. 6. do 28. 6. v Zagrebu. Zadnjih nekaj tednov je pod vodstvom trenerja kluba Kang Tomaža Zakranjška, ki pa je bil izbran za asistentnega trenerja, trdo treniral vsak dan, obiskoval pa je tudi posebne treninge pod vodstvom reprezentančnega trenerja Kristijana Kovačiča. Aleš je zaradi priprave na prvenstvo odšel že 25. 6., navijači pa so mu sledili 26. 6. ter ga spodbujali na tekmovalju. Na žalost navijačev je v predtekmovalju izgubil boj proti bolj izkušenemu borcu in si tako nabral izkušnje za naslednje leto. Alešu Tekavčiču čestitamo za odlično bitko in mu v prihodnje želimo veliko sreče. Ni pa bil edini, ki je našo državo predstavljal na prvenstvu, saj je sodeloval v odlično sestavljeni ekipi. Ostali člani so: Anej Brumec in Ana Petrušič, ki sta osvojila odlični bronasti medalji, Anita Kaltak, Jon Dobrun, Rene Voglar, Jakob Jener in Dunja Lemajič so osvojili odlična peta mesta ter Maša Lemajič in Domen Pirc, ki sicer nista osvojila nobene medalje, sta se pa hrabro borila in ponosno zastopala Slovenijo. Vsem še enkrat čestitamo in jim še vnaprej želimo veliko uspeha!

Tjaša Jevnikar

MESEC JULIJ – MALI SRPAN

Pasji dnevi mrzli in deževni so za vinarja revni.

Spremenljivo in pogosto deževno vreme v zadnjem mesecu sicer bolj spominja na aprilsko, vendar so pogoste plohe, nalive in nevihte že povsem poletne. Med njimi se je ponekod že kar večkrat zapored pojavila tudi toča in povzročila več ali manj škode, gotovo pa jo lahko pričakujemo tudi v prihodnjih mesecih.

Toča je v Sloveniji precej pogost pojav, predvsem od maja do septembra. Poškoduje okrasne rastline, vrtnine, največjo škodo pa ponavadi naredi v sadovnjakih in vinogradih, kjer so posledice vidne še kakšno leto ali dve kasneje.

Ko nas toča preseneti in nam ne uspe pravočasno umakniti ali zavarovati rastlin smo razočarani, žalostni, jezni in obupani. Ves naš trud in delo z rastlinami sta bila zaman. Na, pa spet ne bo pridelka... Pa tako dobro je kazalo... Kaj sploh še lahko naredimo?

Na zelenjavnem vrtu je škoda ponavadi popolna. Mehke in občutljive zelenjavne sadike ne morejo kljubovati trdim udarcem ledenih krogel. Popolnoma poškodovane rastline izpulimo in zavržemo, nekatere (npr. solato, radič ali rukulo) pa lahko tudi

porežemo do tal. Ostalim rastlinam odstranimo poškodovane dele. Vse vrtnine takoj poškropimo z vitaminskim kompleksom za hitrejšo obnavljanje in škropljenje ponavljamo vsak teden.

Na rastlinah so po toči ostale ranice, skozi katere lahko vdrejo različne glivice in rastlina zbolijo. Zato rastlino poškropimo še z ekološkim sredstvom na osnovi sojininega lecitina ali njivske preslice, ki utrjuje celične stene in tako rastlino varuje pred različnimi boleznimi.

Tudi v sadovnjaku se rane na lesu in plodovih zelo hitro okužijo s škodljivimi glivicami in bakterijami. Ranjene plodove okuži sadna gniloba ali monilija, rane na lesu jablanovih dreves pa predstavljajo vdorna mesta za okužbo z jablanovim rakom.

Na grozdju ostanejo rane, skozi katere vdre siva grozdna plesen. Sadna drevesa in trto po toči poškropimo z vitaminskim kompleksom. Proti vdoru različnih glivičnih bolezni v ekološkem pridelovanju vsakih deset dni škropimo z naravnimi fungicidi na osnovi sojininega lecitina ali njivske preslice, v klasičnem pridelovanju pa

s kemičnimi botricidi, sredstvi proti sivi plesni.

Rastlinska higiena je v deževnih letih eno od najpomembnejših opravil vsakega vrtnarja, ne glede na to, ali se z vrtnarjenjem ukvarja poklicno ali ljubiteljsko. Sproti moramo odstranjevati vse odmrle cvetove, da ti ne gnijejo na rastlinah. Vsak cvetni listič, ki je ostal na rastlini, predstavlja potencialno nevarnost za gnolobo. Zato sedaj v slabem vremenu redno odstranjujte cvetove, da bodo rastline zdrave. To pa je tudi najmočnejši vzpodbujevalec cvetenja. Saj smo rastlinam preprečili tvorbo semen, zato poganjajo vedno nove in nove cvetove. Seveda pod pogojem, da imajo rastline na voljo vsa potrebna hranila.

Letošnje deževno vreme je razžalostilo tudi mnoge ljubitelje balkonskih rastlin, saj imamo sedaj poleg vprašanj, na katero lego posaditi rastline,

tudi vprašanje, katere rastline bodo prenesle pogoste dežne kaplje. Na dežju lepo uspevajo rdeče bršljanke, koralne fuksije, begonije z majevimi krili, bolivijska begonija, rumenolistna detelja, kompaktni bidens ter sanvitalija pa tudi drobnocvetni mleček se odlično obnese v dežju. Tudi okrasne trave nimajo problemov z dežjem.

Edina dobra stran slabega vremena je, da nam rastlin, ki so na prostem, ni treba zalivati, a nekateri vseeno kar malce pogrešamo prenašanje zalivalok.

Irena Ihan

- Klasična fizioterapija
- Manualna fizioterapija
- Nevrofizioterapija
- Ročna limfna drenaža
- Fizioterapija na domu

Poletna akcija!!!

Prepričajte se na naši novi spletni strani
www.fizioterapija-mediko.si

Ker ste se odločili, da sebe postavite na prvo mesto!

Mediko d.o.o.

Dedni dol 33, Višnja Gora, 01 7884 631
Dolenjska cesta 156b, Ljubljana, 01 4273 129
mbtel 040 627 915
www.fizioterapija-mediko.si,
mediko@siol.net

KOREKT PLUS –

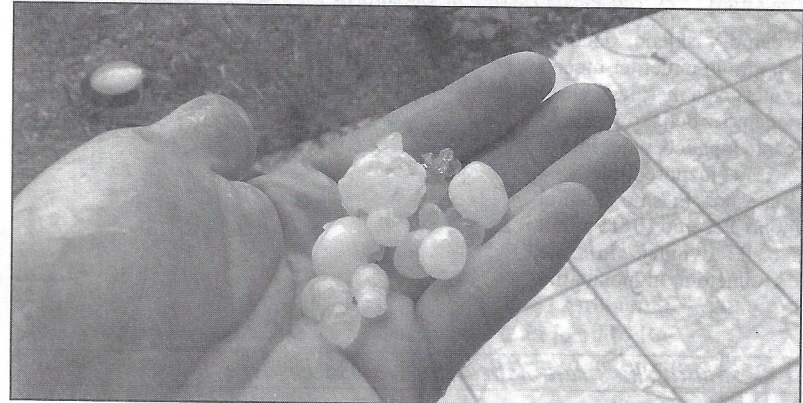
jezikovna šola in storitve, d.o.o.

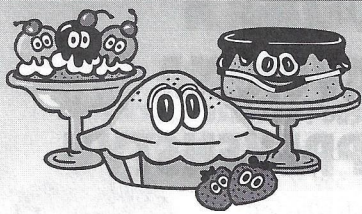

Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora nudi:

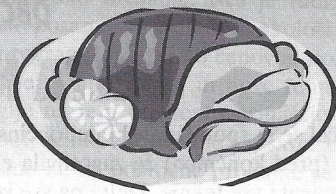
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine za osnovnošolce od 2. do 9. razreda OŠ,
- pripravljani tečaj iz angl./nem. Za 9./9 razred za vstop v srednjo šolo,
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine in nemščine za srednješolce od 1.-4. letnika SŠ v manjših intenzivnih skupinah od 2-6 učencev (pomoč pri težavah glede razumevanja šolske snovi ter dodatno izobraževanje,
- pripravljani tečaj za maturo iz angl. jezika za dijake 4. letnika,
- individualno poučevanje angleščine in nemščine za učence in dijake s težavami v šoli ter pripravljanje študentov na izpite iz angleščine,
- prevajanje iz angl. in nem. in obratno ter lektoriranje različnih angleških, nemških in slovenskih besedil.

Informacije in naročila na tel. 01/ 78 77 244 ali GSM 041 623 634
(prof. Lilijana Štepic).

Gospodinjska stran

SADNI NARASTKI

V prejšnji številki so bili predstavljeni recepti za zelenjavne narastke, tokrat pa smo pripravili še nekaj receptov za sadne narastke, ki so pestra in hranljiva sladica za različne priložnosti. Lahko jih postrežemo tople ali hladne. Oboji bodo zagotovo teknili glede na muhasto poletno vreme.

Uporabimo različno poletno sadje, ki ga lahko kombiniramo s raznimi oreščki, skuto, sadno marmelado ali čokolado. Lahko pa porabimo tudi kakšen dan star kruh in naredimo okusen kruhov narastek z domačimi jabolki. Pa dober tek!

Češnjev narastek

Sestavine: 500 g temnih češenj, žlica sladkorja, 50 ml češnjevega žganja, ščepec pimenta, žlica masla in sladkorja za model, 100 g sladkorja, 6 jajc, 100 g moke, strok vanilje, žlica sladkorja v prahu.

Priprava: češnje razkoščičimo in zmešamo z žganjem in žlico sladkorja ter pustimo kakšno uro, da se prepoji. Pečico segrejemo na 210 °C.

Jajca zmešamo s sladkorjem, previdno vmešamo moko in vaniljina semena. Moke ne smemo preveč mešati, ker postane testo gumijasto. Mešamo le toliko, da ni več grudic.

V testo vmešamo češnje z vsem sokom, jih zlijemo v pomaščen model, ki smo ga posuli s sladkorjem, in pečemo 30–40 minut oziroma dokler ne opazimo zlate skorjice. Manjše modele pečemo približno 20–30 minut. Pečeno posujemo s sladkorjem v prahu.

Narastek z gozdnimi sadeži

Sestavine: liter mleka, 20 dag pšeničnega zdroba, 40 dag gozdnih sadežev, 4 jajca, 7 dag masla, 6 dag sladkorja, sol.

Priprava: Mleko in četrt žličke soli zavremo, vmešamo zdrob in na nizkem ognju med mešanjem kuhamo nekaj minut. Odstavimo in ohladimo. Model za narastek namažemo z maslom. Pečico ogrejemo na 190 °C. Beljake s ščepecem soli stepemo v sneg. Rumenjake, 5 dag masla in sladkor penasto umešamo. Zmešamo z ohlajenim zdrobom. Rahlo vmešamo tudi sneg iz beljakov. Polovico mase zlijemo v model. Obložimo z gozdnimi sadeži in pokrijemo s preostalo maso. Potresemo s kosi masla in pečemo vsaj 45 minut.

Hruškov narastek

Sestavine: 3 hruške, jabolko, 150 g zelo drobno zmletih kruhovih drobtin, jajce, kozarec mleka, žlica sladkorja, za nožev konico vanilje, limona, 2 žlici moke, sol, maslo (za namastitev pekača), klinčki v prahu.

Priprava: Olupimo jabolko in hruške, jih nastrgamo na ostružke in naložimo v plasteh v pomaščen in z drobtinami ter klinčki v prahu pretresen ognjevaren pekač. Vsako plast sadja potresemo z drobtinami, sladkorjem, vaniljo in nastrgano limonino lupino. Zadnjo plast v pekaču potresemo z drobtinami, nato vse skupaj polijemo z dobro razžvrkljanim prelivom iz mleka, jajca, moke in ščepca soli. Pekač damo v pečico, segreto na 200 °C, in narastek pečemo 40 minut. Pečen narastek zvrnemo na pladenj in ga z dvema križnima rezoma prerežemo na štiri dele. Narastek tekne najbolje, če ga ponudimo še toplega.

Kruhov narastek z jabolki

Sestavine: kg jabolok, 12 srednje velikih rezin belega kruha, 140 g masla, 125 g sladkorja, 2 žlici marelične marmelade.

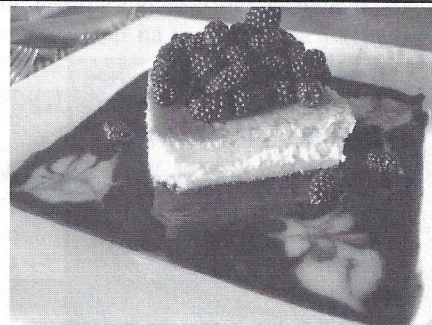
Priprava: Pravokoten pekač (15 krat 15 centimetrov) tanko namažemo z maslom. S kruhovih rezin obrežemo skorjo. 8 rezin pustimo celih, preostale pa zrežemo na trikotnike. Jabolka olupimo, razkosamo na četrtine, razpeškamo in zrežemo na krlje.

V posodi pristavimo narezana jabolka, sladkor in 3 žlice vode. Zavremo in počasi kuhljamo, da se jabolka zmeščajo. Pečico segrejemo na 200 °C. Vsak kos kruha po eni strani namažemo z zmeščanim maslom. Cele kose kruha z namazano stranjo navzdol razporedimo v pekač; po potrebi jih narežemo na manjše koščke, ki se prilegajo pekaču.

Zmeščana jabolka s kuhalnico dobro premešamo, da se razpustijo in postanejo gladka. Dodamo marelično marmelado, potem pa med občasnim mešanjem vse skupaj segrejemo. Jabolčno zmes stresemo na kruh v pekaču, potem pa jih prekrijemo s trikotniki kruha. Namazana stran naj bo zgoraj. Pekač potisnemo v segreto pečico za toliko časa, da se kruh po vrhu zlato rumeno obarva. Narastek razdelimo na segrete krožnike in ponudimo vročega.

Skutin borovničev narastek

Sestavine: 50 dag skute, 3 jajca, 3 žlice moke, pol pecilnega praška, 3 žlice sladkorja, 2 dcl kisle smetane, pest rozin, vanilja, sesekljana limonina lupinica.

Priprava: skuto pretlačimo, zamešamo vanjo jajca, moko, pomešano s pecilnim praškom, nato dodamo še vse ostale sestavine in premešamo. Testo razgrnemo na namazan pekač. V pečici pečemo 20 minut pri 200 °C.

Marmeladni narastek

Sestavine: 7 beljakov, 15 dag sladkorja v prahu, 15 dag marmelade, 15 dag mandljev, maslo za namazati model.

Priprava: dolgo mešajte sladkor, marmelado in dva beljaka, da dobite gladko zmes. Preostale beljake stepite v zelo čvrst sneg. Vmešajte jih v marmeladno zmes in vse vsujte v pomaščen okrogli model, po možnosti iz ognjevarnega stekla. Potrosite z narezanimi mandlji in pecite 10–15 minut v zmerno segreti pečici. Postrezite takoj, da se narastek ne uleže (spusti) nazaj.

Čokoladni rižev narastek z oreški in poletnim sadjem

Sestavine: 150 g riža, 6 dcl polposnetega mleka, 85 g sladkorja, 60 g temne čokolade, 3 jajca, 100 g pinjol, 100 g mandljevih jedrc, 2 žlici močne ekspresne kave, žlica temnega ruma, košček limonine lupine.

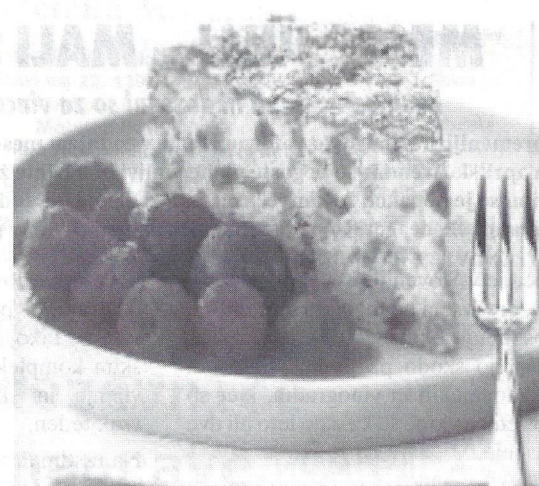
Poletna sadna solata: 300 g jagod, 125 g malin, 200 g razkoščičenih češenj.

Priprava: vrelemu mleku dodamo limonino lupinico, primešamo riž, zavremo in počasi kuhamo približno 40 minut, da se riž povsem zmešča. Tortni model s premerom 21 centimetrov namažemo z maslom, dno pa obložimo s pekipapirjem. Pinjole in mandlje v suhi ponvi svetlo rjavo prepražimo; mandlje grobo sesekljam.

Kuhan riž odstavimo, potem pa nanj drobno nastrgamo temno čokolado (najmanj 70 % vsebnosti kakava). Razmešamo, da se čokolada stopi in ohladimo. Skuhamo močno ekspresno kavo.

Pečico segrejemo na 180 °C. Iz ohlajenega riža odstranimo limonino lupino. S kuhalnico vmešamo rumenjake drugega za drugim, nato pa dodamo sladkor, rum, pinjole, sesekljane mandlje in hladno ekspresno kavo. Gladko razmešamo.

Beljake stepemo v čvrst sneg, ki ga nežno vmešamo v rižev zmes. Stresemo jo v pripravljen tortni model, tega pa za približno 40 minut potisnemo v segreto pečico. Pečen narastek ohladimo v modelu ter ga ohlajenega ovijemo v prozorno folijo, potem pa vse skupaj čez noč potisnemo v hladilnik. Naslednji dan

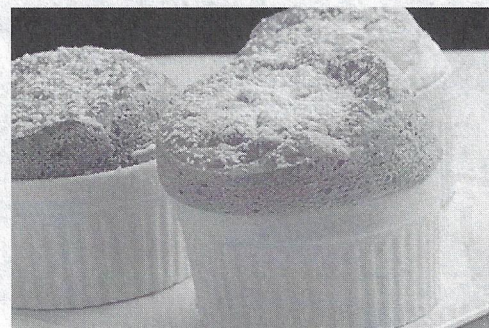

sadje očistimo; večje jagode razpolovimo, tudi češnje lahko razpolovimo. 100 gramov jagod v električnem mešalniku gladko razmešamo, pire pa pretlačimo skozi gosto cedilo. Jagodno omako nežno zmešamo z ostalim sadjem. Ohlajen narastek preložimo na servirni krožnik; papir odlučimo.

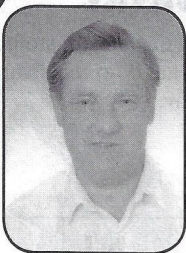
Marelični narastek s cimetom

Sestavine: 3 jajca, 115 g manj sladke marelične marmelade, drobno naribana lupina 1/2 limone, žlička mletega cimeta.

Priprava: rumenjake damo v skledo, dodamo marmelado, limonino lupino in cimet ter močno stepamo, dokler ne nastane gosta mešanica blede barve. V drugi skledi stepemo iz beljakov sneg, ki ga nato z veliko žlico ali lopatico vmešamo v rumenjarkovo maso. Maso razporedimo v 4 majhne modelčke za narastke, ki smo jih prej namastili in potresli z moko. Pečemo 10–15 minut na 190 °C, da se narastki dvignejo in zlato porjavijo. Potresemo s cimetom in ponudimo tople.

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Ne mine dan,
da nisi tu, čeprav si tam ...
Beseda tvoja še živi
in zglede svetla –
spomin nikoli ne zbledi,
neprecenljivo je,
kar si nam dal.

ZAHVALA

V 65. letu starosti je legel k počitku naš mož, oče, dedič, stric in tast

ALOJZIJ MAVER

po domače Mavrov Slave
mesarski mojster iz Stične

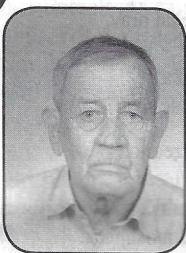
Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem, poslovnim partnerjem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, za svete maše, za vaše molitve in tolažilne besede. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.

Hvala stišskemu opatu g. Janezu Novaku, župniku g. Maksimilijanu Fileju in ivanškemu župniku g. Jožetu Kastelcu za lepo mašno daritev in pogrebni obred.

Hvala vsem gasilcem, ki ste ga častno pospremili. Zahvala pevcem za čutno zapete pesmi, govornikom Tonetu Zaleletju, Milanu Vrhovcu ter podjetju Perpar za pogrebne storitve.

Naj mu bo lahka domača slovenska zemlja.

Vsi njegovi

Pojdem,
ko pride moj maj,
pojem na rožne poljane,
kjer najdem
vse svoje zbrane
od včeraj
od kdo ve kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev,
pojem v maj vseh majev...
ne kličite me nazaj.

(T.Kuntner)

ZAHVALA

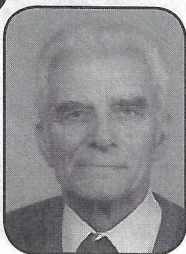
V 76. letu starosti nas je za vedno zapustil naš ata

VINKO ZAJC

Marinča vas 18, Zagradec

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, za pomoč in podporo v težkih trenutkih. Hvala tudi vsem za darovano cvetje, sveče, maše, za izrečeno sožalje ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku Borisu Žerovniku, pevskega zboru Zagradec, gospodu Slavku Blatniku za izrečene poslovilne besede in pogrebni zavodu Perpar. Pogrešali ga bomo!

Vsi njegovi

Ni večje bolečine
kot v dnevi žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.
(Dante)

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je po hudi in težki bolezni zapustil

FRANC PLUT

iz Krške vasi

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, darovali za maše, prinašali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala njegovim nekdanjim sodelavkam in sodelavcem šivalnice Kroj Škofja Loka na Krki, KS Krka, Čebelarstvu društvu Krka in Zagradec in govornikom, ki so ga na njegovi zadnji poti pospremili z lepimi spomini.

Zahvaljujemo se dr. Zupančiču in osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica. Hvala gospodoma župnikoma Marku Burgerju in Božidarju Hrenu za lep poslovilni obred ter pogrebni zavodu Perpar. Iskreno se zahvaljujemo cerkvenemu pevskega zboru s Krke in mlademu kvartetu za ganljivo zapeto čebelarsko pesem.

Vsi njegovi

Čudno, kako prazen je svet,
ko umre en sam človek.
(Dante)

ZAHVALA

FRANČIŠKA BOBEN

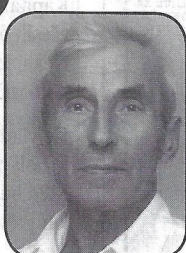
roj. Hočevar iz Kala pri Ambrusu

V težkih trenutkih nas je bodrila vaša bližina. Zato hvala za iskrene izraze sožalja, za darovano cvetje, sveče in darove za maše.

Hvala župniku Urošu Švarcu ter ministrantom za lepo opravljen obred, pevcem za doživeto interpretacijo žalostnik. Zahvala tudi pogrebni podjetju Perpar. Hvala osebju ZD Ivančna Gorica, še posebej osebne zdravnišni dr. Zupančiču in patronažni sestri Simoni za vso zdravniško oskrbo.

Nenazadnje priskrba zahvala vsem sosedom, sorodnikom in krajanom, ki ste našo drago mamo spremljali skozi življenje in tudi v njenih težkih trenutkih ter na njeni zadnji zemeljski poti.

Žalujoci vsi njeni

Le delo, skrb, ljubezen in trpljenje
izpolnjevalo tvoje je življenje;
vse do zadnjega si upal in se bal,
da bolezen s trdo voljo boš ugnal.
Pa pošle so ti moči
in zaprl trudne si oči.
A v naša srca, dragi ati, si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav spokočno spiš,
z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

V 82. letu življenja nas je zapustil naš dragi mož, ati, brat in stari ata

CIRIL ZAVODNIK

Mežnarčkov iz Trebnje Gorice 4

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi, ga prišli pokropiti in ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se doktorju Zupančiču in patronažnim sestram za obiske na domu v času njegove bolezni. Iskrena hvala gospodu župniku Marku Burgerju za lep cerkveni obred, pevcem za zapete pesmi.

Hvala pogrebni zavodu Perpar za pogrebne storitve. Hvala Krajevni skupnosti Krka, Gasilskemu društvu Krka in vsem gasilcem, ki ste ga pospremili na poti k večnemu počitku.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih slovesa stali ob strani.

Žalujoci vsi njegovi

Naša zlata mama si bila,
s svojim zgledom si živeti nas učila.
Skromna in trpeča za vedno si odšla,
naj bo lahka zemlja, ki te je pokrila.

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica ter sestra

KELC JOŽEFA

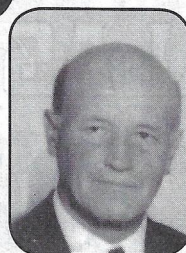
iz Sela 9, Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi gospodu župniku Jožetu Grebencu za obiske na domu in lepo opravljen pogrebni obred. Pogrebni zavodu Perpar in pevcem za zapete žalostinke.

Hvala vsem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter prispevke za svete maše in dobre namene.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja, v ta mirni kraj tišine,
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.
Čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te čutimo mi vsi ...
Med nami si.

V SPOMIN

Minilo bo leto dni, odkar nas je zapustil naš dragi ati, mož in dedek

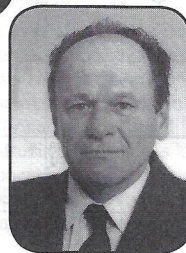
PRIMOŽ FRANČIŠEK

Selo 9, Šentvid pri Stični

9. 4. 1934–14. 8. 2008

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu, obiskujete njegov grob, prihajate k sveti maši in prižigate sveče.

Vsi njegovi

A bi še enkrat bil isti, z istimi,
še enkrat enak, z drugimi?
Bi kaj spreminjal, kaj dodal?
Ustavil bi se in poduhal cvet.
(V. Kreslin)

ZAHVALA

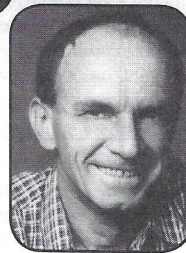
Ob smrti našega

JOŽEFA MIHELČIČA

iz Višnje Gore, Grintovec 2,

se najlepše zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovili od njega, darovali cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, nam izrazili pisna in ustna sožalja. Najlepša hvala sosedom in sokrajanom z Grintovca za vso pomoč. Iskrena hvala g. župniku za opravljen obred, Slavku za poslovilne besede, Daši in Mari, pogrebni zavodu Perpar ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

Ni res, da je odšel – nikoli ne bo!
Ujet v naša srca,
z najlepšimi spomini, bo vsak naš korak
spremljal v tišini.

ZAHVALA

V toplem nedeljskem dopoldnevu, 28. junija 2009, ko je sonce komaj pokazalo svoje prve žarke, nas je pretresla nedoumljiva, žalostna in nepričakovana vest, ki je v naša srca zarezala globoko bolečino, da je končal svojo mnogo prekratko življenjsko pot in odšel tja, kjer tišina šepeta.

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega

KOŠIR SREČKA

iz Krške vasi 51, Krka,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nam kakorkoli pomagali. Najlepša hvala za vsa izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje in sveče, ki bodo gorele v njegov spomin, darove za cerkev in svete maše.

Posebej se zahvaljujemo gospodu župniku Marku Burgerju za lepo opravljen pogrebni obred in vse besede upanja in tolažbe, ki nas bodo vodile, da bomo v veri našli moč in zmogli razumeti skrivnostno božja pota. Iskrena hvala tudi cerkvenemu pevskega zboru Krka za zapete žalostinke, mladim pevcem iz družine Slana za poslovilno pesem pred mrljiško vežico, Luciji Slana za prelepe zvoke violine ob njegovem zadnjem vstopu v domačo cerkev in Roku Godec, ki mu je na trobento v zadnji pozdrav zaigral Tišino. Zahvaljujemo se tudi kolektivu podjetja Gaber za poslovilni govor ob odprtem grobu in pogrebni zavodu Perpar za vso pomoč pri organizaciji pogreba.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti v prerani grob in se od njega poslovili z ljubeznijo in spoštovanjem. Ohranite ga v lepem spominu in se ga spomnite tudi v molitvi.

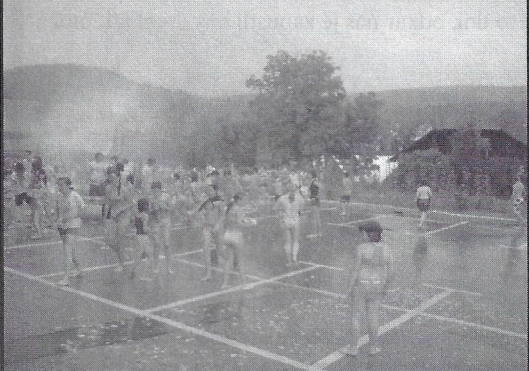
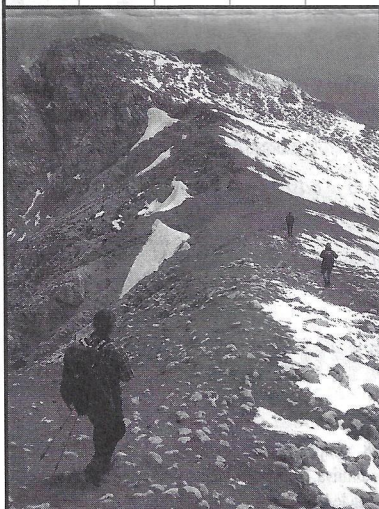
Izguba našega dragega Srečka nam je pustila globoke rane in nas za vedno zaznamovala. S seboj je odnesel koščke naših strlih src, praznina, ki je ostala za njim, pa je nenadomestljiva. A pustil nam je nekaj dragocenega – spomine, ki nam bodo brisali solze z lic, in njegov smeh, ki bo grel naša srca, dokler se zopet ne srečamo nad zvezdami, kjer je zdaj njegov novi dom.

Z večerom vstopiš v moje sanje,
zato živim samo še zanje,
skopniš pa z jutranjo meglico,
soočiš z bolom me in resnico ...

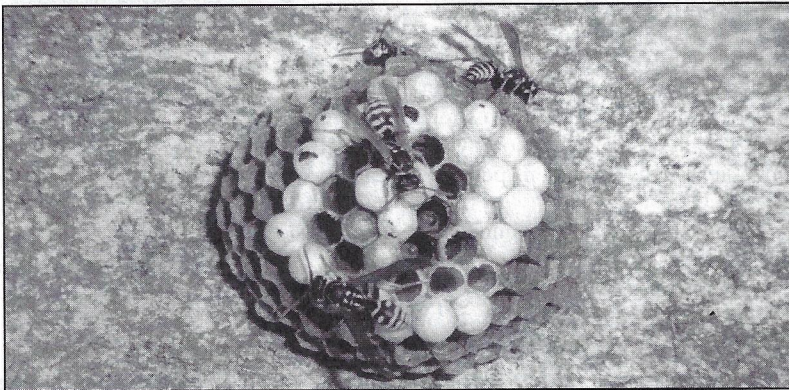
Žalujoci domači

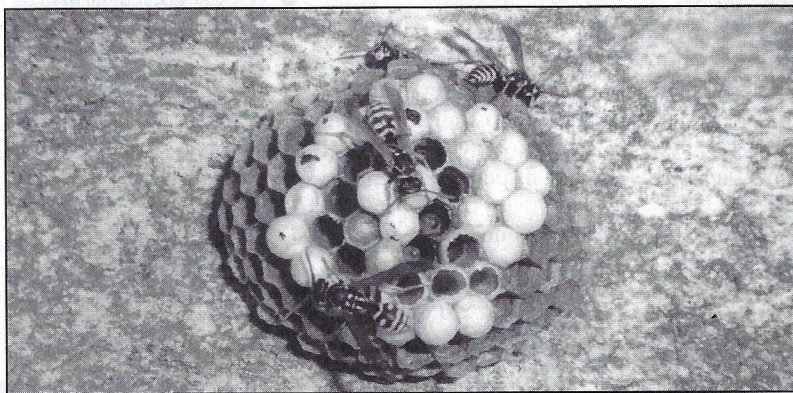
KLASJEV KRATKOČASNIK

						AVTOR MARKO BOKALIČ	PREOSTALI DEL	LJUBE-ZENSKI ZMENEK	NAJVÍŠJI VZOR	MLEČNO ŽIVILO	DRŽAVA V ZAHODNI AFRIKI	ANGLEŠKA PEVKA MOYET	PRIPADNIK OBORO-ZENIH SIL	ZENSKO IME
						RAZ-GLEDNA VAS NAD STIČNO								
						ZDRAVNIK SPECIALIST ZA PODROČJE SEVANJA								
						KOLIČINA Z ENOTO JOULE KITAJSKA POSODA				BODEČA RASTLINA JAPONSKI PISATELJ (KOBO)				
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	KRATKA, OSTRA IN DUHOVITA PESEM, PUŠČICA	DROBEN AMERISKI PTIČEK, KI LEBDE-ĆE LETI	RUDARSKA POSODA ZA DVG RUDE PO JAŠKU	TRESKANJE	PRIPRAVE ZA PRENOS RANJENCEV GRŠKA ČRKA						NAJVEČJI DESNI PRITOK VOLGE ENOJKJA			
IZVLÉČEK							PROIZ-VAJALEC KRUHA	IGRALEC AFFLECK GLAVNO MESTO KANADE					SLUŽBO-VANJE MINISTRA	PREDEL NA KONCUNIVE ZA OBRÁČA-NJE PLUGA
ZGORNJI DEL POSODE ZA ZAPIRANJE						ZNESEK NA BANKOVCU KOMIK OLIVER HARDY					MOLIBDEN PO VODO HODI, DOKLER SE NE RAZBJE			
NEKDANJI ROMUNSKI TENISAČ NASTASE					PESNIŠKA OBLIKA					ZABAVNI PREIZKUS ZNANJA ZDRAVILNA RASTLINA				
LJUДСКИ IZRAZ ZA MAVEC				"TOVARNA" ELEKTRIKE ROMARSKI KRAJ NA J. HONŠUJA										
ZNAK ZA RUBIDIJ			PLIN ZA DIHANJE IN GORENJE				ARTHUR MILLER OPERATIV-NA VEJA MEDICINE			ULKUS				
ITAL. KOMEDIO-GRAF (LUDOVICO)			ISLANDIJA				NEKD. AM. DRŠALKJA (MICHELLE) GRADITELJ PONTONOV				SELEN MESTO SZ. OD BARCE-LONE			
GOSPOD PO ANGLEŠKO						KDOR IGRA NA KLAVIR KAMNITA EGIPCAN. GROBNICA								TURIST. KMETIJA V VOLAV-LJAH
						RIMSKI EROS			TALE	MINI DIRKALNI AVTOMOBIL				
						NAŠ DIRIGENT (ANTON)				GORA NAD ZELEZNO KAPLO NA AVSTRILJ KOROSKEM				
						POLOTOK V SEVER. JADRANU				FILMSKA JUNAKINJA CROFT				
						POLONA VETRIH	NEPRE-GIBEN ZANICLUTV IZRAZ ZA ITALIJANA		ARA, AVANS DEL DNEVA, KO JE TEMNO					
											NEKD. AVS. SMUČAR (HANS) ANDREJ KAROLI			
										RADIJSKA VODITE-LJICA VERBOLE				
						DAVEK V STARI TURCIJI				DUHOV-SČINA				

KVIZ

1. Katera žival je po telesni zgradbi najbolj sorodna polžem?
 - a) lenivec
 - b) hobotnica
 - c) morska zvezda
2. Iz kakšnega lesa so ljudje največ delali zobotrebce?
 - a) iz lipovega
 - b) iz češminovega
 - c) iz leskovega
3. Koliko obrambnih stolpov je imel žužemberški grad?
 - a) 1
 - b) 2
 - c) 3
4. Škavba je:
 - a) skalna votlina z vodo
 - b) pokrivalo pri narodni noši
 - c) čeber za prestrezanje deževnice
5. Kako je bilo ime slovenskemu generalu, ki je odločilno pripomogel k zmagi nad Turki pri Sisku?
 - a) Andrej
 - b) Leopold
 - c) Jožef
6. Katera izmed naših vasi je imensko povezana z vodnim pojavom?
 - a) Lučarjev Kal
 - b) Dedni Dol
 - c) Kamni Vrh
7. Kaj je izraz za znan ljudski ples?
 - a) flagelum
 - b) fanfara
 - c) flamenko
8. Označi obuvale, ki so ga nekdaj uporabljali tudi za mero!
 - a) copata
 - b) škorenj
 - c) čevelj
9. Kako Hrvatje rečejo svojemu parlamentu?
 - a) sabor
 - b) skupština
 - c) sobranje
10. Kaj kaže podoba?

LAHKA KRIŽANKA Z DODATKI

Geslo, ki se bo med reševanjem izpisovalo v poudarjenem navpičnem stolpcu, bo izdalo, kako so nekdaj rekli kapitalskemu dobičku. Nekaj bo o teh stvareh rekla tudi pesem prigodnica, pa jo preberite, če vam je prav.

1	O			S			
2	P					N	
3	O				J		
4			S				
5	O			T			
6			M				
7		K		N	J		

Vodoravno: 1. razmerje, 2. visoke vode, 3. rejci konj, 4. nižje glive, 5. lastnik domačije, 6. fevdalec, 7. generacija.

P E S E M (v povezavi z geslom)

Kapital je čuden tič,
včasih daje, včasih nič.
Nekaj let je blagostanje,
nato začne se tanko s.....

Ko vlada gospodarska kriza,
je bolj prazna naša miza.
Med ljudmi pa rompompom,
ker grozi finančni zlom.

To pa ni še vse, presneto:
tudi okolje je načeto.
Če človek še naprej bo fin,
narava proč bo, on pa hin.

Povem vam to, če vam je prav:
smo v času sedmih suhih krav.
Morda tako je še najbolje;
oddih za nas in za okolje.

Je vsaka stvar za nekaj prav,
rešili bomo se težav.
Saj teža naše je velika,
postava slej bo, kot se šika.

Ko krave zopet se zredijo,
bo šla revščina adijo.
Takrat narasel bo dobiček
in debel spet bo naš mošnjiček.

L. Sever

Smešnice

Povsem predvidljivo

»Kdaj si prišel včeraj domov?« vpraša Dolfe prijatelja Jurija. »Pred nevihto ali po njej?«

Jurij brez pomisleka nazaj: »Kaj sploh sprašuješ, ko veš, da je pri nas nevihta vedno, kadar pridem domov!«

Pomota

Šef pošlje gostilniškega vajenca začetnika, naj dvigne telefon, ki že nekaj časa zvoni v pisarni. Vajenec dvigne slušalko in z druge strani se zasliši: »Pri vas bi rad rezerviral mizo.« Vajenec takoj vljudno pojasni: »Gospod, zmotili ste se, pri nas ne prodajamo pohištva!«

Neprimerna barva

Mama: »Sonja, le jej špinačo, boš dobila lepo barvo.«
Hčerka Sonja: »Toda mama, jaz nočem biti zelena!«

Neizpodbiten dokaz

»Veš, s katerim športom se je ukvarjal Napoleon Bonaparte?« vpraša sinko očeta.

»Najbrž z nobenim,« zagodrnja oče, »saj za te stvari ni imel časa!«

»Kako, da ne,« se zavzame sinko, »ravno včeraj sem bral, da je bil premagan pri vaterpolu!«

Stična – ustoličenje novega opata

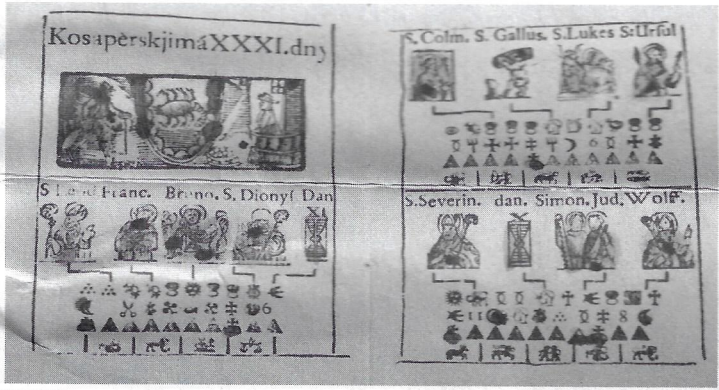
Sion e Sionese antico

Ljudska primerljivka

LAŽE KOT SVETNIKI V PRATIKI

Hi, hi, hi, kajne, da je dobra. Kaj ne bo, saj je ...

Pojasnilo: Tu so mišljene vremenske napovedi ob godovih svetnikov, ki se bolj poredko uresničujejo.

Stari časi – stari špasi

KAJ JE BILO HECNEGA PRED STO LETI

Iznajdljivost posebne sorte

Premožna gospa je zaposlila vrtnarja, ki je zagotavljal, da se pri delu znajde kot malokdo. Zjutraj ga je peljala na vrt in mu pokazala delo. Malo pred poldnem se je vrnila in opazila, da vrtnar leži v senci pod drevesom. »A takole,« se je razjezila, »meni ste pa rekli, kako ste iznajdljivi pri delu!« Vrtnar pa nazaj: »Kaj nisem, glejte, kako dobro senco sem si poiskal.«

Zmanjšanje

Mali Jaka pride na obisk k babici in jo vpraša: »Babica, a ti pogosto misliš name?« »Seveda, Jakec, pogosto mislim nate, ker te imam rada,« odgovori babica.

»Prosim te, misli malo manjkrat!« »Zakaj pa?« je začudena stara mama.

»Zato, ker se mi neprestano kolca!«

V šoli lažejo

Železničarjev sin se je na prvi šolski dan razočaran vrnil domov. »Kaj pa se je zgodilo, da si tako slabe volje?« ga vpraša oče.

»Kaj ne bom,« odgovori sin, »v šoli lažejo, da se kar kadi. Glej, na vratih je pisalo 1. razred, notri so bile pa same lesene klopi.«

Pa si pomagaj! Dve uri sem sedela pri frizerju
sedaj pa tole!

Posvečenje je izvršil ljubljanski knezoškof ob navzočnosti treh opatov, med njimi generalnega opata celega cisterijanskega reda dr. Kasijana Haid, visokih cerkvenih dostojanstvenikov, mnogoštevilne duhovščine in odlične civilne gospode. Vsa slovesnost je pokazala, kako je P. Avguštin visoko spoštovan in priljubljen pri visokih in nizkih. Ni čuda: saj ga je sama ljubezen. Z ljubeznijo vlada svojo samostansko družino, patre in brate; ob očetovski ljubezni se grejejo zlasti novinci in gojenci domače gimnazije. Samostan ima namreč zavod, v katerem podučuje in vzgojuje že šesto leto povprečno 30 dijakov za mesečno plačo 100 do 400 kron. V Ljubljani plačujejo za slabo stanovanje in hrano 3000 do 4000 kron. Koliko dobroto izkazuje samostan tem revežem, ki se brez njega ne bi mogli šolati. In pater Avguštin je bil tisti, ki je prejšnjega opata Bernarda preprosil, da se je v samostanu otvoril zavod za slovenski naraščaj. Pater Avguštin je bil tisti, ki je preprosil opata, da je v času strašne vojne sprejel pod gostoljubno samostansko streho goriškega nadškofa s kanoniki, bogoslovje s profesorji in bogoslovci in mnogimi duhovniki - begunci, vsega skupaj prvo leto 85 oseb! Kdo more preceniti samo to dobroto? In če vam še povem, da je isti pater Avguštin med vojno v samostanski cerkvi zbiral iz občin uboge begunce iz Galicije ter jim v poljskem jeziku oznanoval besedo božjo, jih neumorno spovedoval in tolažil in njih otroke pripravil na prvo sveto obhajilo, potem vidite, da ga je res sama ljubezen. Slavnemu stiškemu samostanu pa čestitamo, da je dobil v dr. P. Avguštinu Kostelcu najboljšega in najvrednejšega opata. Bog ga živi na mnogo leta!«

Domoljub, 26. novembra 1924.

FOTOREBUS

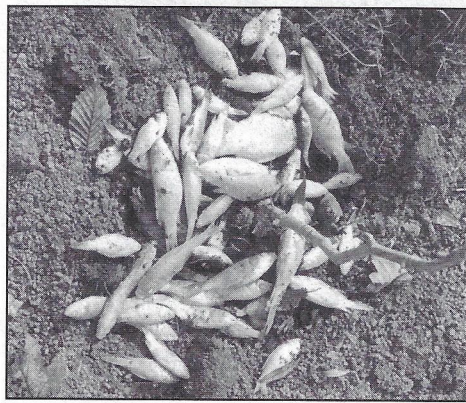
Boga si je težko predstavljati z našimi zemeljskimi merili, še težje pa je doumeti njegovo troedinost. Odtod znana ljudska primerljivka: To je težko razumljivo kot Sveta Trojica!

Toda ljudje so vendarle terjali od umetnikov božje upodobitve. Ti so si največkrat pomagali tako, da so narisali bradatega moža, sedečega na oblakih in s trikotnikom na glavi. Trikotnik je simboliziral, da so v Bogu tri osebe; le-te prehajajo druga v drugo. Slika na rebusovi podobi je torej simbolizirala Vsmogobnega. O njem bomo torej iskali miselne stvaritve:

» Vsak naj moli svojega bogaBoga. Človek obrača, bog pa obrne. Pomagaj si in bog Bog ti bo pomagal.

Kjer je težava največja, tam je božja pomoč najbližja. Bog je pravičen sodnik. Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in bogu Bogu, kar je božjega! To je vse v božjih rokah. Le pravični bodo lahko boga Boga gledali. Bog dobro plačuje, hudo kaznuje. Poslušal je božji klic. Bog govori izza oblakov. Bog je povsod. Bog je vsemočen. Bog vse vidi, bog Bog vse ve!

Sedaj pa poskusimo z novim izzivom!

Zadnjič smo imeli na sliki fantiča v slovenski narodni noši. Do rešitve sta vodili dve poti: prepoznavanje ob sliki in napis v stari pisavi venetici. Prepoznavanje po sliki je bolj malo verjetno, več možnosti je dajalo branje venetice s pomočjo predložene azbuke. Takole je pisalo po »venetsk«: IVVXΔΔXZΓΔΓIYXZΓ1Γ1Γ10XZΓ1Γ←. Piše torej, da je na sliki prestolonaslednik Peter drugi (poznejši jugoslovanski kralj).

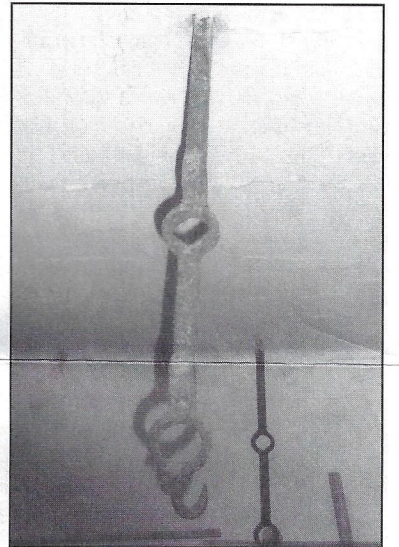
Nov slikovni oreh prikazuje moža v zrelih letih. Slika je nastala v začetku preteklega stoletja in prikazuje znanega Slovence, doma z Gorenjskega. Njegovo ime in priimek se z venetico zapišeta takole: 𐞊𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯

LS

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

Stvar, ki jo je kazala prejšnja podoba, je res malo čudna; prav zares je nekoliko spominjala na nekakšno redkozobo čeljust, nekoliko pa tudi na kratkoročajne vile. No, nekaj boste že pogruntali, ko ste glavce. Predmet so v moji mladosti tu in tam še uporabljali, danes pa, mislim, da nihče več.

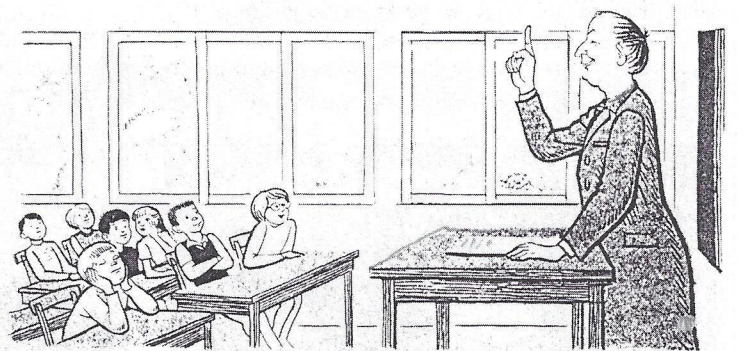
Kaj pa boste rekli o današnji podobi? Pripomoček na njej se prav tako že redko vidi – še največkrat v prenovljenih starih hišah. Pridni bodite in pišite, da bomo s skupnimi močmi staro ljudsko izrazje ohranili zanamcem.

 LS

Uganka šaljivka

Kdo ima daleč naokoli največ otrok?

Odgovor: učiteljica

REŠITVE JUNJSKEGA KVIZA

(Odgovori so po pomoti izostali – oprostite!)

1. c, 2. a, 3. b, 4. sv. Marjeta, 5. c, 6. rdeče, 7. c, 8. a, 9. a, 10. Volk in 7 kozličkov.

Rešitve julijskega kviza

1. b, 2. c, 3. sedem, 4. a, 5. a, 6. a, 7. c, 8. c, 9. a, 10. osir (osinjak).

**KAMLES
PERPAR**

- NOVO:
VZDRŽEVANJE VRTOV IN POKOPALIŠČ
- NOVI NAGROBNI SPOMENIKI
- KLESANJE IN OBNOVA ČRK

STANKO PERPAR, Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični
GSM: 041/43 66 64 www.kamles.si

"SEVERNA" STRAN

* ZA DOBRO VOLJO *

Kako se je Simon na tiče spoznal

Simon se je že v mladosti zanimal za živali, še posebej za ptice. Opazoval jih je v naravi in v času selitve je žalostno gledal za njimi. Pomagal si je tudi s knjigami. Doma sicer niso imeli naravoslovnih knjig, zato pa je pri stricu dobro pregledal knjižne police. Tudi prvi zaslužek je namenil nakupu literature o pernatih krilatih. Simonovo zanimanje za živali ni ugasnilo niti potem, ko se je zagledal v Milko, tretjo hčer v Mejačevi družini. Celo kakšno knjigo je prinesel na vasovanje, da je lahko še bolj slikovito posredoval svoje vedenje o pticah: kakšne barve so, kako se oglašajo, kako se samec loči od samice, snubljenje, čas valjenja in še dosti drugih stvari. Seveda so ga Mejačevi vselej poslušali z odprtimi usti.

Ko so za novo leto v podjetju delili dobiček, si je kupil bogato ilustrirano knjigo in jo že prvi večer ves vesel vzel s seboj na vas. Ko je vstopil, v valu navdušenja ni opazil, da v hiši vlada nekakšna napetost, zato je vneto listal po knjigi in pravil to in ono pticah. V hiši so bili vsi tihi, da je bilo že kar nelagodno. Končno se oglasi Mejačevka, Milkina mati, rekoč: »Simon, vidim, da se dobro razumeš na tiče, enega pa vendarle slabo poznaš!« »Kaj, katerega?« je

Simon presenečeno dvignil glavo nad ilustrirano enciklopedijo.

»Tvojega,« je presenetljivo mirno odgovorila Mejačevka, »lej, Milka je noseča!« Jože je prvi hip mislil, da gre za šalo, ko pa je Milka nenadoma z rokama zakrila obraz in stekla v kamro, je sprevidel, da gre zares. Najprej je hotel nekaj ugovarjati, a ga je Mejačev ata tako pisano pogledal, da si je premislil in dejal: »Če je tako,

se bova pa vzela, saj jo imam rad.« Simon je držal besedo in v predpustnem času so imeli tako ohcet, da je vse pilo in plesalo. Vidite, kaj zmorejo tiči.

Ko so se v prihodnje ptiči odpravljali na jug, je Simonov ostal doma, saj je imel dela čez glavo ... Pa naj še kdo reče, da tiči niso pomembni, poznati jih je pa treba, kajpak!

LS

ANTIČNA KOMUNIKACIJA JE SPET OŽIVELA

V mislih imam potovanje s kolesi po »rinski cesti« od Ivančne Gorice do Dvora, ki sta ga letos že štirinajstič organizirala Turistično društvo Ivančna Gorica in Turistično društvo Suha krajina iz Žužemberka. Karavana je krenila od »rimskega kamna« pri cerkvi v Ivančni Gorici v smeri proti jugu skozi Škrjanče, Gorenjo vas, Kampilje, Kobiljek, Valično vas in naprej skozi številne vasi severnega dela žužemberške občine.

Na 25-kilometrski poti po klancih in spustih starodavne poti se udeleženci ustavijo na več krajih, kjer nas domačini prijazno pogostijo, na primer v Gorenji vasi, na Kobiljeku, v Valični vasi in pri cerkvi sv. Marjete pri Križu. Na sliki je postanek na znani Erjavčevi kmetiji v Gorenji vasi, kjer nas vsako leto bogato pogostijo z vsem, kar pridelajo in izdelajo na njihovi sadjarski kmetiji.

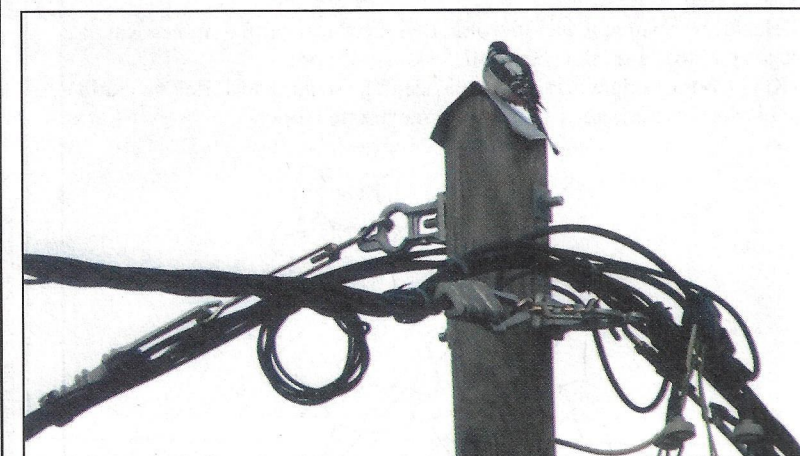

Prizadevna organizatorja iz obeh društev, levo Vlado Kostevc in Franc Karlar ml.

Kljub deževnemu obdobju je bilo kot nalašč ravno v nedeljo, 21. junija, čudovito vreme, ki je še dodatno dvignilo potovalno razpoloženje. Organizatorje je posebej razveselilo večje število udeležencev iz širšega območja Ivančne Gorice. Drugo leto bo petnajsto, to se pravi jubilejno, zato pričakujemo še večjo udeležbo na prijetni in poučni poti skozi gozdove in vasi ivanške in žužemberške občine. Na zaključni slovesnosti pri nekdanji železarni na Dvoru smo poleg okrepčila spet podelili železne in bronaste možnarje za jubilejne udeležence prireditve.

GLASNI OZNANJEVALEC

Letošnjo pomlad so me že nadvse zgodaj zbujali nenavadni zvoki, kot bi nekdo ihtavo tolkel po neki kovini. Tedaj sem vsakič pohitel na prosto, a nisem mogel odkriti izvora. Končno sem le ugotovil, kdo to počenja. Na visokem električnem drogu je sedel detel in s kljunom nabijal po zaščitni pločevini, da je šlo kar skozi ušesa. »Zakaj neki to dela,« sem pomislil, »saj pod pločevino ni črvikov.« Oprezal sem naprej in našel odgovor; v bližina sta s samico našla drevesno duplo in si ondi ustvarila nov dom. Medtem ko je ona »gospodinjala«, je možiček na drogu daleč naokoli oznanjal, da je to njun revir in da je ženica v duplu nepreklicno njegova. Nekajkrat se je strokovnjak za »plehmuziko« spravi tudi na sosednja drogova, a mu očitno zvočnost ni ustrezala, ker je vsakič priletel nazaj na srednji drog.

Tedaj je še mene obšlo, da bi vzel kladivo in malo potolkel po kakem sodu, a se mi je precej utrnilo vprašanje, koga bi pravzaprav odganjal, ko nimam nič takega v posesti. Zategadelj sem misel opustil in rajši poslušal domiselnega odganjalca v pernatem oblačilu. Kaj hočemo, ptice se znajdejo.

LS

CXXIX. REKORD: NAJBOLJ OBLJUDENA SENOŽET

Žalostno je videti nepokošene in zaraščajoče se travnike. To se ne bi dogajalo v tolikšni meri, če bi ravnali tako kot pri Okornovih na Pristavi. Pri njih imajo vzhodno od vasi obsežno košenino imenovano Reber, ki je zaradi strme lege težko obvladljiva s sodobnimi stroji. Ker na njej raste sočna krma, se je domiselna gospodarica Marta vseeno odločila za spravilo. Travo so pokosili s prirejeno kosilnico, grabili pa po starem, to je ročno. Ko se je v strmino pognalo triintrideset

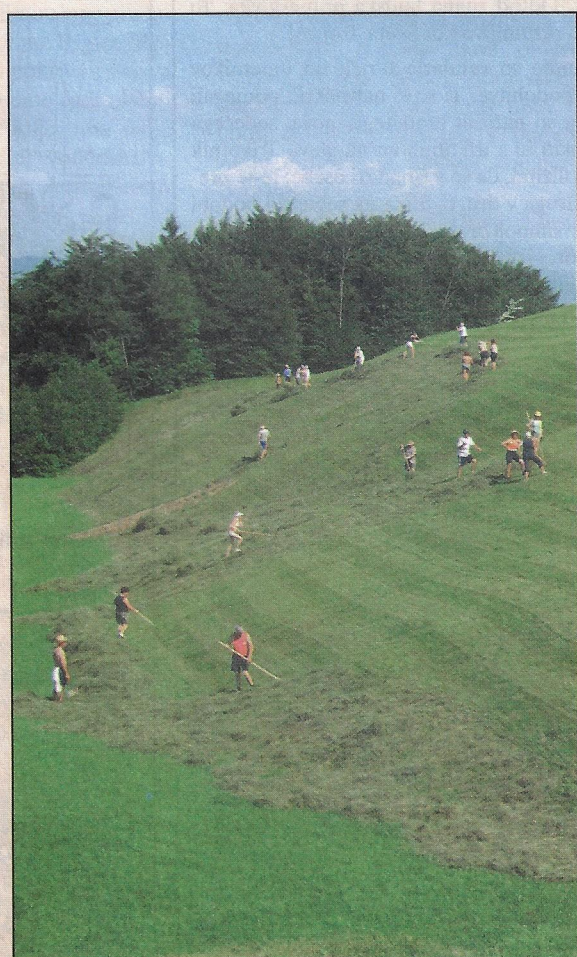
Na dostopnem kraju so naložili dvanaest vozov dišečega sena. Tudi prinašalke okrepčil so bile pridno na delu.

grabljic in grabljačev, nabranih med sorodniki, prijatelji in znanci, je nastal prizor, ki ga ne vidiš vsak dan. Družno delo je bilo tako prijetno, da sami niso vedeli, kdaj je bila senožet pograbljena in seno spravljeno na dostopna mesta. Še bolj veselo je bilo potem doma pod kozolcem, Travnški »oldtajmerji« so se spravili k imenitni gostiji, kajti pri Okornovih znajo s tem, saj imajo daleč na okoli znano turistično kmetijo.

Toliko grabljic in grabljačev spraviti skupaj in potem še vzdrževati prijetno razpoloženje, ni mačji kašelj, zato smo soglasno sklenili, da gospodarici in gospodinji Marti Okorn podelimo slavni Klasjev rekord. Ta naj ji bo v vzpodbudo za nove akcije v tej smeri. Morda bi drugo leto tudi kosili ročno. Če bo tako, se

jaz že sedaj prijavljam za kosca, da bi odrezal nekaj širokih redi; saj veste, kako se nam fantom podvojijo moči, če čutimo v bližini brhka dekleta, kot sta Okornovi dve s Pristave in druge mladenke s tega konca.

LS

Del »dninarjev« v Okornovi (po domače Jerkotovi) Rebr, vzhodno od Pristave nad Stično